

BIBLIOTHECA
UNIV. JAGELL.
CRACOVENSIS

588610

Mag. St. Dr.

Religione
I

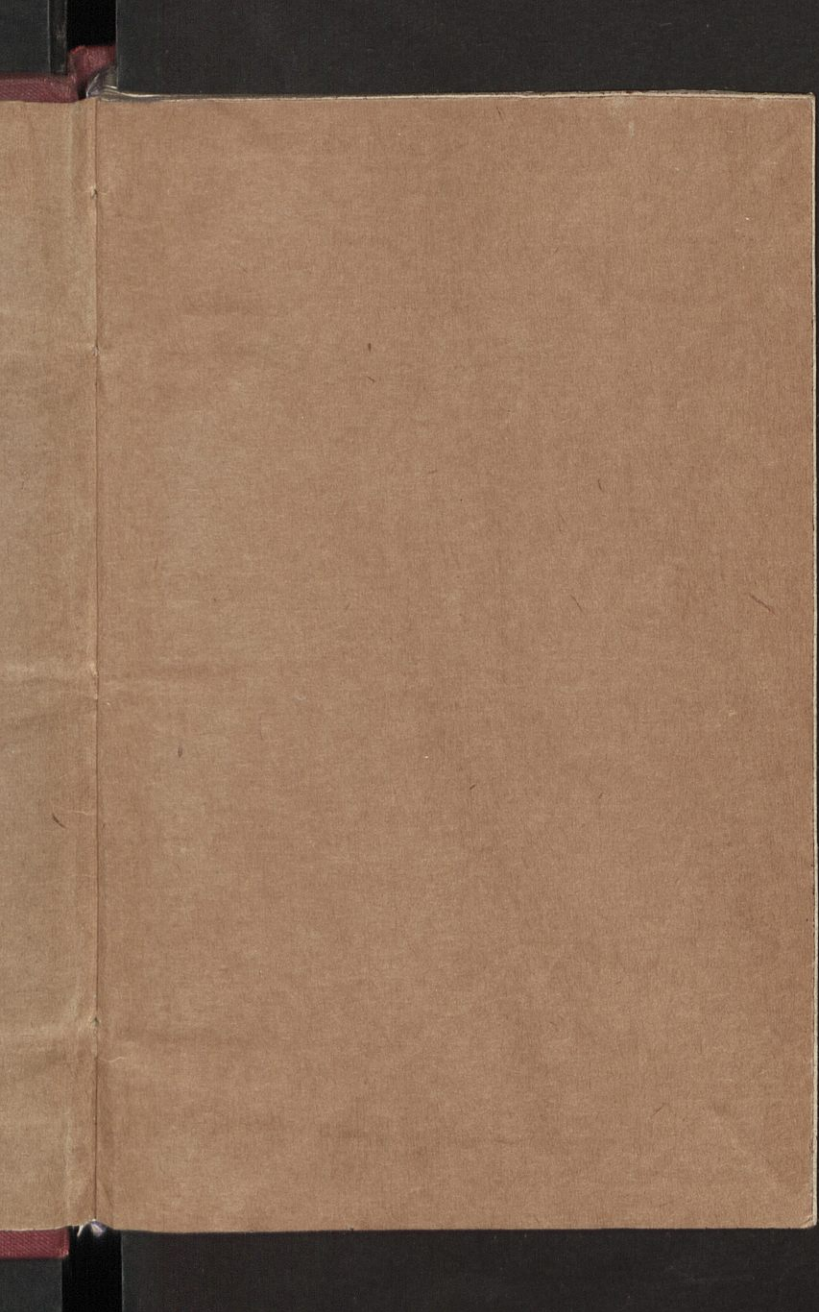
588610 I

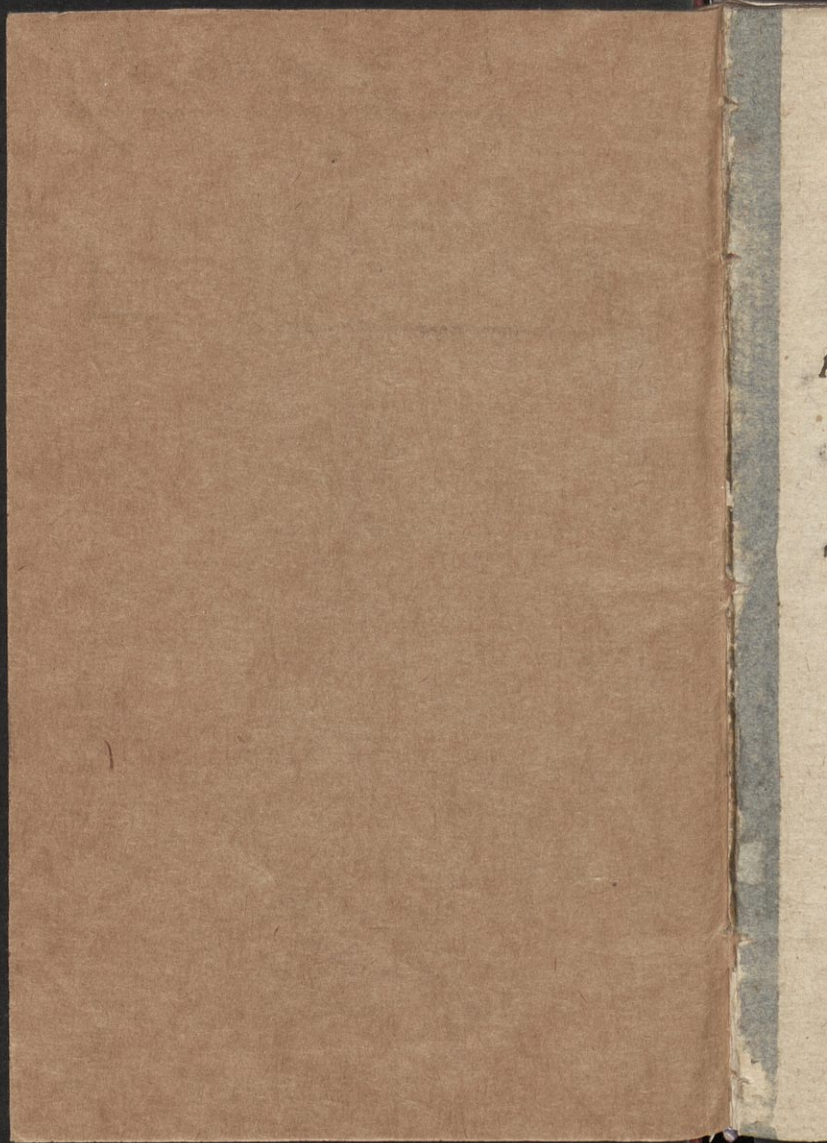
Mag. St. Dr.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0005585

Trębicki A

NIE WYPOŻYCZA SIĘ DO DOMU.

ODPOWIEDZ

AUTOROWI PRAWDZIWEMU

U W A G

DYZMY BONCZY

TOMASZEWSKIEGO

NAD KONSTYTUCYĄ I REWOLUCYĄ

Dnia 3. Maja.

1791

588610 I

Sententia fortur

Dae veniam Corvis, vexat censura Columbas.
Libera si dentur populo suffragia; quis tam
Perditus, ut dubitet Senecam præferre Neroni;
Cujus supplicio non debuit una parari
Simia, nec Serpens unns, nec culeus unus?
Quis tulerit Grachos de seditione querentes?
Hæc ego non credam Venusina digna lucerna;
Hæc ego non agitem Fient,
Fient ista palam, cupient et in Acta referri.

Juvenalis.

3268

SEMINARIUM HISTORII
LITERATURY POLSKIEJ U. J.

0.20945

201. Jag.

St Dr. 2007-D. 151/22 (244)

DO MOICH
WSPÓŁZŁOMKOW
I PRZYCHYLNÝCH I NIEZYCZLIWÝCH
KONSTYTUCYI

5go Maja.

*W*ziąłem się do odpowiedzi na
Pismo rozrzucone po Polsce,
pod imieniem Dyżmy Tomaszewskie-
go, i edynie, abym ostrzegł moich
Rodaków, i fatsze onego pokazał.

*Strzeż Boże! abym się wziął
do téy pracy dla pokrzywdzenia
czyięy sławy! zawsze ię szanowa-
nie jest dla mnie najswiętszym o-
bowiązkiem.*

*Przychylni Konstytucyi! są-
dzę: iż ta moja odpowiedź na za-
ruty przeciw nię nie iuż utwier-*

(1)

dzi w Was posłuszeństwo winne
Prawu od każdego cnotliwego Po-
laka, ale do uwielbienia, do ko-
chania ię, tym mocniej zachęci.

Nieprzychylni! day najwyż-
sza Opatrzności! abyście się oświe-
cili w mylnym swym przekonaniu,
i poprzestali nienawidzić tę U-
stawy, która dla szczęścia Wasze-
go utworzona.

Wszyscy darujcie, jeżeli się ia-
ka wśliznęła w tę odpowiedź omył-
ka, lub słówko kogoś dotykające.
Oświadczam w obliczu Narodu, iż
nikogo pokrzywdzić, wszystkim
prawdę na iaw wystawić, było i
jest moim iedynym zamiarem.

ANTONIEGO
TRĘBICKIEGO,

POSŁA Z XIĘSTWA INFLANTSKIEGO
AUTOROWI PRAWDZIWEMU UWAG,

DYZMY BONCZY

TOMASZEWSKIEGO

NAD

KONSTYTUCYĄ Y REWOLUCYĄ

DNIA 3. MAJA

ODPOWIEDZ.

Razem z okropną po Kraiu, roz-
nieśioną wieścią o zamachach knowa-
nych w Jassach na szkodę Ojczyzny, za-

A

rzuceno Prowincye Ukraińskie Xiążę-
czką pod tytułem: Dyżmy Bonczy To-
małzewskiego, nad Konstytucyą i Re-
wolucyą dnia 3. Maja Uwagi.

Tak to niegdyś owi haniebney pa-
mięci Glinścy, Zebrzydowscy, Radzie-
iowscy, i inni spokoyności Publiczney
burzyciele, za nim przystąpili, do wy-
konania szpetnych swoich na Kray! wła-
śny zamachow, napełniać starali się
Rzeczpospolitę, którey zamieszanie i
pożar domowey gotowali wojny, zwo-
dniczeni piłmami, w których świętych
Imion, Boga i wolności nieszczędzono,
aby nayszkaradnieysze sprawy, pozorem
gorliwości pokryć, a lud płochy, ła-
twowierny, i częstokroć nowości tylko
szukający, zmamić i obłąkać. =

Lecz sądzisz kto, iż w dzisieyszym
wieku, w dzisieyszych okolicznościach,
odnowią się te szpetne przykłady, onych
boday wieczną niepamięcią zakrytych
czasow, gdzie dosyć ogłosić się zuchwa-
łym herfztem, dosyć było podnieść

Sztandar Rokoszu i Buntu, aby znaleźć tyfiącznych zbrodni pomocników, tyfiącznych popleczników bogatego występcy?

Mylisz się, ktokolwiek tak niktęmnie o cnocie dzisiejszych Polaków sądzisz! Aż nadto klęsk, aż nadto smutnych doświadczeń, odkryło w oczach Szlachcica Polskiego zdradziecki Możnowładzców Patryotyzm, pokrywający ambicją nieograniczoną, i niczym nieprzytłumioną prywatę = Interes Możnowładzcy, iakikolwiek on jest, w iakąkolwiekby iak najeconotliwszą przyobleczony maskę, nie jest już dzisiaj interessem Szlachcica. = Minęły już czasy Burmistrzowania tych Pulbożków w Polfcze, a Szlachcic już przez doświadczenie, już oświeceniem, umiejący znać się na sobie, umiejący cenić chlubne swoje iestestwo, wiedzący na czym się wolność prawdziwa, wolność rozsądna zasadza, gardzi interessem Możnowładzców, acz ten zawsze w piękne pozory

przybrany, gardzi owemi podpalającymi, chociaż pełnemi, dla niego podchlebstwa piśmami, które przeciwne prawdzie, przeciwne zdrowemu rezonowaniu, załadzone na naygrubszey Praw Kraiowych niewiadomości, i na przewrotności, napisane ręką którego wściekłego, że Prawem zrobionego bezfilnym, Moźnowładzcy, wychodzą na świat, pod imieniem prostego iakiego Szlachcica, aby tym zręcznięć zwieść i oszukać, tym skutecznięć trafić do umysłów obywatelskich.

Dyzmo Tomaszewski! w takowych piśem rządzie, kładę ia Xiężeczkę, pod twoim imieniem rozrzuconą po Polfcze. Jeżeli iesteś z rzędu tey miernie maiętney, ale uczciwey Szlachty, która w spokoyności, pełni Obywatela prawnego powinności, ieżeli nie zawisłeś od woli i skinienia, żadnego potężnego Moźnowładzcy, którego wyznaię że prywata i duma nie raz iest obrażona, owszem znękana, Prawami ustanowionemi na

dzisiejszym Seymie, jeżeli rzetelnie pragniesz być członkiem, takiey społeczności, którą nieśmiertelney pamięci *Rousseau* od ciebie wspominany maluje, jeżeli kochasz wolność, własność, i równość, iak ie tenże Filozof wystawia, nie mogłeś napisać Xiążki, pod twoim imieniem wędrującey po Kraiu. = Aż nadto jest ona naznaczona piętnem zachwałego Moźnowładzcy, abym ciebie, abym każdego Szlachcica Polskiego, o iey twór mógł połądzić. = Jeżeli zaś przyiaźń i powolność do którego z nowych Polski Koriolanow, uniosły cię, aż do ogłaszania wbrew nayjaśniejzey prawdzie, naygrubszych omyłek; pomniey, żeś pierwey był Obywatelem i Synem twoiey Oyczyzny, niż przyiacielem Moźnowładzcy; pomniey, że więcey jest twoich współ-Braci Szlachty, niż Moźnowładzców; pomniey nareszcie, jeżeli cię to wszystko nie zaśtanawia, iż ieden tylko głos jest do Narodu, tym jest głos prawdy. = To jest głos oświecone-

nego przekonania; Ten acz tłumiony
fałszami, potwarzą, i zwodniczą wymo-
wą, przedrze się naksztalt światła dzien-
nego, przez te wszystkie czarne obło-
ki! = Wtedy jaki koniec fałszu? wzgar-
da i zapomnienie.

Współ-bracia cnotliwi, w spokoyno-
ści i zaciszu domowym, bezstronnym
zdaniem naznaczający Seymu dzisiejsze-
go wyroki, was obieram Sędziami od-
powiedzi mojej za sprawą Publiczną,
przeciw potwarzliwym zarzutom, i nay-
ochydniejszym wyrazom zręcznego Mo-
żnowładztwa.

Miiam nayprzód wymowę Autora
Uwag Dyżmy Tomaszewskiego, bo iak
ta jest *można* Tomy pisać słów próżnych,
tak równie *można* drugie tyle napisać
odpowiedzi. = Rzeczą do was współ-
Bracia, dobrze i gruntownie myślący,
mówić należy, a nie słowy; dla tego
przystępuję do rzeczy.

Nie podobał się naypierwey dzień
trzeci Maja, Autorowi Uwag Dyżmy

Tomaszewskiego, nie podobał się sposób, którym uchwalona, i zaprzyężona została Konstytucya dnia tegoż nosząca nazwisko. =

Wyżienął zatym cały iad swoiey wymowy, przeciw niemu, a do potwarzy przyłączył niepotrzebne fałsze. = Daruycie Czytelnicy wyrazowi = bo iakżeż inaczey nazwać tę powieść o ludu zbroynym, który żadney nie miał broni, iak tylko głos życzliwego wiwatu? iakżeż można inaczey nazwać tę powieść o spisku na zabicie dwóch Posłow, nad któremi litować się raczey trzeba było = iakżeż inaczey nazwać opis tego poważnego zgromadzenia, które złożone z cnotliwych i wiernych Oyczyźnie Obywatelow, czyliżby mogło występne i niewolnicze, przeciw sobie samemu knować zamiary? = iakżeż można narezcie inaczey nazwać ten wyraz Katyliny Polskiego, który właściwszy owe mu wyrodkowi, co zbroi rękę nienawistnego Cudzoziemca na spustoszenie wła-

snego Kraiu, co napełnia Polskę kłam-
 liwemi i burzliwemi pismami, iżby
 dzieci własney Ojczyzny szarpali wną-
 trzności? To charakter Katyliny
 Ale nie, cnotliwego Króla, nie owych
 cnotliwych Biskupow, Ministrów, Se-
 natorów i Posłów, którzy widząc zagro-
 żoną Rzeczpospolitą, obcemi zamacha-
 mi, . . . którzy widząc nadto umyśli
 Moźnowładców, dzielnie pod ręką
 pracujące, na powrocenie tey hanie-
 bney do swej Ojczyzny influencyi Za-
 granicznej, pod której panowaniem
 tak dobrze im się działo; którzy widząc
 nareztwie te wszystkie zamachy, te wszy-
 stkie wiszące kłębki bliskie swego skutku;
 wielkomyślny utworzyli zamiar, skru-
 szenia tak nieszczęsnego łańcucha no-
 wey swojej niewoli. = W miarę prze-
 wrotności, obrotu i zdrady, obcych
 nieprzyjaciół Kraiu, należało być ostro-
 żnym i skrytym, w uskutecznieniu tak
 chwalebного, tak wspaniałego dzieła.
 Wzięło się zatem z zlecenia wszystkich

dobrze myślących kilku znakomitych
 cnotą nieskażoną, Obywatelstwem za-
 wsze swej Ojczyźnie wiernym, Mężow,
 do pracowania nad tak wielką, tak zba-
 wienną, lecz oraz ciężką robotą. = Sku-
 tek odpowiedział ufności. = Ułożona
 przez nich została najpiękniejsza, nay-
 mędrsza, i nayprzystojniejsza, dla ludu
 wolnego Konstytucya, którą chwalić
 nad moją wymowę, ale za którą zdania,
 nayznakomitszych rozumem, cnotą, i
 Republikanizmem, obcych Mężow,
 Mężow zrodzonych w Rządach wol-
 nych, niechay przemówią do serc nie-
 chętnych Rodakow (a).

(a) *Oprocz tysięcznych zdań o Konstytucyi zgo-
 Maja nayznakomitszych za granicą Mężow,
 których światło i naukę, cała Europa uwiel-
 bia, niechay mi tutaj wolno będzie przyto-
 czyć myślowego sławnego Republikanina, roz-
 sądneho P. Burka względem naszej Ustawy
 Rządowej. — Już ten nie ma interessu ani
 iey chwalić, ani też iey ganić. — W licznych
 ona pismach już iest drukowana, bo warta
 wiadomości wszystkich, warta więc i tutaj być
 położoną. — Jey słowa:*

Sekret w udziałaniu tak wielkiego, i w żadnym wielkim Narodzie, przykłądu niemającego przedsięwzięcia, znać że musiał bydz potrzebny, kiedy inniey życzliwy doszedłszy go, wnet go wydał Ministrowi nayprzeciwnieyszego

Różnica między Rewolucyą Francuzką i Polską, oraz iey wielbicielami. *Duch fakcyi u nas łatwo się odkryje, przez zastanowienie się, iak różnym okiem ona zieważa postronne wielkie rewolucye? Dwie mamy przed oczyma: Francuzką i Polską. Stan Polski był tak nie dobry, iż dziwowaćby się trzeba, gdyby w tey mierze rozdwoione były zdania; a w rewolucyi iey, choćby też była, i krwi wylewem otrzymana, niepowinnaby ściągnąć nagany. Nie można się było obawiać zamieszania w takowym przedsięwzięciu; gdyż stan, któren ulepszyć trzeba było, był sam stanem zamieszania. Król bez władzy, Szlachta bez iedności, lud bez kunsztow, industryi, handlu wolności, bez Rządu wewnątrz, bez obrony zewnątrz, bez dzielney publiczney sily: obca przemoc wdzierająca się do bezbronniego Kraiu, a tey wola wwszystkim podług upodobania rządziła. — Ten był stan rzeczy w Polsce, który właśnie naglił ten krok odważny, a mogłby być usprawiedliwić i desperacki. — Lecz jakim sposobem chaos Polkie, do porządku przywiedzione zostało? Śrzodki te*

szczęściu, wolności, i niepodległości
naszey Mocarstwa.

Polacy! możnaż było w takim niebe-
spiecznym razie, pilnować się Formal-
ności, które zgubić cały Narod mo-
gły? =. Możnaż było zwlekać iedyny

rownie zastanawiaią, uwagę, satysfakcyą roz-
sądkowi przynoszą, i podchlebiaią moralnym
uczuciom. Związując tę postać i odmianę musi
się radować i chlubić ludzkość; bo nic w niej
zawstydzającego, nic dolegającego. — Do tak
wysokiego doszła ona stopnia, że zapewne
staie się nayszczęśliwszym, nayszlachetniejszym
publicznym dobrodziejstwem, które kiedykol-
wiek Narodowi ludzkiemu, udzielone zostało.
Widzieliśmy iednym zamachem, Anarchią i
niewolę zniesione. Tron Narodu życzenio-
ścią wzmacniony, bez uwolnienia tegoż wła-
snościom, wszystkie obce kabaty wygnane,
przez odmianę obieralney Korony w Sukces-
syziną; a to co czułe sprawuie podziwienie,
widzieliśmy panującego Króla, którego hero-
iczna dla Ojczyzny miłość, wiodła do użycia
tych sił, tey zrzeczności, favore obcey iemu
familii, których zwykłe używają ambitni, dla
wyniesienia swego własnego plemienia. —
Dziesięć milionow ludzi, mających bydź sto-
pniami (i dla tego tak dla siebie, iako dla Kra-
iu pomyślnie) uwolnionemi, nie od obowiąz-

sposob i iedyny moment zbawienia Oyczyzny; kiedy prócz intryg, które i tu w Kraiu i Zagranicą czynić usiłowali Ministrowie obcy, nadeszły właśnie pod ten czas, naygroźniejszy doniesienia Ministrow zagranicznych Pol-

*kow Cywilnych i Politycznych, które zepsu-
tym tylko umysłom здаią się ciężkie, ale od
kaydan, ich osoby i karki rzeczywiście uciska-
jących. Mieszkańcy Miast dawniey bez swo-
bod zostający, dziś przyrownani do tey kon-
sideracyi, która należy temu koniecznemu
związkowi spoleczeństwa ludzi. — Jedno
grono najwspanialszey, naylicznieyszey Szla-
chty w świecie, stawiające się tylko na Czele
szlachetnych i wolnych Obywatelów. — Nikt
straty nie poniosł, nikt poniżonym nie został. —
Począwszy od Króla, aż do dziennego wy-
robnika, w swojej każdy kondycyi potwier-
dzonym został. Każda rzecz w swym utrzy-
mana karbie, a w tym karbie każda rzecz
ulepszona. Dodamy do tego szczęśliwego
cudu tę niesłychaną potężną ze szczęściem
roztropności sławę, że żadna kropla krwi nie
prysnęła; nie było tam ni zdrady, ni obelgi,
ni zmoły, na czyi honor, sroższy nad za-
boystwo od miecza; ni przyposobionego lżenia
Religii, obyczajów, ani łupieztwa, ani kon-
fiskaty; żaden Obywatel poymanym, żaden*

skich ostrzegające Seym o niezawodnych
zamachach na rozszarpanie Ojczyzny,
doniesienia wsparte na niewątpliwych
dowodach = Przebog! należałoż w ta-
kowym razie opuścić Rzeczpospolitą?
Owszem!... Samo niebezpieczeństwo

*wiezionym nie został, żaden wygnany; stało
się wszystko w obrębach przystożności, iedno-
ści, i sekretu, takich, iakich nigdy ieszcze w
żadney, nie doznano okoliczności. — Lecz
takowe podziwienią godne postępowanie, za-
chowane było iedynie, dla tego chwalebne-
go związku, którego celem było, utrzymanie
prawdziwych, istotnych, i nieodzownych Praw
Człowieka. Szczęśliwy ten Narod, jeżeli da-
ley postępować będzie umiał iak zaczął! Szczę-
śliwy ten Król, godny zaiste kończyć z chwałą
Tron Elekcyiny, i dać początek wspaniały następ-
stwu patryotycznych Królów Sukcesyinych. —
Nakoniec to wielkie dzieło, ten ma zaszczyt
naycelniejszy, że zawiera w sobie nasiona,
coraz dalszego ulepszenia w porządnym
wznoszeniu się, na tych samych zasadach, które
naszą statą Brytańską Konstytucyą czynią tak
wyborną. Tu jest powód, powinszowania i
święcenia tey rocznicy przez wieki, tu mogą
Moralistowie i Teologowie spuścić z ostrości
Połtow, dla rozweselenia Ludzkości: Ale pa-
trzymy na charakter naszej fakcyi. . . . Cały iey*

zagrzewało śmiałość i cnotę Polaka =
 bo czasy hańby jego i niewoli już mi-
 nęły, a zabytki ich, Moźnowładcze
 tylko skazyły iestestwa = Spieszyć się
 zatym należało z ustanowieniem Kon-
 stytucyi Rządowej, bo iak Rząd nay-

*Entuzjazm zwraca się do Rewolucyi Francuz-
 kiej. Nie mogą oni utrzymywać, że Francya
 tyle odmiany potrzebowała, co Polska, ani
 przeczyć żeby Polska, u siebie lepsze daleko
 systema wolności i rządu nie utrzymała, niż
 go przed tym miała. Nie mogą zarzucić,
 żeby interes lub tklliwość większości Narodu,
 w Polfcze były uszkodzone. Obydwie Rewo-
 lucye, wolność w pierwszym mają celu, ale
 do utrzymania tej wolności, Polska Rewolu-
 cya z nierządu prowadzi w rząd. Francu-
 zka zaś z rządu w nierząd. Pierwsza za-
 pewnia się wolność, budując stąły Tron:
 druga buduje się wolność wywieracaiąc Tron.
 W pierwszej sposoby nie splamione występkiem,
 sprowadziły zasady, podchlebne moralności,
 w drugim występki i nietady, były spreżyny,
 których użyto. Okoliczności, w których te dwie
 Rewolucye się różnią, muszą także stanowić
 różnicę, którą czynić trzeba w zobopólnym
 onych cenieniu. Nasze nowomodne fakcye
 preferują Rewolucyą Francyi... bo... ferrum
 est quod amant. Zdrady, gwatty, święto-*

lepszy słaby, bez słutysięznego Żołnierza, tak słutysięczny Rycerz, bez Rządu, bez władzy filney Wykonawczej, przy niezgodach domowych, jest niczym, i tylko dla swej Ojczyzny ciężarem.

Lecz zaraz od momentu rozgłoszonej wieści, że Cnotliwy Król, z Cnotliwemi Obywatelami chce na wieki zapobiec, nierządowi, że kark tej hydry Anarchii, w której przy nieszczęściu ogólnym kilku tylko Arystokratom dobrze się działo, ma być na zawsze strącony, zaczęły się obcey in-

kradztwa, ruiny familiow, rozproszenie i wygnanie chwały i ozdoby wielkiego Narodu, nierząd, zamieszanie. Anarchia, i zgwaltowanie własności; srogie morderstwa, nieludzkie konfiskaty, nakoniec zuchwałą przemoc krwi chciwych, dzikich i szalonych klubow, te są postęпки, które im do smaku przypadają; które wielbią. To zaś, co ludzie lubią i wielbią, to zapewne i czynić życzą. — Rzucmy tylko okiem na to, co się we Francyi działo; a potem zważmy niebezpieczeństwo wypadnienia w ręce, tak szaloney, a nieubłaganej fakcyi. —

trygi nayzapalczywsze, na Narod chcący się wybić z iey podległości zamachy.

Zaczym rozestane od niey gońcami do wszystkich Polski zakątow naykłamliwsze i naypotwarzliwsze wiadomości, wyprawieni z tymże Kuryerowie do postronnych Dworow, rozsiewane groźne pogłoski na naycnotliwsze i zaszczyt Ojczyźnie przynoszące ołoby, pulczone nayfroźsze wieści o wtargnieniu obcey Siły, do Kraiu, ieżeliby się ten ważył odmienić Formę Rządu, przez niąż dawniey Gwarantowaną i narzuconą, = kazały iuż nie zwlekać momentu w zażyciu lekarstwa iedynie mogącego uprzeczyć tyle bezprawioy, iedynie mogącego zbawić i wewnątrz i zewnątrz Rzeczpospolitą. =

Spostrzegło dopiero groźne aż dotąd Mocarstwo nienawistne szczęściu Polskiemu: = iż ma do czynienia z nieprzyjacielem nie tylko cnotliwym, ale determinowanym i roztroprnym. = Przewidując więc bezskuteczność wszy-
skich

Alki
wszy
brot
G
więk
i ich
to w

(b)
brz
ia t
ciw
dob
mi
Nie
co
iż s
bud
Wio
struk
tną
Infa
ski
zdał
prze
przy
win
tels
wi, u
dona

Atkich swoich gotowanych nayszapalczy-
wszych zamachow, udało się do o-
brotu.

Gwałtem nie można było oprzeć się
większej części dobrze myślących (b)
i ich zamiarowi, zhańbić więc tylko
to wielkie dzieło iemu pozostało.

(b) *Mylnie powiedziałem większej części do-
brze myślących, bo niechay kto iak głęce sądzi,
ja tego zdania jestem, iż wszyscy myśleli pocze-
ciwie, wszyscy Posłowie w dniu trzecim Maja
dobrze życzyli Ojczyźnie, chociaż odmiennie-
mi drogami, szczęście iey ustanowić chcieli —
Niesłusznie rezonuje, kto sądzi o tych Posłach,
co byli przeciwnemi Konstytucyi 3go Maja,
iż są złemi Obywatelami. Zayrzyjmy w ich po-
budki, a potym stanowmy na nich wyrok. —
Wiodła iednych do tego sprzeciwieństwa In-
strukcya, która acz nie jest nie omylna, delika-
tną wiąże duszę. — Drugim nie podobata się
Infantka, wołąc raczey, aby każdy Elektor Sa-
ski był Królem Polskim. — Innym może nie
zdato się, że Projekt tak ważny bez deliberacyi
przechodził. — Wszystko to ma swoje słuszne
przyczyny. — Więc naganianym bydź nie po-
winno, a tym bardziey cechą złego obywat-
elstwa naznaczonym. — Bądźmy sprawiedli-
wi, względem wszystkich, a sprawiedliwość od-
dana nam będzie. — Gdyby Posłowie oppon-*

Trzeba było zatym Izbie Seymowey tak zbawiennie mającey pracować, dać pozor gwałtu, i przymusić nieiako do onego użycia. Trzeba było potym wyprawić iaką poruszającą w niey scenę, aby zmamić mniey przezorne, uwieść mniey determinowane serce. Trzeba było nareszcie udać się do zwykłego oręża potwarzy i fałszu, aby zamiar zbawienia swego szukającej Ojczyzny, nie lako czczym i nie potrzebnym uczynić.

Idący się w dniu trzecim Maja, wiedzieli co się za granicą dzieie na zgubę Ojczyzny, gdyby im tajno niebyło, co intryga zagraniczna z Moźnowładztwem spikniona w Kraiu dokazać chciała. — Gdyby mówię to wszystko przed ich oczami ukrytym nie było, nie tylko żeby się nie sprzeciwiali Konstytucyi, ale zaręczam, żeby oney pierwszemi byli popieraczami i obrońcami. W takim przekonaniu powtarzam raz jeszcze, iż żadnego z Posłów na dniu trzecim Maja opponujących się, ani winuję, i winować mam za niesłuszność.

Na obcą Intrygę na Moźnowładzców, na tych iedynie wyrzekam, bo tych duch nigdy z wolnością prowadzącą, z wolnością ogólną, o cóż dopiero z niepodległością Narodu nie zgodzą się, i zgodzić się nie mogą.

Z
na dni
a ofob
ży sta
Możn
celu, k
przew
nie zep
serce.
podbić
lesnem
nayzda
czystsz
telow
ten chy
Aby
Stany
no tu
Konsty
przelat
szerzały
ły. — P
Sukcess
z tylu a

Z rzędu sprzeciwiających się Posłów na dniu trzecim Maja, wszyscy pewnie, a ośobliwie ty piękna i żarliwa Młodzieży stałaś się ofiarą tych obcey intrygi i Moźnowładzców podstępów, których celu, których narzędzia, ani zgadnąć ani przewidzieć mogłaś. Wlek twój leśzcze nie zepsuty, zostawiał w tobie nieskażone serce. Jakoż go można było inaczej podbić, iak pozorem gwałtu, iękami boleśnemi uwiedzionej cnoty, potwarzą nayszradliwszą, naypiękniejszych i nayszytszych Króla i pocziwych Obywatelów zamyśłów. — Obaczmy iak cały ten chytry układ uskuteczniiony został.

Aby nayprzod przymusić Seymujące Stany do użycia pozoru gwałtu; rozfianno tu i owdzie groźne na przyiacioł Konstytucyi wieści, które z ust do ust przelatuiąc z niepojętą szybkością i rozszerzały się i wzrosł coraz froszzy brały. — Roznosili iedni, że partya przeciw Sukcesysi i Rządowi iuż nadto silna, że z tylu a tylu determinowanych iuna-

ków ze wszech stron sprowadzonych
 składa się. — Ze chyba po trupach wnie-
 siony Projekt Konstytucyi zostanie. —
 Ze pierwszy, co go poda w sztuki rozsie-
 kany będzie — Inni w publicznych nawet
 domach, nie już po ulicach rozfięwali,
 iż są poprzyśięgli, którzy temu i owe-
 mu Ministrowi, temu i owemu Posłowi
 życie odbiorą. Owi przestrzegali zna-
 komitych Mężów żony, aby ich wstrzy-
 mały i odwołły od zamiaru ratowania
 Ojczyzny, inaczej że zginą. — Odwo-
 łuję się do wszystkich mieszkańców by-
 łych pod ow czas w Stolicy, co za wie-
 ści od dnia 1. Maja aż do ustanowienia
 Konstytucyi, całą napęlniały Warzawę;
 = Niechay sobie i w tym mieyscu
 potwarz i przewrotność zwała te no-
 winy, iakoby umyślnie rozfięwane od
 chcących ustanowić Konstytucyą. =
 Poczciwy i cnotliwy świadek nie ie-
 den, widzący z których to ust wycho-
 dziły te wszystkie pogłoski, powie wam

Cnotliwi Obywatele po Prowincyach,
czyim one były Tworem.

— Lecz jeżeli te wszystkie groźby nie-
odwiodły nikogo, od cnotliwych i chwa-
lebnych jego zamiarów. = Byłoby na-
wzajem nieostrożnością godną nagany,
aby się nie przygotować na wszelki od-
niechętnych przypadek. = Szło potym
nie już o bezpieczeństwo osobiste, które
naruszyć chciano, ale o całość Oyczy-
zny, którey nie dopuszczano ratunku,
ale o sławę całego Narodu, którego czyn-
nychwalebniejszy spryskać koniecznie
krwią Obywatelską miano w zamiarze.
= Szło nadto, o nie dopuszczenie na-
wet, iżby zuchwalstwo, na najmniey-
szą gwałtowność poważyc się śmieie
mogło.

Puszczzone wieści, czynione umyślnie
przeestrogi względem niebezpieczeństwa
dni pocziwego Seymowego Marszałka,
Cnotliwych Potockich, Króla nawet, acz
ci gardzili nim w spaniale wołąc nareście
ginać raczey, niż przeżyć hańbę i nie sła-

wę Rzeplitey, kazały się opatrzyć przeciwko wszelkiej wściekłości gaśnącego możnowładztwa i niknącey obcey intrygi, każdy z Posłów, to ostrzegany, to grożony, aby się nie znajdował na Sessyi ustanowienia Rządu i Sukcesyi, dla bezpieczeństwa swojey osoby, przyszedł z przyłacielem iednym i drugim, aby wszelkiej napaści dał odpor. Prawda iż z ludu mieyskiego, było nie mało osób na gankach, ale ci od sprawy swojey na Seymie przywykli Obrad nie odstępować. Prawda, iż tłum niezmierny był Arbitrów; ale kogoż nie przyprowadziła ciekawość tak ważney Sessyi, gdzie los ostateczny Oyczyzny, gdzie wyrok ley powstania lub zgonu miał bydź ogłoszonym. Zdrugiey strony naprowadzona nie mała liczba Arbitrów przeciwnych Rządowi i Sukcesyi. Utworzyły Sessyą dnia trzeciego Maja iak naylicznieyszą i napełnioną wszelkiego gatunku, wszelkiej kondycyi ludem.

Otoż pozor gwałtu w Izbie Seymowej, do którego pewnie przyjaciele Konstytucyi nie dali pochopu. = Bo tam gdzie było widocznie sto kilkadziesiąt osob Seymujących, przeciwko kilkunaście, tam ieszcze gdzie szło o iak naysłabszą, o iak naychwalebniejszą sprawę, tam nareszcie gdzie zostawiono każdego przy iego sposobie myślenia, trzeba było używać zbroynę siły, lub iakowegokolwiek bądź gwałtu? = Ale szło obcey intrydze i możnowładzóm aby gdy nie można było przeszkodzić, Rządowi i Sukcesysi ustanowienie onych przynajmniey ohydzić, dając mu pozor gwałtu.

Co do gwałtu zewnątrz Izby Seymowej, zgadzam się, iż liczne było zgromadzenie pospolstwo na Dziedzińcu Zamkowym. Ależ to czy było zbroyne? = Byłóż namowione przeciw komu? = Radosne tylko wiwatu nie wydawałóż okrzyki! = Przebóg! któryż iest tak zawzięty na sławę Seymu i swoich

współ-braci, = jeżeli świadek osobisty dnia tego, aby chciał utrzymywać przeciwnie? = *Lecz po coż nie zwykłym sposobem to tak licznie skupione było pospólstwo?* Spyta mnie nie ieden = Odgłos Sefsy tak ważney, odmieniającey całą postać Rzeczypospolitey, która iuż wtedy obojętną ludowi mieyskiemu nie była, nie mógłżeż go sprowadzić w nayliczniejszym mnoſtwie! = Bydź może, iż pogłoska o zamachach na życie Marszałka, tego to przyziaciela ludu, pod którego Laską, i za którego pomocą lud mieyski przypuszczony do Prerogatyw Obywatelstwa został, tego to Męża, który nie sądził zhańbić swolą istotę wpisując się w tę Klasę użytecznych ludzi, ludźmi prawdziwie za Jego pomocą zrozbionych, tego to Męża, którego lud cały mieyski wdzięcznością i uwielbieniem przeięty na kilka dni przed trzecim Maja błogosławiąc go, przy naychwalebnieyszych okrzykach, na rękach prawie do Domu odnosił, bydź może

powtarzam, iż ta fatalna pogłoska u-
 myślnie od niechętnych rozlana, po-
 większyła, tłum skupiającego się ludu,
 w czasie tak ważney dla powszechney
 Ojczyzny, w czasie tak za niebesple-
 czną udaney dla iego Dobroczyncy Ses-
 syi. = Coż dopiero, kiedy te pogłoski
 rozliewano, i do innych obrońców lu-
 du? = Coż nareczcie, kiedy życie nawet
 Króla, tego naysprawiedliwszego Dobroczyn-
 cę Ludzkości, w niebespieczeństwo zrę-
 cznie podawać śmiano. — Było więc
 pospółstwo. Lecz gdzież był gwałt. —
 To, że na iakiey uroczystości go pe-
 no, więc ta uroczystość jest gwałtem?
 Cóż to jest gwałt, jest to przymus do
 czego, uczynkiem lub groźbą, doko-
 nany. — Proszę o ślad takowego gwał-
 tu w dniu 3. Maja. — Dla tego, że
 pospółstwo dziedzieniec Zamkowy, dla
 tego, że Arbitrowie Izbę Seymową na-
 pełnili, nie byłoż oppunuiących się
 Konstytucyi, przymuszonoż z nich któ-
 rego nie już uczynkiem, nie już groź-

bę, ale namową, ale słowem nawet do odstąpienia opozycji i zezwolenia na Rząd? — Któregoż seymującego nie przypuszczono do obrad, lub któregoż z nich wyparto? — A skoro mi nikt nie dowiedzie podobnych zarzutów, pytam więc raz jeszcze, gdzież był gwałt 3: Maja? — Czyliż dla tego był gwałt, że kilkunaście przeciwko stu kilkudziesięciu seymującym bezkutecznie czyniło? —

Tak chytra intryga Zagraniczna z dumnym Moźnowładztwem powodowane nieźyczliwym tchnieniem przygotowała wszystko, do dania przyczyny pozoru gwałtu w dniu Trzecim Maja, aby nawet ten gwałt koniecznym nieiako zrobić w Świątyni Prawodawczej, zabrało się do wykonania drugiego podstępku, w wyprawieniu w Izbie Seymowej, iakowej poruszającej sceny, któraby mamiąc mniey przezornych, poruszając

mniej determinowanych , oburzyła
 wszystkich. = Lecz do wykonania tak
 niešťczęsney Roli, trzeba było osoby
 z iakąkolwiek w Narodzie Reputacyą.
 Tę znaleźli w Suchorzewskim Pośle Kali-
 skim, Obywatelu znakomitym w Kraiu
 przez swą opozycyą *acz odstąpioną* na
 Seymie 1786. konwencyi Wiedeńskiey,
 znakomitszym ieszcze, przez Projekt
 światły Mieszczan od niego podany, i
 iednomyślnie zamieniony w Prawo. =
 „ Cnotliwy Suchorzewski, to com ci
 „ powiedział w mym domu, na go-
 „ dzinę przed Rewolucyą dnia Trze-
 „ ciego Maja, to teraz w obliczu całej
 „ Polski ponawiam. = Cnota twoja
 „ znaioma Polszcze, obcey intrygi z
 „ Moźnowładzcami na ciebie chciwe
 „ zwróciła oczy, aby podchlebstwem i
 „ czołganiem się zmamić twe serce,
 „ a pozorem Patryotyzmu, zniewolić
 „ twą duszę, do zrobienia się smu-
 „ tnym narzędziem, przeciwnych szczę-

„ ściu Oyczyzny ich zamiarów. „ =
 Rzekłem w przytomności Brata moiego
 te do ciebie słowa: jesteś cnotliwy, aleś
 słaby, i podchlebstwu wierzysz, celu
 onego nie spostrzegając, i spostrzedz go
 niechcąc. Chcesz się zrobić drugim
 Reytanem, zapomniawszy, iż Reytan
 cnotliwy zaiste całe życie, choćby na-
 wet był złym przez cały ciąg dni swoich,
 działając tak, iak działał podczas Sey-
 mu Delegacyi, zarobił na naycnotli-
 wszego nazwisko; Ty równie cnotliwy,
 lecz chociażbyś był naycnotliwszym
 i naylepszym całe życie, działając
 tak na dzisiejszym Seymie, i w dzisiej-
 szych okolicznościach, iak działał Rey-
 tan na Seymie Delegacyi, stałbyś się w
 oczach potomności, w oczach współ-
 ziomków naygorszym. = Zastanawia-
 łem cię potym; w iakiey sprawie masz
 do czynienia. = Lecz zręcznie uprze-
 dzony twoy umysł tą dziką myślą, że
 ciebie chcą zabić, że zmyślono depefze,

że lud zbuntowany ma cię w szuki roz-
 siekać, niechciał usłuchać zdrowey ra-
 dy, którąbyś słusznie nabytą sławę, przy-
 stoynym, rosiropnym, Obywatelskim
 postępowaniem, w dniu 3. Maja, ugrun-
 tował na wieki. = Złudzony, zmamio-
 ny podobnemi wrażeniami, któreby
 obłąkały każdego, sądzący o ludziach
 podług swego serca, a zatym poiąć nie
 mogący, iakby człowiek mógł bydz
 tak zły, iżby aż do wykonania Izkodli-
 wego swego zamiaru, przeciwko ko-
 mużkolwiek, a dopieroż przeciw całej
 Oyczyźnie, ręki używał pocziwego;
 pobiegłeś zapamiętały do Izby Seymo-
 wey, nie w mieyscu, nie w czasie prosi-
 łeś o głos po danym już głosie Depu-
 towanemu od Spraw Zagranicznych (c)

(c) Tutay dla oświecenia współziomkow po-
 wiedzieć należy, dla czego to się czolgał po
 Izbie Pan Suchorzewski. Po zagaieniu Ses-
 yji na dniu 3. Maja, dany był głos Depu-
 towanemu od Spraw Zagranicznych J.W. Ma-

i dla otrzymania głosu omylności, że nie powiem fałszu i potwarzy, wyprawiłeś scenę, któraby pośmiewisko publiczne ściagnęła, gdyby mniej znano twą cnotę i nie litowano się nad twą łatwowiernością i obłąkaniem. — Zadaledko już dzisiay uniesiony jesteś, zadaleko cię nawet miłość własna unosi,

Matuszewiczowi Posłowi Brzeskiemu Litewskiemu. Po danym już iemu głosie, Pan Suchorzewski, chciał mówić. — Prawa wszystkie Kraiowe, temu pierwey na Seymie mówić każą, kto pierwey głos ma sobie dany. — Lecz o coż w całej tej scenie szło, oto o uprzedzenie publiczności przez Suchorzewskiego, że to, co powie cnotliwy Matuszewicz, i nieskażoney Deputacyi imieniem, jest fałszywym, jest zmyślonym. — Otoż te wszystkie czotgania się, te wszystkie płacze, te wszystkie wyrzekania do tego iedynie zmierzają celu. Kiedy czas odkrył prawdę doniesień Deputacyi Zagranicznej, w dniu 3. Maja, pytam co teraz sądzić o tej scenie? — Potomność i Publiczność nechay ją swoim naznaczą wyrokiem.

lecz
dnie
zast
i co
uspr
nier
naye
zazd
wy.

Pa
to o
wład
du,
Narc
go,
dawn
stała

M
kowa
Sędzi
rzutu

lecz kiedy z wszystkich swoich ochłodziłeś zapaleń, kiedy z zimną krwią zastanowiłeś się, nad tym, coś uczynił, i coś dopuścić z sobą uczynić, wtedy usprawiedliwiłeś własnym twoim wyznaniem, te moje wyrazy, i dałeś światu najlepszy obraz nieprzyjaciół kraju, i zazdrośników twej cnoty i twojej sławy.

Patrzcież Współ-Bracia z jak chytrą to obcą intrygą spiknioną z możnowładztwem, walczyć przyjacielom rządu, wolności, i spokojności trwałej Narodu, należało? Rufzono wszystkich, na utrzymanie dawnego rządu i dawnych bezprawioŭ. Cnota nawet stała się ich narzędziem.

Mijam nareście, że depeſze zfabrykowanemi nazwano. Pokazał czas ten Sędzia bezstronny, mylność tego zarzutu naywidoczniejszą.

Tyle podstępów, tyle obrótów, miałyby swoy skutek, w innych wśelkich mniej cnotliwych czasach. Lecz dusza Polaka, znała już co iey potrzebnym. Chciała być prawdziwie wolną. — Chciała swą Ojczyznę widzieć rządną i żadney nie podległą przemocy. — Tey determinacyi nie już chytrość, ale żadna siła ludzka zwalczyć nie była w stanie. Chciał być Narod wolnym, niepodległym, rządny, i został. Uchwalaona dnia 3, Maja Konstytucya, i Król ią wraz z całym Seymem zaprzyściągł. — Bez złamania Paktów Konwentów, bo jeżeli Elektor Saski wyznaczony został za Następcę, cały Narod prawie swoimi Instrukcyami chciał go mieć przyszłym Królem, a skoro Narod o to prosił dziś Panującego, skoro ten na to chętnie zezwolił, pytam, gdzie tu złamanie świętokradzką ręką, tego gmachu wolności, tych Paktów Konwentów? — Możnaż tak zu-
chwa-

chwałemi potwarzy, i Kłamstwa wyrazi, mowić do cnotliwego i wspaniałego Narodu? = Możnaż po tylu niesłusznych czernidłach, żądać pobłażenia i łagodności w odpowiedzi? = Możnaż posuwać śmiałość, aż do chytrości tego wybiegu, że na tak prawdziwe, na tak Obywatelskie uwagi, będą pewnie odpisywać zwykłym teraźniejszym w Warszawie sposobem, to jest najiadowitszą szydnością, i czerniącą charakter Obywatelski potwarzą.

Lecz zastanówmy się pilnie nad tym dziełem Seymu dnia 3. Maja. Przetrząśniemy pilnie całą tę nową Konstytucją naszą. = Obaczmy wartość czynionych przeciw niej zarzutów.

Spuśćmy się więc w to wieczne więzienie przesądu, Arystokracji i prywaty. = Zgrzytałś na sam iego widok, zuchwały Moźnowładzco! = To pierwszy dowód dobroci Prawa, gdy zły sarka na niego. = Miotaj na niego pociski i obelgi, te są chlubą iego największą.

Artykuł drugi, ten najpiękniejszy Szlachcica Polskiego Przywilej, ta tarcza iego Prerogatyw, oburza całe twoje

Jestestwo? = Posłuchaj go, i na większą
 twą karę, poznay fałszywość twego nad
 nim rezonowania, poznay owszem rze-
 telną iego znaczenia prawdę. =

Artykuł ten iest w następujących wy-
 razach. = "Szczuniąc pamięć przodkow na-
 "szych, iako fundatorow Rządu wolnego,
 "Stanowi Szlacheckiemu, *wszystkie swo-*
 "body, wolności, Prerogatywy, *pierzeń-*
 "stwo w życiu prywatnym, i Publicznym
 "nayuroczyściey zapewniamy, *szczegolniey*
 "zaś Prawa, Statuta, i Przywileia temu
 "Stanowi, od Kazimierza Wielkiego,
 "Ludwika Węgierskiego, Władysława
 "Jagielly, i Witolda Brata iego Wiel-
 "kiego Xcia Litewskiego, nie mniej od
 "Władysława i Kazimierza Jagiellonczy-
 "kow, od Jana Alberta, Alexandra, Zy-
 "gmunta pierwszego, Braci, od Zygmun-
 "ta ostatniego z Linii Jagiellońskiej, (d)

(d) Autor Dyxmy Tomaszewskiego uwag,
 nie położył tych wyrazow odmien-
 nym drukiem, tutaj położonych, bo-
 by te całą iego argumentacją zni-
 szczyły. = Nie wymienił iacy Królowie na-
 dali te przywileia Szlachcie, bohy Obywa-

„ *sprawiedliwie i prawnie nadane, utwier-*
 „ *dzamy, zapewniamy i za niewzruszo-*
 „ *ne uznaiemy. Godność Stanu Szla-*
 „ *ckiego w Polsce za równą wszystkim*
 „ *stopniom Szlacheństwa gdziekolwiek uży-*
 „ *wanym przyznaiemy. Wszystkie Szla-*
 „ *chę równemi między sobą byćdź uzna-*
 „ *iemy, nie tylko do starania się o Urzę-*
 „ *dy, i sprawowanie poług Ojczyźnie,*
 „ *honor, sławę, pożytki przynoszących,*
 „ *ale oraz co do równego używania*
 „ *Prerogatyw i Przywileiów stanowi*
 „ *Szlacheckiemu służących. = Nade-*
 „ *wszystko zaś Prawa bezpieczeństwa,*
 „ *osobistego, i wolności osobistej, wła-*
 „ *sności gruntowych i ruchomej, tak*
 „ *jak od wieków każdemu służyły,*

tel znalazł ie w swojej obmowie w praw
Xiędze i zobaczyłby w niej wszelką wolność
wszelkie zaszczyty sobie nadane utwierdzo-
ne. = Tak to wyjęciem słow kilku w każ-
dym texcie samego pisma można go w
nayzdradliwszey ukazać postaci. Lecz
godziż się tak postępować z Narodem,
chcąc go niby oświecać, a w istocie go
uwieść.

„ świętobliwie, nienaruszenie zachowa-
 „ ne mieć chcemy, i zachowuiemy. Za-
 „ ręczając iak nayuroczyściey, iż prze-
 „ ciwko własności czyieykolwiek, za-
 „ dney odmiany lub excepcyi w Pra-
 „ wie niedopuszczemy, owszem naywyż-
 „ sza władza Kraiowa, i Rząd przez nią
 „ ustanowiony, żadnych pretensy pod pre-
 „ textem *jurium Regalium*, i iakimkolwiek
 „ innym pozorem, do własności obywa-
 „ telckiey bądź w części, bądź w ca-
 „ łości rościć sobie nie będzie; dla cze-
 „ go bezpieczeństwo osobiste i wszelką
 „ własność komukolwiek z Prawa przy-
 „ należną, iako zrzenicę wolności oby-
 „ wstelskiey, szanuiemy, zabezpiecza-
 „ my, utwierdzamy, i aby na potomne
 „ czasy, szanowane, ubezpieczone i
 „ nienaruszone zostawały mieć chcemy.

„ Szlachtę za naypierwszych obrońców
 „ wolności i niniejszey Konstytucyi uznaje.
 „ my, każdego Szlachciea cnotcie, Obywa-
 „ telstwu, i honorowi, iey świętość do
 „ szanowania, iey trwalosć do strzeżenia,
 „ poruczamy, iako iedyną twierdzę Oyczy-
 „ zny i swobod naszych. „

Możesz być co świętszego, możesz być co chlubnieyszego, co bardziej zabezpieczającego. iak ten Artykuł Drugi Konstytucyi 3. Maia, w całości położony? = Możesz pretendować iakkolwiek w świecie Szlachta, większych Prerogatyw, i silnieyszych swej wolności i własności warunkow? = Jednak jest to ten Artykuł, przeciwko któremu, naywięcey wywarł zapalczywą swą wymowę prawdziwy Autor Uwag Dyzmy Tomaszewskiego. Bo jest to niepodobieństwem aby Dyzma Tomaszewski Szlachcie spokojny, Szlachcie niczyjej woli cudzey niepodległy, Szlachcie znający się na sobie, i pogardzający dumą Magnatów, mógł przeciwko niemu co znaleźć. Możnowładzca to pod jego imieniem piszący znalazł występki w ciemocie, ciemnotę w naywiększej jasności. Wierzę, bo jeżeli ten Artykuł dla nas Szlachty pomierney, iak naypięknieyszym zaszczytem, piorunowym jest grotem na Możnowładzców zuchwalstwo i Ambit. = Co? wszyscy Szlachta mają być między sobą zupełnie równi? A iakżeż się to pogodzi, z urodzeniem,

z tytułem, z bogactwy Moźnowładzcy? Co? wszyscy Szlachta mają do wszystkich by największych Urzędów, i starania się o nie Prawo? = A iakżeż się to pogodzi, z popularnością, wyniosłością, i dumą Moźnowładzców? = Co? już tedy odtąd Krześła, już tedy Buławy, nie będą iedney Familii dziedzictwem? A coż za nadgroda, dla bezczynnych, dla nikczemnych Magnatów, ale prawnuków, tych co przed laty, iakąś powinność wykonali, iakąś posługę uczynili Oyczyźnie? = Co? wszystkie tylko przywileia i nadania prawnie i sprawiedliwie otrzymane, utwierdzone? a coż za bezpieczeństwo, dla majątków, dla fortun Moźnowładzców, nayczęściej niesprawiedliwie wydartych, i Szlachcie pomierney, zagarnionych? = Co? Szlachcie w ogólności, obrona wolności i Konstytucyi powierzona? = a w coż się obrocą ci Moźnowładzcy, zowiący się zwykle Protektorami Szlachty, i pośrednikami *inter Maiestatem & Libertatem*.? =

Oto są prawdziwe podług Konstytucyi na Moźnowładzców groty. Dla te.

go też nayeższe od nich pociski przeci-
wko temu Artykułowi Konstytucyi wy-
warte = Szarp w sztuki Ojczyznę.
Robz Prawa i władzy naywyższey igrzy-
sko = Trwoń Skarb = Zwiiay Woysko =
Pal, pustosz, rodowitą Ziemię = Za-
bieray w niewolą oney Mieszkańcow a
ich współbraci = Milczeń będą, abyś
tylko podchlebiał ich dumie. = Uraź
ią w czymkolwiek, uym im nieprawne-
go, i niebezpiecznego, w czymkolwiek
znaczenia, na zgubę wolności, na upa-
dek Narodu, narzekać będą = I tak
przeciw temu nayświętszemu dla Szla-
chcica Polskiego, Przywileiowi, woła-
ią nayprzod. = Oto Pakta Konwenta
świętokradzką ręką złomane = W Czym?
*Oto na każdej Elekcji Krolow, Polak so-
bie przyczyniał swobod i wolności. = Te
warowane były przysięgą Paktami zowiącą
się = Od tey dzisiaj panującego uwolniono.*
Możnaż grubszą powiedzieć omyłkę, że
nie powiem nayoczewistszego fałszu? =
Elekcya Krola Polskiego, ten mierney
nas Szlachty, prawdziwy wolności gro-
bowiec, uchylona przecie. = Ustanowio-
ny Następcą, za wolą całego Narodu,

zażądaniem wszystkich prawie Instrukcyi. I możnaż dogodzenie całego Narodu życzeniu, możnaż dobroczynne nieiako zrzeczenie się interessu i spokojności własney Panującego, dla interessu iedynie i spokojności Oyczyzny, nazwać złamaniem Paktow? = Dla swoieyże to Familii następstwo Tronu Krol oddał? = Czyli dla owey, pod ktorey pozorem, Moźnowładzcy, połowę dni iego naydotkliwszą goryczą struwszy, większą część Panowania iego, naynieszczęśliwzemi napełniwszy klęskami, zapieczetowali ie nareszcie, rozszarpaniem na trzy części, naypiękniejszych Krolestwa Prowincyi. =

I możnaż teraz ieszcze nazywać Elekcyą Krolow, Przywileiem Szlachty, i przyczynieniem ich swobod, Prerogatyw i wolności? = Coż to, do Cudzoziemcow że się to mowi, czyli do Polakow, ktorzy widzieli, co się podczas Bezkrolewiov i Elekcyow działo, co doświadczyli, co pelowa z nich co kaźde Interregnum nayfroźszą klęsk onych była ofiarą? =

Zgłębnym nieco tę materją, bo jeżeli głosem przeciwnym iawnęj prawdzie, wolno mówić do Narodu, przyzwoliciey jest i powinney głosem przeciwnym fałszowi, oświecać Współbraci.

Zieżdżała wprawdzie Szlachta na Elekcyę Krolow. = Ależ ta Szlachta, wybieraż kiedy wolnie i swobodnie onych? Odwołuję się do świadkow bezkrolewów i Elekcyi, co się to na nich pospolicie działo? = Kilku potężnych Magnatów spiknąwszy, udeterminowało, tego lub owego obrać Krolew. = Częstokroć było to ieszcze ułożono od zuchwałych Arystokratow, za życia Panującego. = Czy ten Krol przyszedł był zdatnym, czy niezdatnym, mało to ich obchodziło, dosyć że im naywięcey offiarował korzyści i powolności. = Inne pierwsze, iak to dawniej zwano, Familie, ustawnie boły między sobą wiodące, dla tego szczególnie że przeciwnicy ich, tego lub owego promowały do Tronu, prowadziły do niegoż innego Kandydata, stosownie do swoich prywatnych zamiarow. = Rozdzielna Szlachta na partye, tey lub owey Fa-

milii powolne, czy ucięciem czy groźbą, ślepo szła za ich skinieniem, i dała się prowadzić na to nieszczęśliwe pole Elekcyi, ten prawdziwy Frymark między Moźnowładzcami o Tron, a za niego o korzyści dla siebie. = Tam Moźnowładzcy targowali się między sobą, i albo zgodnie, albo iedni na przeciwko drugim swego obierali Krola, to jest tego co ich naylépiey zapłacić, lub obdarzyć potrafił. = Im więcey było moźnych za którym Familii, im więcey te go swoimi wspierały Milicyami, a dopieroż kiedy za którym byli i Hetmani, iuż taki pewny Krolew, choćby go cała odrzucała Szlachta. Wtedy to zdradom, walkom wzajemnym, proskrypcyom otworzone wrota. = Wśród takich między Moźnowładzcami Targow, wśród takich bezprawioiw, myślanoż na ktorey Elekcyi, o pomierney, o nas prostej Szlachcie? Nigdy. Radbyim widział iedno bezkrolewie, iedną Elekcyą. = iedne Pakta Konwenta; gdzieby o niey szczegolniey myślano. Skończyło się iż zaledwo w przysięgach Krolewskich potwierdzano Piaśtow i Jagiellończykow

Przywileie. = I terazże nazywać Elekcya Królów, powiększaniem się swobod i wolności Szlacheckich? = Możnowładców swywoli i despotyzmu = Tak jest Możnowładców! = I to cały Narod już czuie.

Lecz więcej powiem = Już to trzy minęły Elekcye, iak całego prawie Narodu, to jest i Szlachty razem z Możnowładcami, nie było ani Przywileiem ani mocą obierać swych Królów = Imiona tylko tych ostatnich potężni nasi używali sąsiedzi, a w istocie Woyska ich liczne to pod Kommendą Municha to pod wodzą innych narzucały nam Króla. W ten czas mara ta nawet wolności Szlacheckiey zaginąłszy, dozwolono tylko Polakowi bywać na Seymikach, i zrywać Seymy, albo byź na nich obcey lub Kraiowey przemocy narzędziem. = Do ciebie Szlachcicu pomierny, cnotliwy i nieznaiący Intryg i podłości odwołuję się, byłżeś wolnym ieżeliś nie płaszczył się Magnatom, lub ieżeliś, nieznał ani Warszawy ani Pułnocney Stolicy? = A ty coś miał do czynienia z iakim możnym, ty coś miał nieszczę-

cie urazić Magnata, lub Peterzburckiego Pośłańca, byłeś w domowym nawet zaciszu wolnym, nie byłeś zgębionym, nie wydartoż ci czałem przez zemstę, mimo praw, mimo sprawiedliwości, ostatniego twego majątku? = Zaświadczyć mnie. = Czegoż te wszystkie gwałty, bezprawia, i Tyrannia były skutkiem? jeżeli nie Elekcji Krolow, na które raz sprowadzone zagraniczne woyska, trząsły Narodem, pod imieniem zawsze samychże zaprzędanych obcym Polakow.

Wolność więc Elekcji Krolow, ta mara wolności Obywatelskiej uszkadzająca wolność prawdziwą, ta mowię mara, którą umyśli Szlachty tak długo mamiono, niebyłaż raczey prawdziwym grobowcem, wolności, harakteru, bezpieczeństwa Szlachty Polskiej, i niepodległości Ojczyzny? Gdybyć przynajmniej ta Anarchia, te bezprawia, z obraniem Krolow koniec swoy brały! chyba nadzieio! Były to tylko nasiona, coraz większy wzrost wciągu Panowania Krolow tak obranych, biorące = Był to szczep z ktorego Można władzey

obfite z nich dla swey Ambicyi, dumy
 i zuchwałstwa zbierali owoce = Bo z ie-
 dney strony, obdarzeni dobrodziejstw
 Krolow, ktorych posadzili na Tronie,
 z drugiey nadgradami obcych Mocarstw
 ktorym tak służyć umieli, stawiali się
 bezkarnie zuchwałemi po Prowincyach
 Tyrannami = Drżało wszystko i płaszczy-
 ło się przed niemi. = Sama nawet nie-
 nawiść brać musiała powolności pościć,
 bo któż Złotu i Kredytowi ich Dwor-
 skiemu i Zagranicznemu oprzeć się po-
 trafił? = Kogoż te nie były zdolne wy-
 zuć z honoru, majątku, a nawet i ży-
 cia, iak tego liczne były przykłady? =
 O szczęśliwe zaiste dla zuchwałstwa i
 swywoli Moźnowładzców dawnieysze
 Polski czasy! ale nie dla nas Szlachty.
 Marnotrawił w ow czas iak chciał Pod-
 skarbi dochod publiczny, Hetman wy-
 bierał kontrybucye, i bezkarnie woyska
 na dziedziczne nasyłał majątki, lub nie-
 mi ie wydzierał. = Sędzia iak mu ka-
 zano sądził, a Seym gdy naszedł, gdy
 cnotliwy cheiał krzywdy publiczney,
 lub Obywatelskiey dochodzić, iakowcy
 najęty Seym zerwał, dając znowu na

lat kilka wolny bieg Anarchii, występ-
 kom i zuchwalstwu. = Na czymże
 pod ow czas powiedzmy sobie szczerze,
 cała wolność Szlachty Polskiej zawiła?
 Na szykanowaniu nayczęściey bezskute-
 cznym Krola, na prześladowaniu i po-
 niżeniu guruiącey Familii, aby się na
 iey mieysce postawić; na robieniu fors
 z wylewem krwi Obywatelskiej po Sey-
 mikach, Seymach, Trybunałach, dla
 zniszczania Partyi Dworskiej, która
 ieżeli upadła, powstawała natomiast in-
 na Familia, zwykle godząca się z Kro-
 lem, i tak Tyrannia Prowincjonalna
 odmieniała tylko nazwisko. = Partya
 więc zgnębiona lub dyzgracyonowana,
 że słaba znowu brała Patryotow nazwi-
 sko, dla tego, szczerze, że Dworowi
 przeciwna, szturmała na odwrot do Par-
 tyi zwycięzkiej. . . i tak następnie =
 Przebog! o coż wtym wszystkim chodzi-
 ło, naywięcey ieżeli o Ministeryum dla
 tey lub owey osoby, o Buławę dla tego
 lubowego Domu, o powiększenie, a za-
 waruy Boże o zmniejszenie oney pre-
 rogatyw i władzy. o Starostwo na-
 reiszcie iakowe intratne dla tego lub o-

wego herzta Partyi. = Szlachto, świadku tych wszystkich bezpraw i zbrodni! o waszeż to szło Przywileie! o waszeż swobody! o waszą wolność? Czyli raczey oznaczenie niepraw, otrząsanie wami, o majątek z krzywdą dobra Rzeczypospolitey waszych Tyrannów, waszych Moźnowładzców? = Chcieliżbyś cie powrotu tak nieprawnych tak niewolniczych czasów? = Daycie się tylko zmamić zdradliwym Moźnowładztwa wrzaskom. Coż się przy tym działo z znaczeniem zewnętrznym i niepodległością Narodu? Zaginęły te zupełnie, a Polska z rządu nawet Mocarstw udzielnych Europejskich wymazana została odtąd, iak zdrajcy, których długo na ołtarzach cnoty wielbiono, wezwali do Ojczyzny zagraniczne woyska, przez złość iedynie do Panującego, które obśiadłszy ziemię naszą. stały się absolutnemi i prawdziwemi Polski Panami, z pogardą Krola, Praw, wolności, swobod, z pogardą niepodległości i udzielności Narodu. ? = Dawnoż zrzuciliśmy z Narodu całego ochydne, prowincyi postronney nazwisko? Dawnoż zzuchwaleni Moźnowładzcy

wsrzod Cnoty nawet Narodu, mający
bydź przeciw nieprzyjaciołom Kraia
użyci, oświadczałi im w brew rozkazowi
i powołaniu swemu, swą wierność i pod-
ległość, i ieszcze po takowey zbrodni
chwalonemi byli? = Dawnoż zaprzesta-
liście, Współbracia, czołgać się o nay-
mnieyszy urząd, o naymnieyszą sprawę,
przed obcym zuchwałym posłanikiem i
przed Kraiowym Moźnowładztwem =
Odpowiedźcie mnie! i fałsz słow mo-
ich ukażcie.

Przy takim powszechnym nierządzie,
przy takich powszechnych zdrożnościach,
przy takich występkach każdego Ma-
gnata, byłaż Polska ową społecznością
ktorą Autor uwag Dyżmy Tomaszew-
skiego, z nieśmiertelnego *Roussseau* na
ich czele wypisał i do ktorey powrotu
tak gorliwie zachęca =

Posłuchaymyż co ow Republika-
nin i straszny wszystkim Krolom Eu-
ropy, ow mowie sławny Raynal o
Polszcze naszey w R. 1783. napisał.
„ Polska ktora wewnątrz niewolnikiem
„ napełniona, warta aby zewnątrz cie-
„ mięzoną była, zachowuie przecież
„ cień

„ cień i nazwisko wolności. Jest ona
 „ ielzcze dzisiaj tym, czym wszystkie
 „ Europy Państwa przed dziesięcią by-
 „ ły wiekami; to jest podległa wiel-
 „ kim Arystokratom, którzy naznacza-
 „ ją, podle swej woli Całemu Narodowi
 „ Króla, aby ten był narzędziem ich
 „ woli. Rząd feudalny panuje tam,
 „ w samej tęgości pierwotnego swego
 „ Tworu. Jest to Kray złożony z tylu
 „ Państw ile w nim włości. = Nie, wię-
 „ kszością ale iednomyślnością stanowią
 „ się w nim prawa, działają ustawy =
 „ Fałszywe wyobrażenie słuszności i
 „ doskonałości, zrobiło, że tam mnie-
 „ mają iż Prawo w tedy tylko jest spra-
 „ wiedliwe i dobre, kiedy powszech-
 „ nym, przyjęte zezwoleniem; rozu-
 „ miano widzieć, że wszyscy są w sta-
 „ nie widzieć dobro, i wszyscy go ze-
 „ chcą: dwie rzeczy w zgromadzeniu
 „ Narodowym niepodobne. Lecz czyż
 „ można nawet przypisywać zamiary
 „ tak czyste, małym Tyranom garst-
 „ ce? = Gdyż Rząd Polski, który za-
 „ szczyca się nazwiskiem Rzeczypospo-
 „ litej, i zarazem to święte kazi imię,

„ coź jest innego iak związek kilkuna-
 „ stu potężnych Despotow przeciwko
 „ całemu Narodowi? Tam każdy ma
 „ moc przeszkodzenia, a nikt działa-
 „ nia. Tam zdanie iednego może sprze-
 „ ciwić się i zatamować zdanie wszy-
 „ stkich. Tam nareszcie ieden tylko
 „ złośliwy, ieden przewrotny, ale bo-
 „ gaty może całym trząść Narodem.

„ W posrzod tey Anarchii, toczy
 „ się walka nieprzełtanna, Magnatow z
 „ Krolem. Pierwsi kłucądni iego nienasy-
 „ coną chciwością, Ambicyą nieograni-
 „ czoną nieufnością ciągłą. Oburzają go
 „ zatem przeciw takiej wolności = Przy-
 „ muszają go do intrygi. = Z swoiey
 „ strony nieszczęśliwy Krol, musi dwó-
 „ ic umyśli aby panował. = Uymować
 „ aby się obronił. = Sztuką podstęp od-
 „ pierać aby się na Tronie utrzymał =
 „ Fakcye tym czasem coraz bardziey
 „ się szerzą. = Niezgoda wszystko za-
 „ kłucą; zatem idzie prowincyow spa-
 „ lenie i spustoszenie = Jeżeli spiski
 „ biorą gurę, ten ktory był przegna-
 „ czony rządzić Narodem, obalony z
 „ Tronu, albo przymuszony do nayha-

„niebnieyszey podległości! = Jeżeli
 „spisek rozgromiony, Monarcha nad
 „mogilami tylko trupow panuje. =
 „Cożkolwiek bądź, los Narodu przeto
 „się nie polepsza = A nieszczęśliwi
 „co uszli przed głodem i rzezią, do
 „swoich niewolniczych powracają wię-
 „zow.

„Rzuć okiem na tę obszerną Krai-
 „nę. = Coż w niej zobaczysz? Do-
 „stojność Krolewską z Rzeczypospo-
 „litey nazwiskiem, Przepych Tronu
 „z żadnym znaczeniem. = Miłość nie-
 „podległości, z naywiększą niewolni-
 „ctwa podłością. = wolność z chciwo-
 „ścią = prawa z Anarchią = zbytek
 „naymarnotrawnieyszey, z naywiększym
 „niedostatkiem = Ziemię żyzną z ste-
 „pami leżącemi odłogiem = Gust do
 „wszystkich rękodzieł i kunsztow,
 „bez żadnego rękodziela i kunsztu =
 „Oto naydziwnieyszey sprzeczności
 „obraz, który ci Polska z siebie ukaże.
 „Uyrzysz ją wystawioną na wszelkie
 „niebepieczestwa. Nayślabszy iey
 „nieprzyjaciół, może bezkarnie i bez
 „żadney trwogi, wpaść w oney grani-

„ ce, kontrybucye wybierać = zbu-
 „ rzyć iey Miasta, spustoszyć włości.
 „ wyrznać iey Mieszkańców lub ich u-
 „ prowadzić. = Bez woyska, bez fortec,
 „ bez harmat, bez ammunicyi, bez pie-
 „ niędzy, bez Generałów, bez znaio.
 „ mości sztuki wojenney, o iakieyże
 „ obronie mogłaby pomyśleć? A tak
 „ Polska mimo znaczney ludności, mi-
 „ mo Geniuszu. i frzodkow do grania
 „ znaczącey w Europie roli, stała się
 „ dzisłay igrzyskiem i wzgardą wszy-
 „ kich Narodow.

„ Jeżeli Sąsiedzi niespokoyni i śmie-
 „ li, długo iey nierozszarpali Ziemi;
 „ jeżeli długo przedstawiali tylko na iey
 „ pustoszeniu, na dawaniu iey rozkazow,
 „ na narzuceniu iey Krolow, bo w nie-
 „ przestanney byli z sobą nieufności. Oso-
 „ bliwsze okoliczności ich do siebie zbli-
 „ żyły i ich poiednały. Przyszło widzieć
 „ nakoniec Państwo to rozszarpane od
 „ trzech nienawistnych sobie Mocarstw,
 „ ktore bez prawa, bez pozoru, bez
 „ sprawiedliwości zagarnęły Prowincye
 „ naydogodnieysze ich Ambicyi i za-
 „ miarom; i na takie łupieństwo cała

„ Europa milczała, żaden iey nie obur-
 „ rzył się Monarcha = Bodayby żrządzi-
 „ ło Niebo izby ten naystromotniejszy
 „ Ambicyi występpek, oświecił Pola-
 „ kow nad prawidłami mędrszego, i
 „ bardziey do ludzkości zbliżonego Rzą-
 „ du. „ Otoż Stan dawnieyszy Polki,
 co do wewnętrznego i zewnętrznego zna-
 czenia, pędzłem bezstronnym światłego
 Cudzoziemca odznaczony = Przyśtośuy
 do niego Autorze uwag Dyżmy Toma-
 szewskiego, Rzeczpospolitą imaginowa-
 ną z Rousseau wyiętą = I potym śmiej
 wywoływać powrotu dawnych czasow,
 i dawnego Rządu? = Posuway hipo-
 kryzyą aż do wzywania Bostwa na po-
 moc, zapamiętaley twey proźby! =
 Dowódź nareszcie że tam gdzie nie było
 prawdziwey równości, stałego bezpie-
 czeństwa i spokoyności Obywatelskiey,
 tam iednak wolność, tam szczęśliwość
 przemieszkiwały.

Współbracia cnotliwi i oświeceni,
 po kilku wiekach nayokropniejszego
 doświadczenia, poznaliście nareszcie
 wasz interes, i wasze dobro = Poznali-
 ście w całym swym widoku duszę chy-

trych waszych Magnatów, których iakokolwiek obrotne i podstępne ścieżki, dążyły zawsze do panowania nad wami. Uznaliście zatym iż źródło tey waszey domowey niewoli, tey dependencyi zewnętrżney, zatamowane nareście bydź powinno. = Tym źródłem ośładziliście niešťczęśne Bezkrolewia i Elekcyę Krolow, i chociaź zřeczne Moźnowładztwo wřuwać ie zawsze umiało, w Pakta Konwenta, aby nawet nadziei podniesienia Szlachcie, na iego sprawiedliwych zwaliskach, głowy nie dać, przecieź powodowani chwalebnym oświecenia przekonaniem, iednomyślnie prawie na Seymikach nawet okrzyknęliście, że Bezkrolewioro wiecey nie chcecie; iakoź na mocy woli waszey ogolney wyznaczony następca Tronu Elektor Saski, zapewnia ciąg nieprzerwany spokojności Kraiowey = Zapobieżona burzliwość, i nieład, te Moźnowładztwa żywiły, = I toż to złamanie Paktow Konwentow że nayziadliwřa z nich wyięta trucizna? = Niešťtałyź się one przeto co do prawdziwey wolności,

rowności, i bezpieczeństwa Obywatel-
skiego, świętści, i gruntowniejszymi?

Lecz czas iść do innych równie pło-
nych, niespokojnego możnowładztwa
przeciw temu drugiemu Artykułowi Kon-
stytucyi 3. Maia, zarzutów — Oto mo-
wi — *Ród Szlachecki zniszczenie wszystkich
swoich Prerogatyw w Prawie o Seymikach
widzi, oto uboga Szlachta odsunięta nie tyl-
ko od prawodawstwa, ale od wybierania
Prawodawców, a co więcej własnych dla sie-
bie Sędziów — oto dzisiaj w Polsce do
radzenia Ojczyźnie, fortuny potrzeba —
Gdzież tak śmiechu godne wyczytał pra-
wa Autor Uwag Dyżmy Tomaszewskie-
go? Posłuchajmy pilno wyrazów Prawa
o Seymikach. — §. IV. „ Mieysce i głos
„ na Seymikach mają w swoim powiecie
„ Szlachta. 1. Wszyscy Dziedzice Szla-
„ chta iakiekolwiek z swego Dziedziectwa
„ Ziemiańskiego, i z possessyi swoich
„ Dobr tejże Natury in potioritate mia-
„ nych, podatek do Skarbu Rzeczypo-
„ spolitey opłacający, tudzież za życia
„ Rodziców ich Synowie nie dzielni —
„ 2. Bracia Rodzeni po Ojcu, Dziedzi-
„ ctwo mający, ieszcze nie dzielni. 3.*

„ Zastawnicy Szlachta ci tylko którzy
 „ z swoich Possessyi opłacają podatku
 „ dziesiątego grosza złotych sto. = 4.
 „ Szlachta Possessorowie dożywotni, kto-
 „ rzy z dobr Ziemskich Podatku Rzeczy-
 „ pospolitey dziesiątego grosza, opłaca-
 „ ją złotych sto = 5 Szlachta w służ-
 „ bie Woyskowej będąca, Possessye w
 „ własnych Ziemiach lub Powiatach,
 „ prawem za dostateczne uznane mająca,
 „ w czasie pokoju, urlopowani od swych
 „ *respectivè* Kommend = 6. Każda Pos-
 „ sessya w wzwyż wyrażonych Punktach
 „ wyszczególniona, rozumieć się ma za
 „ prawną, gdy przed Rokiem urzędo-
 „ wnie nabyta, i aktualnie posiadana bę-
 „ dzie. § V. Głosu na Seymikach nie
 „ mają, 1. Szlachta którzy nie będą
 „ mieli ktoreykolwiek aktualney Posses-
 „ syi w Pawie terażnieyszym o Seymi-
 „ kach wyszczególnioney. 2, Szlachta
 „ na Gruntach bądź Krolewskich, Du-
 „ chownych, lub Ziemiańskich, choćby
 „ Prawem Dziedzicznym siedząca, ale
 „ władzy zwierzchney prywatney pod-
 „ legła, czyli też do opłacenia Czynszu,
 „ Daniny, albo do iakieykolwiek pry-

„watney usługi, z gruntu komu obowiąz-
 „zana. = 3. Szlachta grunta Ordyna-
 „ckie, choć Dziedziectwem posiadająca,
 „lecz z tychże gruntow do służby pry-
 „watney Ordynackiey obowiązana. 4.
 „Szlachta Dzierżawcy Arędowni. 5.
 „Nie mający lat 18. skończonych. = 6.
 „*Crimine Notati*, po Kondemnacie, lub
 „Dekrecie, choćby nie ostatecznym.
 „§. VI. Kandydatem do Elekcyi będzie.
 „1. Do Urzędow Elekcyinych, a zatym
 „wszelkich Elekcyi, kto z dziedi-
 „cznych Possessyi iakikolwiek do Skar-
 „bu Rzeczypospolitey płaci podatek. =
 „2. Z Woyskowych, Szlachta w aktual-
 „ney służbie będąca, Possessye dziedi-
 „czne mająca, po wyśłużeniu osobistym
 „lat 6. w Woysku Rzeczypospolitey, do
 „Funkcyi tylko Poselskiej obrani bydź
 „mogą: = pod który obowiązek do
 „wyboru na rzeczoną Funkcyą, nie mają
 „podpadać ci, którzy już Funkcyą pu-
 „bliczną odbyli. = §. VII. Nie
 „może bydź obranym. = Kto nie jest
 „obecnym na Seymikach. = 2. Kto nie
 „ma skończonych lat 25. = 3. Kto
 „ani razu nie był na Funkcyi publi-

„ czney, albo ieszcze nie był Kommissarzem Porządkowym Woiewodzkiem, lub Powiatowym, przez zupełne lat dwa. 4. Kto nie jest uwolniony a Scartabellatu. 5. Na kim w Sprawie Cywilney zarzucona jest Kondemnata.

Oto jest cała o Seymikach ca do tego zarzutu prawo. Jestżeż w nim ieden wyraz przeciwny prawdziwey równości i wolności obywatela Possessyjonata? Jestżeż w nim aby ieden wyraz przeciwny obmowie Praw dawnych? = Prawo o Seymikach, nie raczyże Szlachcic zwać powinien tarczą swey wolności przeciw Moźnowładzcom? niżeli tak Ci go nazywają, zniszczeniem Szlacheckich prerogatyw.

Rozbierzmy go z bliska. Szlachcic z Dziedzictwa naymnieyszy podatek opłacający skoro jest wolny, skoro niepodległy służbie u prywatnego, rowny tym prawem, ale rowny rzetelnie nie w słowach tylko, i w zdaniu na Seymikach, i co do wyboru, na jakowy bądź naywyższy Urząd, naypotężniejszemu Magnatowi, naybogatszemu Familiantowi. = Jestżeż sens inszy, cytowanego

dopiero prawa! = A wcoż się obraca
zarzut że *dzisiaj* fortuny trzeba do radzenia,
i służenia Oyczyźnie? Kogoż wszystkie od
początku Rzeczypospolitey prawa czy-
niły sposobnym *Capacem* do urzędów, i
do Elekcyi Seymikowych, jeżeli nie
bens Possessionatos? i iakżeż zaraz ta pos-
sessya tłumaczona? = Nie inna iak dzie-
dziczna przed Rokiem nabyta. = Czy-
tać o tym liczne prawa in *Voluminibus Le-*
gum a osobliwie w konfirmacyach Kró-
low zawarte.

Lecz nie dosyć było dla wolności pra-
wdziwey obywatelskiey Szlachty Pos-
sessionatow zostawić ich tylko przy tym
prawie, byłoby ono czcym, gdyby Szla-
chta niepossessionaci, a coż dopiero w
prywatney służbie zostający, coż na-
reszcie Szlachta Czynszownicy, do te-
goż prawa przypuszczonemi zostali. Pra-
wo tak niesprawiedliwe, tak równość i
wolność gwałcące, nigdy w Polsce
nie znane, dopiero na Sejmie haniebnym
1768. przez Rapnina, i Moźnowładzców
popierane, początek swoy wzięło. =
To był iedyny oręż Moźnowładzcy, za-
przedanego obcym, którym Szlachcica

Posseſſyonata zgubić można było. = Upoważniono też go prawem na Seymie Repninowskiem, tym źródle najgroźszych klęsk Krajowych.

Coż odtąd za widok, nasze stawiały Seymiki, te prawdziwe niegdyś wolności Narodowej siedliska? = Podobnyż co i na Polu Elekcyinym choć w słabszym wizerunku. = Zieżdżała na nie Szlachta Posseſſyonaci, dla radzenia o losie Publicznym. = Ale tylko zieżdżała. = Bo nie to wolność obradowania bydź na nich, ale czynić. Bo nie to wolność działania na nich, czynić iak ktoś każe, albo pozwoli, ale działać tak iak własna wola, iak własne przekonanie radzi. Zieżdżała więc tylko iak mówię Szlachta Posseſſyonaci na Seymiki. = Bada Powiatowi lub Ziemi, gdzie Można-władzcy lub Magnaci mieli swoje siedlisko. = Bada tym większa owym w których krocie, a gdzieindziej i Tyſiące liczyli Czynnſzownikow. = Zaraz bowiem skoro Seymik, czy potrzebnie czy nie potrzebnie, iedynie dla utrzymania swoich *partes* iak zwano, a dopieroż gdy znaczna liczba Posseſſyonatow, sprze-

ciwić się Moźnowładzcy zamiarom chciała, gnano ze wszech stron, nawożono, sprowadzano, dzieścię razy większą liczbę czynszownikow Szlachty i nieszlachty, nie iuż dla przekreśkowania tylko posseyffionatow, nie iuż dla przytłumienia ich głosu, ale częstokroć dla rozpędzenia, dla rozfiękania ich nawet.

Otoż to równość dawnieysza, ot owolność Szlachcica Polskiego. = Mowież głosem fałszu, mowież głosem prawdy? Ty mnie zaświadczy całe Obywatelstwo, coś prawie co Seymik tych doznawało gwałtow, a doznawało bezkarnie, bo iak powiedziałem, Moźnowładzcy gwałt ten nayfrozszy wolności, i równości Obywatelskiej, postarali się upoważnić Prawem. Przystałoż go potwierdzać? =

Szlachto Czynszująca, wy co nie-fzcześnieym losiem, przymuszeni zostaciecie do tey Moźnowładzcom z roli którą posiadacie podległości, was samych biore za świadkow, czyli nayczęściej przeciw woli waszey, przeciw Interesowi waszemu, ze szkodą waszego Gospodarstwa, nie wygoniał was nakształt pańszczyzny Dumny wasz Dziedzic,

nie tylko do swego powiatu, ale nawet do obcych, na zniszczenie prawdziwej wolności, prawdziwej równości Obywatelskiej? = Wyznacie czyli między najeelnieyszymi częstokroć, czynszu na was włożonego obowiązkami, nie było, i nie jest jeszcze, zieżdżać na Rek wizycyą Dworu na Sądy i Sejmiki. = Burzą was pewnie pogromieni możnowładcy, że oto fortuny teraz trzeba, do posług Oyczyźnie, że oto ubóstwo kazi Szlachectwo, i może z was nie ieden daie się uwieść temi podstępными wyrazy. Lecz Cnotliwi chociaż w ubóstwie, poznaiecie po więkzey części głos chytry, a miłość Oyczyzny i iey porządku, pewnie w uczciwych sercach waszych odnosi zwycięstwo, nad zwodniczym podchlebstwem, niedawnych waszych Tyrannów. Znacie iż Obywatel tylko Possesyonat ma prawo do obradowania; Ta rola którą posiadacie, jestżeż waszą? więc dependuiecie z niey temu ktorego jest ona własnością. Możecież więc przeciw niemu czynić? Możecież nawet mówić przeciw niemu na Sejmikach? Z ostatniego by was wypędził przytułku. =

Mówić zaś i czynić iak ten zuchwały
 wasz Moźnawładzca każe, iestżeż przy-
 stoynym, iestżeż chlubnym na wasze ieste-
 stwa? zgodniey iest z duchem Szlachecckim
 nie czynić iak czynić podle inney iak
 prawa iednego woli. = Znacze to rezo-
 nowanie, i pewnie nie sarkacie na pra-
 wo. Niechay na niego wyrzeka Moźno-
 władzca, bo te panowaniu iego niena-
 wistnemu iuż wieczny położyło koniec.

Ze Arędownicy roczni od Seymiku
 oddaleni, sąż oni possessyonaci? nie ra-
 czezyże (choć nie z swojej winy ale
 z wady zwyczaju) zgubą Gospodarstwa,
 Dziedzica, i Ziemi? A iak powiedział
 Posel Nurcki, owemi żarłocznemi pta-
 kami, ktore obiadłszy, aż do iego zni-
 szczenia z iednego drzewa owoc, prze-
 lataią na drugie aby z nim podobnież u-
 czynić. = Możeż mieć nadto swoy głos
 i swoje zdanie Arędownik na Seymikach?
 = Oglądać się zwykłe musi na tego co
 iego *Jurisdatore* = Coż po takich oso-

bach na Seymikach? = Seymiki aby się
 zwać mogły wolnemi obradami, głos
 na nich powinien być wolny, i nie pod-
 legły nikomu.

Ze po Zastawnikach wymaga Prawo, aby sto złotych przynajmniej płacili podatku dziesiątego grosza, jeżeli chcą do Seymików należeć, nie stało się to w słusznej obawie, aby Prawo o Czynszownikach czcym nie uczynić? Nie łatwiejszego, bogatemu Możnowładcy, jak czynsz na zastawę zamienić, i lichą wioseczkę puścić na zastawę kilkunastu Familii, aby przemoc jego na Seymikach popierać. —

I terazże prawo tak święte, prawo tak potrzebne dla wolności prawdziwej, i równości obywatelskiej, nazywać zniszczeniem prerogatyw Szlacheckich? — To głos nie może być Szlachcica, ale dumnego tylko i chytrego Możnowładcy, mścącego się za skruszenie hardego swego karku, rzucaniem potwarzy i fałszów, dla wzburzenia Szlachty, i zakłucenia Narodu. —

Lecz idźmy jeszcze do innych zarzutów przeciw Artykułowi drugiemu Konstytucyi 3. Maia. Ze tylko Przywileja prawnie i sprawiedliwie Szlachcie nadane są approbowane, nie podoba się takowy postępek Auto-

rowi

rowi Uwag Dyzmy Tomaszewskiego, i tworzy w nim nayśmútnieysze podeyrzenia. Jeżeli w którym, to w tym zarzucie, okazuje się sposób myślenia, nie już Szlachcica, ale nayzuchwalszego Arystokraty = Co tak Święty nie podobał mu się wyraz? = Tak iasne słowa podpadły iego nayzdradliwższemu tłumaczeniu? = Nie dobrze że Przywileia prawnie i sprawiedliwie nadane, approbowane, więc podług niego byłoby lepiej, aby niesprawiedliwie i nieprawnie uzyskane, były potwierdzone = Co, mniemałże on iż Konstytucya 3. Maia, iest to owa Amnestya, gdzie zabory, gwałty, zaboie, przepomniane i puszczzone bez kary? Lecz nie dziw że Możnowładzca sarka na takie wyrazy, że okropne czyni z niego wróżby. Maiątek przez niego zabrany w czasie Anarchii i bezprawioiw, biednemu Szlachcicowi naodwrot z rąk iego w czasach cnoty i równości zupełney, ręką nie gwałtu, ale S. sprawiedliwości, na rzecz skrzywdzonego niechybnie odzyska-

nym zostanie. = Oto cały powód tego śmiechu godnego zarzutu.

I drugi ten zarzut przeciw porównaniu wszelkiej Szlachty, możeżże stchnąć innym duchem iak naydumniejszyego możnowładztwa? Jest to tylko pozór że się to mówi przeciwko Szlachcie, nowo kreowaney, na dzisiejszym Seymie. Te kilkaset Osób, nadto są niczym w proporcją kilkukroć sto tysięcy Szlachty dawniejszey. = Ale w istocie iest to nieostrożne oburzenie się na ten wyraz aby każdy Szlachcic był równym naysiętniejszemu Moźnowładzcy i Familiantowi. Zdradziłeś się sam poniewolnie, mimo całego twego naysiętniejszego ukrycia, dumny Arystokrato prawdziwy Autorze Uwag Dyżmy Tomaszewskiego, którego Imienia tylko pożyczyleś, chcąc aby dawna Szlachta pierwszeństwo miała nad późniejszą. = Jeżeli ci wolno naysiętniejsze czynić konsekwencye, słuźniey ia mogę czynić wniosek podobniejszy do prawdy, z tey twoiey rady, iż sam chcesz rozkła-

syfikowania Szlachty, czego później
 rzucasz ochydę na myśl Prawa. Szla-
 chta dzisieysza Polska, nie wszystka
 razem została Szlachtą, lecz iedna
 pierwey druga później, i tak z natu-
 ralnego wypadu porządku. Cóż wte-
 dy znaczyłaby dawna Szlachta? =
 Was Moźnowładzców. = Otóż głos za
 wolnością, za równością Obywatel-
 ską. =

Poruczenie nareszcie obrony wol-
 ności i Konstytucyi Szlachcie caley
 w ogólności, i ten punkt nayniewin-
 nieyszy, nie zdołał zyskać twoiey
 approbaty. = Któż ma bronić swey
 wolności i swego rządu, ieżeli nie ci,
 co naycelnieysze z nich odbierają ko-
 rzyści? = Minęły iuż czasy gdzie tyl-
 ko Moźnowładzca, zwał się pośrze-
 dnikiem między Tronem a wolno-
 ścią. = I Tron i wolność stały nad
 przepaścią. Cały to dziś Szlachty
 iest zaszczystem, i pewnie dzielniey
 i skuteczniey, tę powinność wykona,
 niż owi tytułarni niegdyś iey Prote-
 ktorowie, a w istocie nayzuchwalili iey
 prześladowcy i tyranni.

Artykuł 3. Konstytucyi Rządowej nadto chwalebny, nadto użyteczny dla Polski caley aby czerniące pióro ważyło się go w czym dotknąć. = Nie zrobiło więc żadnego przeciw niemu zarzutu, owszem podchlebiwszy Prawu Mieyskiemu, zaraz potym chytrym domniemaniem, fałszem i nieszczęśliwą przyszłością znienawidzić, i obmierzyć go niby od niechcenia miało w zamierze = Znaiomy ten sposób postępowania Arystokratow. Nayprzeciwnieysi Miałom, kiedy rozumieli się być dosyć liczni do odrzucenia sprawiedliwych proźb Mieszczen, skoro im nie mogli się oprzeć, udają że Prawa Mieyskiego naywiększemi są wielbiicielami. Jaki w tym ich cel? pewno oszukaia się na nim.

Równie zręcznie postąpić sobie umiał prawdziwy Autor Uwag Dyzny Tomaszewskiego z Artykułem czwartym Konstytucyi; zgadza się na niego, dla tego iż w nim nic nowego o Włościanach nie powiedziano. = Lubo chwalebne opiece Rządowej podanie, umów autentycznie między

Dziedzicami Dóbr, a ichi poddanemi
 zawartych, chociaż ogłoszenie wol-
 ności dla wszystkich na nowo przyby-
 wających, i którzyby z Kraiu dawniey-
 uszedłszy, nazad do niego powrócić
 chcieli, są to dwie ustawy w całym
 naszym Prawodawstwie dotąd nie zna-
 ne, tyle dla naszey Oyczyzny potrze-
 bne, i zarazem ludzkością, i pełnym
 dobroczynności tchnące duchem. =
 Lecz powiedziawszy iż nic nowego
 w tym Artykule nie masz, po cóż
 wysilać koncepta na wystawienie smu-
 tney przyszłości onego; Dowodzi to
 tylko zapalczywości i niechęci w re-
 zonowaniu, ale nie gruntowney i
 szczerey w nim rozwagi. = Trzebaż
 wcześniej te cnotliwe i ludzkością
 tchnące dusze, któreby z czasem,
 przez własnego interesu poznanie,
 układ z swoim Poddanstwem zrobiły,
 nazywać złudzonemi faworem, i na-
 mową dworu. = Przystoiż tworzyć w
 swej imaginacyi tych wysadzonych
 od Królów Apostołów, którzy do bun-
 tu podżegać będą pospółstwo? = Wy-
 padaż z okoliczności tak chwalebney

ustawy, przeciw której złość natchy-
trzeysza nic znaleźć nie mogła, wma-
wiać odnowienie się u nas w Pol-
szcze krwawych Francuzkich przykła-
dów? — Lecz potrzebna ta deklama-
cyja, dla chcącego zbrzydzić wszystko,
dla usłuiącego ieżeli można wzburzyć
wszystko; aby w powszechney Anar-
chii, podnieść zdeptaną możnowładz-
twa szyję. —

Idźmy teraz do Artykułu szósteo,
przeciwko któremu tak zřecznie Au-
tor Uwag Dyżmy Tomaszewskiego
piorunuie. Zarzuty iego przeciw san-
kcyi Króla i Senatu naypozornieysze
i mogące nie iednego zboczyć umysł,
godne są iak naymocnieyszego zasta-
nowienia.

Zarzuty te są dwoiakie, iedne prze-
ciwko ogółom sankcyi, że ta nie po-
trzebna, że ta wolą Seymujących ta-
muie, że ta otworzy drogę do despo-
tyzmu Królów, a zamknąć wrota do
chcącego swą wolność odzyskać Na-
rodu. Drugie są przeciwko szczegu-
łom Sankcyi, to iest że Senat z ma-
łey częstokroć składać się będzie licza-

by, że Senat kreatura Dworu, czy-
nić zwykle tak będzie iak Król każe,
że nareszcie na Seymie Konstytucyi-
nym, czyli ma iść Sankcya albo nie,
wyszczegulnienia nie masz w Prawie.

Jedne z tych zarzutów są pozorne,
drugie na grubey niewiedomości Praw
Kraiovych uczynione.

Idźmy nayprzód do wyluszczenia
co to słowo Sankcya, w wyrazie Kon-
stytucyi znaczy. Czyli odrzucenie
Prawa ustanowionego w Izbie Po-
sełskiej, czyli wtrzymanie tylko
onego skutku dla większego namy-
śłu, do następującej pierwszey Le-
gisłacyi. Ze te ostatnie tłumaczenie
dać Sankcyi należy, tego nauczają nas
wyrazy Konstytucyi żadney nie pod-
padające wątpliwości. Więc Sankcya
w Polszcze nic nie znaczy, iak danie
czasu do namysłu Obywatelom, wzglę-
dem stanowienia Praw ważnych, Praw
fundamentalnych, dla całego Naro-
du = Mylnie iest powiedziano, iako-
by takowe zawieszanie było we wszy-
stkich rzeczach pospolitych, władzą
Narodu; chyba w tych, gdzie władza

Praw stanowienia należała do Senatu, iak było w Rzymie; ale w tym mieyscu pytam co jest lepszego, co jest bezpiecznieyszego dla wolnego Narodu, czy ażeby Senat z Królem Prawa stanowił, a Stan Rycerski one brał do rozwagi, czy iak jest teraz, aby Stan Rycerski sam Prawa stanowił, i odesłane sobie tylko przez Senat do dłuższego namysłu ile w ważniejszych okolicznościach, sam ie rozważał i sam ie utwierdzał. = Cóż ta ostrożność w Prawodawstwie wielkiego Narodu znaczy, ieżeli nie uśilność, iżby Prawa iego były iak nayświetleyszei, iak naydoskonalsze, i naydogodnieysze wszystkim? = Oto jest myśl iedyne, myśl rzetelna, Konstytucyi 3. Maia, oto jest iedyne Sankcyi w Polszcze od cnotliwych i rozsądnych tłumaczenie.

Tak wyłożywszy co Sankcya znaczy, w prawdziwym swym wzięta rozumieniu, obaczmy czy ta jest potrzebna dla Narodu Naszego, czy ta jest w Narodzie iakim wolnym praktykowana i z iakim skutkiem, czy ta nie jest nareczcie istotna dla wol-

ności Polaka, i zabezpieczenia się
iego od wszelkich absolutnych na
nią zamachow. =

Każdy Naród złożony iest z ludzi
mających tyśiączne zdania, tyśiączne
wole, tyśiączne interessa, częstokroć
wbrew sobie sprzeczne. Nie iest od
tego i nasz uwolniony Naród, ile
złożony z tak liczney Szlachty, po
tak rozległym Polski obszarze rozrzu-
conych, ile nakoniec złożony z tylu
ubogich, miernych, i potężnych Oby-
wateli. Cała Szlachta Polska w ogół-
nych i szczególnych swoich potrze-
bach, koncentruie się w iednym Sey-
mie, gdzie przychodzą Posłowie ze
wszystkich stron z instrukcyami, nay-
częściey wbrew sobie sprzecznemi, a
ieżeli na którym Seymie iednakiemi
zaraz na następujących niezgodne-
mi. W takim rzeczy stanie, iakież
dotąd było Prawodawstwo w Pol-
szcze? Z instrukcyów pisać go nie
można było, bo ile instrukcyi, tyle
odmiennych żądań; skutek, nie zno-
żenia się z sobą, Woiewództw, Ziemi
i Powiatow = Pisali więc Prawa, sami

Prawodawcy podle swego widzi mi się = który z nich znał Prawnictwo, i za takiego był reputowany, taki dyktował Prawa, a Izba Prawodawcza one przyjmowała. = Taki początek mając dotąd ledwo nie wszystkie ustawy nasze, mogły być Narodowi dogodne? = Kiedy ich celem nie, spokoynosc, ale że ledwo nie powiem zaklucenie współziomkow? = Poprawiano ie zatym co Seym, i co Seym nowy Prawnik, Legislatorem zwykle był Narodu. = Nie iest to opis z imaginacyi utworzony; = iak się przez lat dwieście działo, tak piszę, tak rezonuję = Otwórzmy wszystkie ośm woluminow Praw naszych; przy małej ich zności, przy małym nad nimi zastanowieniu, znajdziem w każdym, setne, iedne drugim sprzeczności, znajdziem w nich prywatę szczerulnych Osób powszechnemu szkodzącą dobru, znajdziem nareszcie Prawa, w iednym textcie stojące sobie sporem.

Cóż tego było powodem? = nagłość w postępowaniu Seymujących, chytrość niemi przewodniczących, i mię-

dzy niemi znacznych, nareszcie sposob pisanja i układania na Seymikach Instrukcyi. =

Stawał nie raz Podatek, stawało Prawo niedogodne wszystkim, dla czego? dla braku rozwagi. =

Otóż pierwsza konieczna potrzeba Sankcyi, która w tym rozumieniu, nic innego nie jest, iak tylko przydłuższa deliberacya. =

Włożone Moźnowładztwo do niepokojenia Szlachty, do zmieniania co dwa lata iey Ustaw, nie omieszkałoby nieochybnie wzburzać, podżegać Obywatelów, przeciwko nayzbawienniejszym Prawom, lecz że iemu niedogodnym, lecz że ambicyą iego krępującym, lecz że wcale nowym, dla tego iedynie złym.

Otóż druga konieczna potrzeba Sankcyi aby nie uchylać żadnego Prawa, chyba po pilney nad nim rozwadze, chyba po uznaniu z doświadczenia, iego niedokładności lub szkodliwości. Bo nie to tylko cechą Anarchii, żyć bez Praw, ale żyć pod Prawami iedne drugim sprzecznemi, żyć pod Pra-

wami, których stałość co Sejm naruszana, co Sejm z gruntu obalana być może.

Nadto, jeżeli to jest niezbitą prawdą, iż każdy Rząd Republikański, aby był prawdziwie wolny, trzeba aby jego władze były podzielone, a oddzielone taką od siebie warownią, iżby jedna władza drugiej nie przestępowała granic, jeżeli władza Prawodawcza nie może mieć władzy Wykonawczej, a Wykonawcza Prawodawczej; jeżeli na ten podział Rządu dobrego sam godzi się Autor Uwag Dyżmy Tomaszewskiego milczeniem swoim, pytam więc iaką tarczą, władzy Wykonawczej może być dana, przeciw Prawodawstwu, chcącemu swoje wykonywać wyroki.

Rozumiem że mię tu nikt nie podchwyci za słowo; kiedy rozumiem że wszyscy zgodziemy się na tę prawdę, iż nie szkodliwszym nie jest, iak aby władza Prawodawcza była oraz Wykonawczą. — Dostyc jest przypomnieć Sejmowi Delegacyjnego Czynności, a sądzę iż wolny będę od zarzutu i wszelkiedy odpowiedzi.

Obie te władze wypływają z woli Narodu i są nieiako namiestnikami, i zastępcą jego. Nie można zatem nic iedney władzy nad drugą uzurpować, bez wyraźney woli Narodu. Jakżeż się o tey woli dowiedzieć ieżeli nie przez Sankcyą? czyli moc daną Senatowi z Krolem, zawieszenia Exekucyi Prawa do wyrozumienia, i wyraźney woli Narodu.

Oto iest trzecia przyczyna, i trzecia potrzeba Sankcyi, i ta nayważniejszy, bo w tym rozumieniu, iest pozorną tylko Krola i Senatu Prerogatywą, a istotną Prerogatywą Narodu. = Bez ktorego wiedzy i zezwolenia, żadne Prawo płóche, i szkodliwe dla kogożkolwiek ustanowione bydź nie może. = Przy takiej to Sankcyi żaden człowiek popularny wyrokiem Prawodawczym nie uszkodzi prywatnego, nikt nie zdoła ukrzywdzić Skarbu, ani majątku publicznego, iak się to nie raz Moźnowładcom na Seymach udawało.

Oto są trzy cele, i trzy przednieysze przyczyny, dla których w Konstytucyi Trzeciego Maia, osądzono konie-

czną potrzebą Sankcyą, to jest danie mocy Senatowi z Krolem, zawieszenia Exekucyi Prawa aż do wyrozumienia Narodu, te jest do następującego zaraz Seymu.

Lecz posłuchaymy co ow Wielki Narod znienawidziawszy sobie Tyranią i Absolutyzm swych Krolow, i Arystokratow, co mowie Francuzi w samych naywiększych zapędach, swoiey przeciw Tronowi zapalczywości, względem podobneyże uczynili Sankcyi. We wszystkim chcący zwalić nad sobą Despotyzm, we wszystkim chcący skruszyć wolności zapory, zbłądzili nie jednokrotnie, i naśladować ich, w wielu postępkach, ani wolno, ani przystoi. Ale możnaż im zarzucić, aby wszelkich nie użyli ostrożności, wszelkich warunkni, do zabezpieczenia siebie i swych następcow od absolutyzmu Tronu? Przecież w pośród momentow, przeciw swemu Krolowi nayburzliwszych, ustanowili Sankcyą Krolewską, to jest nie iuż iak u nas Senatowi, ale samemu Krolowi moc służącą, zawieszania do trzeciej Legislacyi Exekucyi Prawa.

Następujące ich do tego skłoniły przy-
 czyny. " Dwie władze są konieczne
 „ potrzebne, do Exekucyi i działania
 „ Politycznego ciała, to jest władza
 „ *chcieć* i władza *czynić*. = Pierwszą
 „ władzą społeczność ustanawia Prawi-
 „ dla, które ją mają poprowadzić do
 „ celu który sobie zamierza, a tym
 „ jest bez wątpienia dobro wszystkich.
 „ Drugą przepisły te wykonywają się,
 „ a siła publiczna, pomaga społeczno-
 „ ści, do zwycięzania zawał, któreby
 „ ta Exekucya mogła znaleźć w sprze-
 „ ciwieństwie pojedynczey woli.
 „ Wielki Narod nie może tych władz
 „ wykonywać przez samego siebie. =
 „ Ztąd potrzeba Reprezentantów Naro-
 „ du, dla wykonania władzy *chcenia*;
 „ to jest władzy Prawodawczej. Ztąd
 „ ielsezce potrzeba innego gatunku Re-
 „ prezentantów, dla wykonania władzy
 „ *czynienia*, to jest władzy wykona-
 „ wczej.
 „ Jak iedna z tych władz, tak dru-
 „ ga, są równie potrzebne, równie mi-
 „ le Narodowi. Jeżeli z iedney strony
 „ bezpieczeństwo wolności publiczney

„wymaga, aby ciało Prawodawcze
 „wolne było od zamachow władzy
 „wykonawczej, równie też wolność
 „obchodzić powinno, ażeby władza wy-
 „konawcza, miała bez ustanku wręku
 „tarczę przeciwko uzurpacyi pierwłzey.
 „Tarczą tą nie co innego byź może, iak
 „moc dana Zwierzchnikowi Naywyż-
 „szemu Narodu, wzierania w dzieła
 „władzy Prawodawczej, i dawania im
 „lub wstrzymywania na czas nieiaki
 „świątego charakteru Prawa.

„Gdyby sam Narod zgromadzony
 „ogłaszał swą wolę, byłoby dziwa-
 „cznym myśleć, aby ta władza podle-
 „gała Sankcyi Krolewskiej. Ale w takim
 „stanie, w którym przez samą naturę
 „rzeczy, przymuszony on iest powie-
 „rzać swą władzę Reprezentantom,
 „ktorzy przez majątek i osobiste zna-
 „czenie, raczey niż przez cnoty,
 „charakter, i talenta, mogą byź wy-
 „branymi, ta Prerogatywa Monar-
 „chy, iest koniecznie potrzebną do po-
 „skramiania tej nie iakieys Arysto-
 „kracyi w skutku, ktora bez ustanku
 „dążąc do nabycia trwałości i mocy
 przez

„ przez samą siebie za czałem upowa-
 „ znioney Prawem, stałaby się przez
 „ to zarowno niebezpieczną i dla wła-
 „ dzy wykonawczyey Krola, ktoremu
 „ by wyrownac chciała, i dla Narodu,
 „ któryby usiłowała trzymać w poniże-
 „ niu i podległości. = Ztąd owo przy-
 „ mierze naturalne, między Krole-
 „ m a Narodem, przeciwko wszelkiego
 „ rodzaju Arystokracji, przymierze na-
 „ tym zasadzone iż mając iednakowe
 „ obawy, i iednakowe trwogi, powin-
 „ ni mieć iednakowy cel, a zatem ie-
 „ dnakową wolę.

„ Nie dla swego więc izczegolnego
 „ użytku, Monarcha pośredniczy w
 „ Prawodawstwie, ale dla interessu na-
 „ wet Narodu; i w tym to rozumie-
 „ niu, można i należy powiedzieć, iż
 „ Sankcyja Krolewska, nie jest Preroga-
 „ tywą Monarchy, ale własnością i dzie-
 „ dziną Narodu.

„ I tak daymy iż Monarcha nie ma
 „ Prawa Sankcyi, na żadne bądź iakie-
 „ kolwiek wyroki od ciała Prawodawcze-
 „ go ustanowione, nie iestżez widoczna
 „ iż zdarzyć się może, że przez grubą

„ iaką pomyłkę lub przez spisek wystę-
 „ pny Reprezentantow Narodu, ambi-
 „ tnych, lub mało oświeconych, zosta-
 „ nie Krol przymuszony, wykonać wo-
 „ lą, przeciwną woli powszechney, a
 „ nawet użyć siły publiczney przeciwko
 „ samemuż Narodowi? =

„ Jeżeli Krol nie ma Sankeyi, ktoż
 „ przeszkodzi Reprezentantom, prze-
 „ dłużyć, uwiecznić nawet ich poślanie-
 „ ctwo, obalić nareszcie wolność Poli-
 „ tyczną, iak to niegdyś dopełnił w
 „ Anglii ow długi Parlament Angielski?
 „ Ktoż im przeszkodzi pomału zagarnąć,
 „ wszelkie władzy Exekucyiney odnogi?
 „ zawrzeć, skupić, w siebie samych ca-
 „ łą władzę, przymusić nareszcie władzę
 „ Krolewską, do stania się nikczemnym
 „ ich woli narzędziem, słowem zanu-
 „ rzyć cały Narod w przepaść nowey
 „ niewoli? =

„ Dwa tylko są przypadki, w kto-
 „ rych Krol może odmówić Prawu swą
 „ Sankeyą, raz gdyby osądził utworzo-
 „ ne Prawo szkodliwym Narodowi. Dru-
 „ gi raz gdyby zwiedziony od swoich
 „ Ministrow sprzeciwił się Prawu nie-

„ dogodnemu widokom ich osobistym.
 „ W pierwszym przypadku Sankcya
 „ Krolewska dobrem jest iak naywiększym
 „ dla całego Kraiu. W drugim skutek
 „ Prawa jest tylko zawieszony i uważa-
 „ ny inaczej, byż nie powinien iak odwo-
 „ łanie się Krola od Prawodawstwa do
 „ Narodu = I niepodobna aby ten, po-
 „ chwalił sprzeciwieństwo Krola, tam
 „ gdzie uyrzy dla siebie dobro i korzyść,
 „ owizem, przy zastanowieniu się i w ob-
 „ szernieyszey i w dokładnieyszey ob-
 „ mowie domagać się go będzie, i sku-
 „ tek swego żądania otrzyma. . .
 „ Słowem Peryodyczne Zgromadze-
 „ nie Narodowe, Woysko i Podatek w
 „ woli Narodu, odpowiedzialność Mi-
 „ nistrów, Sankcya Krolewska iak nay-
 „ doskonaley ograniczona, oto jest Pal-
 „ ladium wolności Francuzkiey, i nay-
 „ szacownieysze wolności Narodu, do-
 „ konanie. „

Takie było a zdanie nayświatleyszych
 Francuzow. względem Sankcyi Krole-
 wskiey, wtedy nawet, kiedy nayzapal-
 czywsi, przeciw bśolut yzmowi Tronu
 i Arystokratom, w pośrzed naywiększey

ſwey mocy i wolności, w poſród o-
ſtatecznego poniżenia, i bezſilności Kro-
la, kładli warunki ſwoiey wolności,
przeciw wſzelkiemu na zawſze Dezp-
tyzmowi.

Sprzeciwiali im ſię w prawdzie za-
paleni Demokraci, ale znać że rezonowa-
nia ich były ſłabe, kiedy nareſzcie ie-
dnomyſlnie uznało zgromadzenie Naro-
dowe, iż niemożna było bez niebeſpie-
czeńſтва wolności Publiczney, uſuwać
od tey Prerogatywy, od tey tarczy, wła-
dę wykonawczą; iż wyroki Reprezen-
tantow, ktorzy nie ſą nieomylni, mo-
gą bydź czasem przeciwnie woli ſame-
goż Narodu; i że w takowym razie po-
winien on przez interes ſwoy właſny,
dać hamulec i przewagę ich czynom,
aby w uſpieniu, lub opuſzczeniu ſię Na-
rodu, nie dać im udzielney mocy, zadania
mu iakiego cioſu, lub targnienia ſię nawol-
ność publiczną. = Zgodzono ſię powsze-
chnie, iż ieſt niebeſpieczeńſtwem, na-
zwać lub zrobić Monarchę uczestnikiem
władzy Prawodawczej, ale uznano za-
razem, iż wſtrzymać Eſzekucyą Prawa,

nie jest to czyn Prawodawcy, który do jego ustanowienia należy. = jest to tylko sposób, do tym lepszego przekonania się, o dobroci lub nieprzyzwoitościach wyroku ciała prawodawczego, jest to tylko pośrednictwo Urzędnika Najwyższego, który dla lepszości Prawa spóźnia onego Sankcyą. =

Tak gruntowne uwagi skłoniły iednomyślnie Francuzow do dania sankcyi samemu Królowi, to jest mocy wstrzymania Exekucyi prawa aż do trzeciego Prawodawstwa, w którym gdyby, równie iak w pierwszym i drugim, okazała się iednakowa Reprezentantow za Prawem wola, Król na ow czas swoiey sankcyi odmówić nie jest mocen.

Tak myśleli, tak postanowili u siebie Francuzi, iacyż to Francuzi? = Nayzapalczywsi przeciw Tronowi, którego absolutyzmu, tak ciężkich doświadczyli skutkow, którzy skruszywszy pęta swoiey niewoli, pewnie nowych kaidan, kuć na siebie niechcieli, którzy nareszcie w pośród najmocniejszego Republikanizmu tchnienia, w pośród najwyższego światła, poznali na czym

prawdziwa zasadza się wolność, i naszym iey trwałość zawisła. =

Pokazało się uniech w krotce, iak wielkiey potrzeby, iak wielkiey wagi, iest sankcya, i z iak wielką przezornością, ta dana była Krolowi. = Zapalczywe dzisieysze Zgromadzenie Narodowe Francuzkie, więcey nienawiścią i prywatą, iak poważaniem świętych Praw Człowieka i Obywatela, władane; wydało surowe i znaiome owe wyroki, przeciwko Emigrantom i Xiężom nieprzysięgłym, wyroki ktore gdyby były uskutecznione, wstrząsłyby całą ich Oyczyznę, i tysiące nieszczęśliwych, choć obłąkanych porobiłyby istot. (e) Wstrzymał

(e) Jako wyrok przeciwko Obywatelom oddalającym się z Kraiu, i nie obowiązany do żadney powinności, iest naynie-sprawiedliwyszym, tak pobłażanie i dopuszczenie tegoż slugom płatnym, dla dopełniania swych obowiązkow, od Narodu; byłoby z iego naywiększą hańbą = Ta dystrykcya poznana, i uznana, przeszkodzi wszelkim złośliwym tłumaczeniom i zarzutom, chcących bronić krnąbrnych i zuchwałych slug zapłaconych od Rzeczypospolitey.

Król swą sankcyą Exekucyą onych; ochłodził pomału zapal. = ostrygła nienawiść. = i każdy cnotliwy błogosławi i Prawo i iego Tworcow, i roztropne ramię które go tak mądrze używa. = Wolniż jesteśmy od takiego przypadku? = Odwroć go Naywyższa Opatrzności od Państwa naszego = Niechay już odtąd w Obradach naszych zniknie nienawiść i prywata = Niechay sankcyą Senatu u nas, w ubieganiu się tylko o iak naylepsze dla Ojczyzny dobro używana zostanie.

Masz oto Autorze prawdziwy uwag Dyzmy Tomaszewskiego, przyczyny i koniecznie potrzeby sankcyi. Masz nadto przykład Narodu, który wybiwszy się z nayokrutniejszey niewoli, pewnie ieżeli nie świetlejszy, ieżeli nie dbalszy o swą wolność, to przynajmniej równie nam oświecony, równie chcący być wolnym, który iednak między naycelniejsze przeciw Dezpotyzmowi warownie, umieścił sankcyą, to jest: daniem mocy samemu Królowi, wstrzymania Exekucyi Prawa do Trzeciego Prawodawstwa.

A ty nierozmyslnym uniesiony zapędem śmiesz utrzymywać iż przez danie sankcyi nie iuz Krolowi samemu, ale Senatowi, sankcyi nie rozciągającej się nawet do wszystkich wyrokow ciała Prawodawczego, sankcyi zatym nierownie słabszey, sankcyi nierownie mniej znaczącey, całą moc Prawodawczą, Konstytucya dnia 3. Maja oddała Krolowi? Jakżeż, to iednakie Prawo. miałoby w iednym Narodzie zrobić wolność, w drugim niewolą? =

Już się powiedziało, i okazało iż sankcya wcale co innego znaczy iak Prawodawstwo, i że ten kto ma sankcyą nie wpływa do Prawodawstwa. =

Obaczmy teraz w ktorych tylko przypadkach, i przez kogo Sankcya używana w Polfcze. Ze sankcya nie ściąga się nawet do wszystkich wyrokow Seymowych posłuchaymy wyrazow Prawa = *Z konstytucyi Rządowej. §. VI. Sejm czyli władza Prawodawcza.* = „Sejm
„, czyli Stany Zgromadzone na dwie
„ Izby dzielić się będą, na Izbę Poselską i na Izbę Senatorską, pod Prezydencyą Krola. = Izba Poselska, iako
„ wyobrażenie i skład wszechwładztwa

„ Narodowego będzie świątynią Pra-
 „ wodawstwa; przeto w Izbie Posel-
 „ skiej, naypierwey decydowane będą
 „ wszelkie Projekta i. co do Praw o-
 „ gólnych, to iest Konstytucyjnych,
 „ Cywilnych, Kryminalnych, i do u-
 „ stanowienia wieczystych podatkow.
 „ W ktorychto materyach Propozycye
 „ od Tronu, Woiewodztwom, Ziemiom
 „ i Powiatom do roztrząśnienia podane,
 „ a przez Instrukcye do Izby przycho-
 „ dzące, naypierwsze do Decyzyi mają
 „ bydź brane. Co do uchwał Seymowych,
 „ to iest Poborow doczesnych, stopnia mo-
 „ nety; zaciągnięcia długu publicznego,
 „ Nobilitacyi, i innych nadgroń przypad-
 „ kowych, rozkładu wydatkow publicznych,
 „ Ordynaryjnych i Extraordynaryjnych,
 „ wojny, pokoju, ostatecznych Ratyfikacyi
 „ Traktatow Związkowych i Handlowych
 „ wszelkich Dyplomatycznych Aktow, i U-
 „ mów do Praw Narodow ściągających się,
 „ kwitowania Magistratur wykonawczych,
 „ i tym podobnych zdarzeń, głównym Na-
 „ rodowym potrzebom odpowiadających, w
 „ ktorych to materyach, Propozycye
 „ od Tronu prosto do Izby Poselskiej,

„ przychodzić mające, pierwszeństwo w
 „ wprowadzeniu mieć będą. = Izby
 „ Senatorckiej, złożoney z Biskupow
 „ Senatorow, i Ministrow, pod prezy-
 „ dencyą Krola, mającego Prawo raz
 „ dać wotum swoie, drugi raz parita-
 „ tem rozwiązać ośobiście, lub nadeśla-
 „ niem zdania swego do teyże Izby,
 „ obowiązkiem iest: 1. każde Prawo kto-
 „ re po przeysciu formalnym w Izbie
 „ Poselskiej, do Senatu natychmiast
 „ przesłane bydź powinno, przyjąć lub
 „ wstrzymać do dalszey Narodu deli-
 „ beracyi, opisaną w Prawie większo-
 „ ścią głosow: przyjęcie moc i świę-
 „ tość Prawu nadawać będzie. Wstrzy-
 „ manie zaś, zawiesi tylko Prawo
 „ do przyszłego Seymu ordynaryinego,
 „ na którym gdy powtorna nastąpi zgo-
 „ da, Prawo zawieszzone od Senatu
 „ przyjętym bydź musi. = 2. Każdą U-
 „ chwałę Seymową, w materyach wyżej
 „ wyliczonych, którą Izba Poselska, Sena-
 „ towi natychmiast przesłać powinna, wraz
 „ z tąż Izbą Poselską większością głosow de-
 „ cydować a złączona Izb obydwóch większo-
 „ ścią podług Prawa opisaną, będzie wyrokiem
 „ i wolą Stanow. „ =

Otoż dowód że sankcya, acz nie jest Prawodawstwem, ni ściąga się nawet do wszystkich wyrokow Sejmowych, o-
wżem wyraźnie zakazana, co do Praw naybliżey i nayprędzey dotyczących wolności prywatney i ogulney Narodu. Bo ieżeli o innych pomine, karać występne Magistratury, i występnych Ministrów, uchylać ich nieprawne czyny, nie jestżeż to naymocniejszy warunkiem, bezpieczeństwa wolności i własności osobistej, nie jestżeż to nayświętszym bezpieczeństwem całości dochodow Publicznych? = A zawieranie Traktatow i wszelkich Aktow Dyplomatycznych, nie jestżeż naypotężniejszą Tarczą, udzielnosci i bezpieczeństwa publicznego Ojczyzny? = Wszy-
stkie te Artykuły z pod sankcyi wyjęte.

Sankcya do Praw Publicznych, Cywilnych i Kryminalnych, danaż jest Krolowi? iak Autor uwag wrazić pragnie, czyli Senatowi? na to odpowiedź iadna, z przeczytanego dopiero Prawa. Ależ mowi zarzucający, Senat zwykle będzie nieliczny, i pospolicie złożony z osob zaprzędanych Krolowi.

Na oba te płonne zarzuty odpowia-
dam wyrazami Prawa. = *Co do pier-
wszego* = *Z prawa o Seymie Art: V. §. 1.*
11. „ Senatorowie, Ministrowie i Po-
„ słowie, na każdym Seymie Ordyna-
„ ryjnym, równie, i na każdym goto-
„ wym zwołanym, od początku aż do
„ końca Seymu, tak na Seffjach Sey-
„ mowych iako i Prowincjonalnych,
„ naydować się powinni. = Gdyby Se-
„ nator nie był dwa razy raz po raz na
„ dwóch Seymach Ordynaryjnych, U-
„ rząd tracić będzie, i ten Urząd wa-
„ kującym zostanie „

Więc co do pierwszego Punktu oba-
wa zaspokoiona; iaki tylko można by-
ło, użyto sposob, przymuszenia Sena-
torow, do znaydowania się na Seymie.

Co do drugiego Punktu względem po-
wolności Dworowi Senatorow, i temu
zapobieżono w tymże Prawie *o Seymie*
§ IV. N. 3. = *w Słowach* = „ Liczbę
„ Senatorow Swieckich, do połowy u-
„ chwalonych na dzisiejszym Seymie
„ Posłow, w proporcji rowney każdej
„ Prowincyi porównujemy = A nomi-
„ nowanie Senatorow, Nam Krolowi Pa-

„ nuiącemu, do naydłuższego życia, i
 „ wolny przez nas Krola wybor za zgo-
 „ dą Stanow zachowuiemy. = Nastę-
 „ pnym zaś Krolom, nominowanie ie-
 „ dnego z dwoch Kandydatow, do wa-
 „ kuiącego Krześła Senatorskiego Swie-
 „ ckiego, po Woiedztwach, Ziemiach,
 „ i Powiatach, sekretnemi wotami wy-
 „ bierać się powinnyych, zabespiecz-
 „ my. „ =

Coż z tego Artykułu Prawa wynika,
 oto że sankcyja Prawa dependować na-
 wet będzie od Reprezentantow Narodu,
 bo od Senatorow wybranych sekretnemi
 wotami na Seymikach, więc nie depen-
 duiących od woli Krolewskiej, ieżeil ci
 cnotliwi będą wybrani, co od woli Oby-
 watelstwa obierającego zawisło. =

Lecz coż ieszcze więcey z niego wyni-
 ka, oto naygrubsza niewiadomość prawa
 Kraiowego Autora Uwag Dyżmy Toma-
 szewskiego, ktore gdyby był przeczytał,
 zaspokoiliby się w swych trwogach, nie
 czyniłby zarzutow tak opacznych pra-
 wdzie, nie popełniłby omyłek, tak
 grubych w obliczu całego Narodu, nie
 popsułby krwi i w sobie, i w czytaią-

iących tak podstępne, tak chytre Uwagi.

Okazawszy co jest sankcyą, iakie iey potrzeby, kto i kiedy iey użyć może, uważmyż teraz iak to lekarstwo nayzbawiennieysze przeciwko intrygom Moźnowładczym na Seymikach, przeciwko częstym Praw Narodowych odmianom, przeciwko niedokładnościom i podstępnościom Praw, nareszcie przeciwko zamachom na wolność i całość Oyczyzny, samegoż Seymu, iak tego dał przykład Sejm 1775. = 1776. = sporządzone; z iaką przezornością do wykonania przepisane. Pamiętać tu zawsze należy iż sankcyą nie jest w rękę Krola, ale w rękę Senatu wybieranego od Szlachty, więc w rękę zaufanego i doświadczonego lekarza; iakżeż ma bydź przez niego zażyte? posłuchaymy wyrazow Prawa. *Z prawa o Seymach Art: XVI. §. 7. 8. 9. 10. =*

„ Projekta do Praw Politycznych, kto-
 „ rych Natura pod Artykułem XV. jest
 „ opisana, decydowane będą dwoma czę-
 „ ściami wotow przeciwko trzeciej.
 „ Projekta do Praw Cywilnych, prosta

„większością Wotow. Projekta do Praw
 „Kryminalnych dwoma częściami wo-
 „tow przeciwko trzeciej, a Projekta
 „do Podatkow wieczystych, trzema
 „częściami wotow przeciwko czwartej,
 „decydowane być mają. To jest: gdy
 „w Izbie Poselskiej, oznaczone dwie
 „lub trzy części wotow, albo prosta
 „większość podług gatunku Materji wy-
 „mienionych będą za Projektem, Projekt
 „zamieniony będzie w Prawo; ile razy
 „zaś oznaczoney Prawem wielości wot-
 „tow dostawać nie będzie, Projekt u-
 „padnie. =

„Każde pomienione Prawo Polity-
 „czne, Cywilne i Kryminalne, po
 „przejsciu formalnym w Izbie Posel-
 „skiej, do Senatu natychmiast prze-
 „stane być powinno. Po przeczytaniu
 „żadanego Prawa w Senacie, Krol zda-
 „nie swoje otworzy, a Marszałek przy-
 „lasce Senatu będący, o zdanie Senatu
 „zapyta. Jeżeli nie będzie w Senacie
 „jednomyslności na żądane przez Izbę
 „Poselską Prawo, turnus zaraz iść ma
 „na takową prostą Propozycyą. = Czy-
 „li Prawo żadanema być zawieszono, do

„ dalszey Narodu deliberacyi, czyli też za-
 „ raz ma mieć swoją *Exekucyą*? Taż sama
 „ część wotow w Senacie decydować
 „ będzie zawieszenie Prawa, iaka jest o-
 „ znaczona, do decydowania tegoż Pra-
 „ wa w Izbie Poselskiej, to jest dwóch
 „ części przeciwko trzeciej, albo pro-
 „ stej większości, podług gatunku ma-
 „ teryi *Prawem* opisaney. Jle razy zaś
 „ nie będzie w Senacie, takiey za za-
 „ wieszeniem części, na ten czas w Izbie
 „ Poselskiej ustanowione Prawo, w mo-
 „ cy swey zostanie. A w decyzyi tako-
 „ wey, zawsze po wotach głośnych,
 „ sekretnie iść powinny, choćby nikt
 „ onych nie żądał, gdyż na rzeczoną
 „ Propozycyą, decyzyą Senatu, sekre-
 „ tne wota stanowić będą.

„ Przyięcie tego Prawa w Senacie
 „ sposobem dopiero opisanym, moc i
 „ świętość *Prawu* nadawać będzie;
 „ wstrzymanie zaś zawiesi tylko Prawo,
 „ do przyszłego Ordynaryinego Seymu,
 „ na którym gdy powtornie w Izbie Po-
 „ selskiej, liczbą wotow w *Prawie* opi-
 „ saną, utrzyma się, Prawo zawieszone
 „ od Senatu, przyiętym bydz musi,—„

„ Za.

„ Zawieszenia Prawa do drugiego
 „ Seymu, Senat mieć będzie moc, tyl-
 „ ko w Materyach powyższych Prawo-
 „ dawczych; to jest: Politycznych, Cy-
 „ wilnych i Kryminalnych; = Zaś co
 „ do wieczystych Podatkow i Uchwał
 „ Seymowych, ktore w następującym
 „ Artykule XVII. są opisane, mocy za-
 „ wieszenia nie ma, ale do wotow, tak
 „ iak Izba Poselska należy. =

Ktokolwiek pilnie czytałeś te wszy-
 stkie przytoczone Uwagi i wzmiankowa-
 ne Prawa, widzisz iak zbawienne na za-
 radzenie tylu bezprawiom Sankcyi le-
 karstwo; a ieżeli na pierwszy rzut oka
 niebezpieczne tylko w użyciu, patrz w
 Prawie dopiero przytoczonym iak to
 mądrze i przezornie, jest opisane. =
 Jakiey to większości zdań, i to Senatu
 nie Krola, Senatu licznego, Senatu na
 Seymikach wybieranego, potrzeba, do
 wstrzymania na czas nieiaki Exekucyi
 Prawa?

Lecz ty co nazywałeś Sankcyą zgubą
 wolności, ty co oddałeś ją w ręce iedne-
 go Krola, umyślnie abys uwiodł mniey
 ostrożnego Czytelnika, ty co wychwa-

Iasż Stan dawniejszy wolności Narodu,
 co chcesz onego powrotu niebaczny Au-
 torze Uwag Dyżmy Tomaszewskiego!
 zapomnialeśże, iż czasy owych Żu-
 kiewskich, Zamoyskich, Chodkiewiczów,
 Czarneckich, które tak wynosisz, cza-
 sy te, acz nie znały sankcyi, to iest
 mocy wstrzymania wyrokow Prawodaw-
 czych, skazone natomiast były *Liberum*
Veto, tą nie iuż sankcyą w ręku iednego
 najczęściej naypodleyszego Człowieka,
 na iedno prawo, ale tym gwałtem przez
 iednego dokonany, przeciwko całej
 udzielnosci, całej wolności Narodo-
 wey! = Zaprzędany Posel w owych
 czasach tak od Ciebie wynoszonych,
 Seym zrywając, nie więceyże sto razy
 miał mocy, iak cały dziś Senat powa-
 żny, i pewnie Cnotliwy kiedy go oby-
 watelstwo wybierać będzie. = Wtedy
 Krol, wtedy Minister, bez dostatecznych
 opisow Prawa, nie mogliż wszystkim
 namiętnościom bezkarnie popuszczać
 wodzy, z krzywdą wszystkiego, co tyl-
 ko w kaźdey świata społeczności, nay-
 świętszym? = I nie dokonywane też
 były wszystkie ich zamachy? = wsko-

rażliwe co przeciwko wszystkim nieprawościom złych! Możliwość władzy, choć całkiem oburzony Narod? Na Seymie jedynie pomścić się mógł swej krzywdy; — Lecz coż? kiedy lada podła dusza o którą nie trudno, mogła go zerwać = Coż było to zerwanie, jeżeli nie zatamowanie, nie już części, Eksekucyi Prawodawstwa, ale całego samego Prawodawstwa? = I wtedy Prawodawstwo nie było w ręku Króla; a teraz kiedy, tylko Senat zawieszając i prawo do następnego Sejmu, ma być Prawodawstwo w udzielnej i absolutnej Króla władzy? = Toż łatwiej mieć kilkudziesięciu poważnych, dostojnych, zasłużonych, Senatorów, jak jednego Połta? =

Przebog? zapamiętały w swym nierozmysłnym na Konstytucyą 3 Maja zapędzie, jakież klęski na karki nasze narząd chce zwrócić, wołając za takową dawną wolnością? wołając na świętokradzką rękę co takiemu nierządowi koniec uczynić, wołając nareszcie za jego powrotem? =

I terazże śmiej, dawny nasz Rząd, dawną Rzeplię przyrównywać do nie-

śmiertelnego *Roussseau* społeczności? =
 Mowiszże to do ludzi barbarzyńskich, lu-
 dzi bezrozumnych, ludzi za zwodniczą
 tylko idących wymową? = czyli do
 ludzi umiejących myśleć, umiejących
 znać i cenić prawdziwą swą wolność,
 chcących być w swoim Rządzie niko-
 mu nie podległemi? = Ktoż tu teraz
 naysgrawia się z Narodu, czy ty chytry
 Moźnowładzco, co chcesz, powrotu ie-
 go nierządu, który śmiesz nazywać Oy-
 ców swych wolnością; czyli ci co skru-
 szyli prawdziwe Narodu pęta, a nato-
 miaś naysporządniejszą, przeciw wszel-
 kim podstępom Moźnowładczym wpro-
 wadzili wolność? = Sądźcie teraz cno-
 tliwi i świetli Współbracia = kto tutaj
 zdradliwym Filistynem? =

Lecz idźmy jeszcze do ostatniego two-
 jego zarzutu; co do punktu szóstego
 Konstytucyi 3. Maja względem Sejmów
 Konstytucyjnych. = Mowisz że wy-
 szczególnienia w Prawie nie ma, czyli
 na Konstytucyjnym Sejmie, Królewska
 podle Ciebie tylko Sankcyja ważyć może. =

Posłuchaj nayjaśniejszych wyrazów
 Prawa w słowach następujących =

Prawa o Seymie Konstytucyiny. §. VII.
punkt 12. 13. 14. 15. = „Każde Prawo
„ Polityczne Konstytucyjne, lub Poli-
„ tyczne porządkowe po przeysciu for-
„ malnym w Izbię Poselskiej, do Sena-
„ tu natychmiast przesłane być po-
„ winno.

„ Po przeczytaniu żadanego Prawa od
„ Izby Poselskiej w Senacie. Krol zda-
„ nie swoje otworzy, a Marszałek przy
„ Ławce Senatu będący, zapyta o zda-
„ nie Senatu. Jeżeli nie będzie w Se-
„ nacie jednomyślności na żadane Pra-
„ wo, przez Izbę Poselską, Turnus iść
„ ma na taką Propozycyą: Czyli Prawo
„ żadane ma być zwrócone, do powtor-
„ nej Izby Poselskiej decyzyi, czyli też ma
„ zaraz brać moc zapadłego Prawa?

„ Senat decydować będzie, takż sfa-
„ mą większością Wotow i tymże sfa-
„ mym sposobem, iaki jest dla Izby Po-
„ selskiej przepisany, w punkcie trze-
„ cim tegoż Artykułu; z dodatkiem iż
„ od dnia, ktorego z Izby Poselskiej
„ przysłane będzie Prawo żadane do Se-
„ natu, naydaley w następney Sessyi,
„ Senat decydować powinien, przyięcie

„ onego, albo zwrocenie do powtorney
 „ decyzji. Jle razy Prawo od Izby Po-
 „ felskiej żądane w Senacie jednomy-
 „ ślnością, lub przepisaną większością
 „ wotow, przyjęte będzie, natenczas
 „ to Prawo żądane, mieć już będzie
 „ moc Prawa zapadłego; kiedy zaś Se-
 „ nat udecyduje, zwrocenie żadanego
 „ Prawa, do powtorney Izby Pofelskiej
 „ decyzji, natenczas powinien będzie
 „ Senat, zaraz przestać na pśmie, do
 „ Marszałka Seymowego uwagi swoje,
 „ nad tym żadany prawem, z prze-
 „ łożeniem rady, wczymby one popra-
 „ wić lub odmienić należało. A Izba
 „ Pofelska na trzeciej Seffyi od czasu
 „ takiej Rezolucyi Senatu, zastanawia-
 „ iąc toczącą się w tym czasie materyą
 „ w Izbie, przystąpi do powtorney te-
 „ goż żadanego Prawa decyzji jedno-
 „ myślnością, lub przepisaną większo-
 „ ścią wotow, i takowa powtorna De-
 „ cyzya Izby Pofelskiej, już pod roz-
 „ poznanie Senatu podpadć nie ma,
 „ lecz moc Prawa zapadłego mieć bę-
 „ dzie. „

Masz oto, nayiaśnieyszą odpowiedź głosu samego prawa, na ten twoy zarzut. = Alboś go znał, lub nie. Jeżeliś go znał? = wyznay, co za występki mówić fałszywe w brew prawdzie, chyba dla zwiedzenia nieostrożnego Czytelnika. Jeżeliś go nie znał, wyznay, przytoż się posługiwać do piora, dla pisania uwag nad Prawami których się nie zna, i nie czytało? =

Wyrzekasz ieszcze, iż wszystkie związki, Konfederacye wszelakiego gatunku i Seymy Konfederackie, iako duchowi Konstytucyi 3. Maja przeciwnie, Rząd obalające, społeczność niszczące, są zniszczone = i mówisz = *iakim Czołem, niektorzy Seymu tego Posłowie, powiedzieli Narodowi mogą, że co oni w Sejmie Konfederackim, lekarstwem bydy dla Rzeczypospolitey doświadczyli, to u następnych Posłów trucizną się stanie?* Wyliczasz potym iak wiele dobra, Związki, Konfederacye, i Seymy Konfederackie dla Kraiu przyniosły. = Ależ zaprzeczyszże mi razem, o iak wiele klęsk, o iak wiele nieszczęść też same Związki, też same Seymy Konfederackie Ojczyznę przypa-

wiły? = Zaprzeczyszże, iż te klęski, te
 nieszczęścia z nich wynikłe, sto razy
 były większe, sto razy okropnieysze,
 niż kiedyś przyniesione dobro, w pro-
 porcyi pierwszych czeze i mało warte?
 = Musiała użyć tego iedynego środka
 Oyczyzna, w terażnieyszych czasach,
 bo innego nie było Lekarstwa. Zbawić
 ono mogło, albo zabić Rzeczpospolitę, za
 to nikt nie ręczył: = Stawała z iedney
 strony Cnotliwa Konfederacya Sandomir-
 ska, ale tylko iedną; stawały z drugiey
 między wielą innemi baniebnie Konfede-
 racye 1768. 1775. 1776. = Trzeba było
 jednak tego niebezpiecznego użyć lekar-
 stwa = Zaledwoudało się = Ileż to okoli-
 czności, ileż podstępów, nie chciało go
 w początkach, w obliczu całego Naro-
 du zmienić w nayiadowitszą truciznę? =
 Ale grunt Narodu już był Cnotliwym. =
 Skutkowało choć niebezpieczne lekarstwo
 = Lecz też sama podwoynność skutku
 onego, to samo przekonanie na doświad-
 czeniu wsparte, iż więcej złego iak do-
 brego narobiło Oyczyźnie, nie probująz
 szkodliwości iego? = Mniej roztropna
 ręka kierująca nim, mniej Cnotliwy

Seym zażywający go, już po całej Rzeczypospolitey. = Oto powody które skłoniły Seym dzisiejszy, do uchylenia na zawsze wszelkich związków, zawsze Prawem zakazanych. = Oto przyczyna uchylenia Seymow Konfederackich, ile że całe z nich dobro odtąd w Seymy gotowe przelane, z tą iedynie różnicą, iż wszelka szkodliwość Seymow Konfederackich z nich wyięta.

Lecz nie dziw że i na to Prawo wyrzekasz niebaczny Moźnowładzco! boś na Seymach Konfederackich szarpał majątek Rzeczypospolitey, boś na Seymach Konfederackich, gnębił Obywatela słabszego, i wydzierał mu Kommissyami, Rozgraniczeniami, ostateńią iego chudobę. = Nie dziw ieszcze; że wyrzekasz na to, że wszelkie związki i Konfederacye zakazane; bo wtedy to, wszelkim namiętnościom i wszelkim twoim naygorszym chuciom, bezkarnie były popuszczone cugle. = Rozpaczay że już minęły te dla ciebie szczęśliwe, na zawsze chwile. = i te nigdy już się nie wrocą. . . Bo kiedyś w nich zyskiwał, cały Narod, na tym tracił, a

O, czyżna do ostatecznego przychodziła upadku. =

Ależ czas już spuścić się w głębsze niewoli Moźnowładzców pieczary, gdzie tych duma i Prywata, na wieki skępowana i przykuta, smutne na swych pogromców wydaie narzekania i ięki. Obaczmy iak się ta pieni z rozpączy, i wściekłości na sam widok krępujących ją więzow; przebieżmy bystrym lecz uważnym okiem iey zarzuty przeciwko władzy wykonawczey. Tę widząc grobowcem, nayłodszych swoich dotąd ięzycze nadziei, nie dziw że na nią wywiera, nayzapalczywšie swe grotty. =

Lecz zaczym do tego przystąpię, wiedzieć należy Współbracia, a raczey sobie po krotce przypomnieć, w czyich to rękach ta władza wykonawcza, za czasow Chodkiewiczow, Czarneckich, Sobieskich, znajdowała się. = Owa to Pośredniki *inter Maiestatem & Liberta-tem*, owi to Moźnowładzcy. Hetmanami, Podskarbiemi, Marszałkami, Kanclerzami nazwani, owi to słowem udzielnicy, iedoi od drugich nie podlegli- nayszczęściey boy z sobą wiodący, rzap,

ko Narodowi posłuszni, zawsze Królów nienawidzący acz w większym od nich znaczeniu, przy słabych albo żadnych Prawa opisać, a użymnieyszey trwogi, wszechwładnie, i absolutnie dzierżeli tę władzę wykonawczą, którą dzisiay w Kommissyach Rządowych, pod baczną i dozor Kiola ze Strażą poddanych, widzimy zawartą = Hetmani zaczępiali Sasiadow, zrywali z niemi przymierza, iak na to świadek Historya, albo iże wołowali z sobą po Grodnach, Warszawach i Wilnach. = A zazwyczaj bawili się krzywdzeniem współziomkow, nieplaszczących się przed niemi, lub w czym onym nie upodobanych = Podskarbiowie spokojniey swoje wypełniali zamiary. = Grosz publiczny szedł na ich prywatny użytek, Woysko było niepłatne, a chociaż go zwiniono, nie zmniejszono dla tego poborow = Nadeszły Kommissye Radomskie lub inne? Stawał na moment komplet Woyska, Rotmistrze przypodobani J hmość Ministrom *Status & Belli*, wyliwadowali się. = nieprzypodobani, niewinnie cząsem zostali krzywdzeni. = Nadszedł

Seym = Zapłacony go zrywał, jeżeli mało na nim było Ministrowskich kreatur; i oto była dawnieysza Władza wykonawcza, oto cały nad nią dozór = Oto słowem Rząd Polski. = Romansem, Romansem bydz się on dziś zdaie = Wierzę, zaledwo myśl pojąć zdoła, iak mogła Polska stać przy takim Rządzie, który że był w istocie takim, dzieie Kraiowe, i Prawa o tym przeświadczą. Nie dziwiuję się zatym, i nikt się dziwić nie powinien, że na stragę na znieszczenie takiego nierządu ięczy Moźnowładztwo.

Podobneż były onego ięki, podobneż narzekania, na Seymie ostatniey Konwokacyi, = pod łaską nieśmiertelney pamięci Xcia Jmści Czartoryskiego Generała Ziem Podolskich, kiedy na nim naypierwey szponow Moźnowładczczych przytępiono, stanowiąc Kommissyą Woyсковą i Kommissyą Skarbową. =

Nie byłyż to dwa nayfroźsze na wolność podług sposobu myślenia tych Ichmościow zamachy? Burzono tak iak dzisiaj Obywatelow pismami; szukano nawet aż zagranicznej pomocy. do zwa-

leni
prz
mu
C
dom
czas
Kon
chę
kcy
Peł
do
wia
Zad
stęp
Jak
świę
ckiey
i nie
i tw
wie
skiey
czar
missy
wład
dawn
pow
czyn

lenia tych dwóch nowości podług nich przeciwnych Polskiemu Republikańskiemu Rządowi.

Czytać Instrukcyą Konfederacyi Radomskiej podpisaną od dwóch pod owczas Marszałków generalnych Litwy i Korony, czytać mowę ten Akt tę Cechę hańby Narodowej, tę mowę instrukcyą Pocielowi, Ossolińskiemu, i innym Pełnomocnikom całej Rzeczypospolitey do Petersburga, dotąd przed oczami i wiadomością powizechności ukrytą. = Zadrzyś od zgrozy cnotliwy Polaku następujące w niej czytając wyrazy. = *Jako Bezkrolawia nayczęstiey gwałtow nayświetszych Przywileiow i wolności Szlacheckiey, i nayniebezpiecznieyszych nowości, i nierządow bywają zrzodłem, siedliskiem, i tworem. Przeto wezwą Ichmość Posłowie Najjaśnieyszey Imperatorowey Rossyjskiej, pomocy i silney protekcyi, iżby pod czas tegoż Bezkrolawia, ustanowione Kommissyą Woyskową i Skarbową uchylit, i władzę Hetmanom i Podskarbum, podług dawnych Przywileiow tych obmowy nazad powrocit. = Patrzenież współbracia naszym to zuchwali możnowładzey, wolność*

zaśladzili naszą = Patrząc iaki to tył-
ko Rząd im do smaku = Patrząc do
ktorego stopnia w ich utrzymaniu swo-
ią posuwali swy wolę = I teraz dziwo-
wać się iż przeciwko Władzy dzisiej-
szej wykonawczej, tego grobowca
swey zuchwałości, ambicyi, i swo-
iej przemocy, podobnież wywie-
raią pociśki? każdej to obrażoney du-
my, że nie powiem występku jest wła-
snością =

Miałam zarzuty które są przeciwko
naywidoczniejszey prawdzie, i nayia-
wniejszemu przekonaniu; iako to że
*dzielna moc wykonawcza nie potrzebna dla
doskonłości dobrego Rządu, że to fałsz,
aby zaniedbanie tej części Rządu, nieszcze-
ściami napelniało Polskę. . .* Krzywdził-
bym światło, każdego czytelnika, gdy-
bym odpowiadał na tak dzikie zarzu-
ty, na które, każdy dobrze myślący,
każdy w rządowej społeczności żyć chcą-
cy, gotową w swym przekonaniu, znaj-
dzie odpowiedź.

Idźmy do pozorniejszych zarzutów.
*O.o Artykuł VII. Konstytucyi z. Maia zdra-
dliwie napisany, uładze absolutną stanowiący*

gdy w słowach = " Władza wykonawcza
 „ nie będzie mogła Praw stanowić, ani
 „ tłumaczyć, podatków i poborów pod
 „ jakimkolwiek imieniem nakładać,
 „ długów publicznych zaciągać, rozkła-
 „ du dochodów Skarbowych przez Sejm
 „ zrobionych odmieniać, wojny wyda-
 „ wać, pokoju ani Traktatu, ani żadne-
 „ go Aktu dyplomatycznego *definitive*
 „ zawierać. = *Wiesz ten cały punkt, za-
 wierający w sobie wszystko, ma się stoso-
 wać według Autora uwag Dyżmy Toma-
 szewskiego, do tego ostatniego słowa de-
 finitive, a zatem władza absolutna ustano-
 wiona, wolność obalona.*

Gdybyś Autorze tak mylnych uwag
 raczy swój czas trawił na czytaniu
 Praw Narodowych, niż na pisanu takich
 błażych, lecz oraz zdradliwych zarzu-
 tów; znalazłbyś w Prawie o Straży na-
 stępujące objaśnienie, któreby cię uwol-
 niło od popełnienia tak gruboś omyłki.

Słowa Prawa o Straży § IV. Punkt 1.
 „ Przeciwna Prawu decyzja każda bę-
 „ dzie, przez którą Władza wykonawcza,
 „ przywłaszcza sobie moc stanowienia
 „ Prawa, lub onego tłumaczenia, która

„ podatki lub pobory, pod jakimkolwiek
 „ Imieniem nakłada, długi publiczne
 „ zaciąga, rozkład dochodów Skarbo-
 „ wych przez Sejm zrobiony, odmienia,
 „ albo rozrządza te Summy Skarbowe,
 „ których szafunek przez Prawo wyra-
 „ źne, pozwolony nie jest teyże wła-
 „ dzy Wykonawczej, wojnę wydaie,
 „ Pokoy lub Traktat, lub iakikolwiek
 „ Akt Dyplomatyczny *definitive* za-
 „ wiera. =

Słowa te Prawa przeczytawliży, ro-
 zumiem iż chybażły i przewrotny, da-
 iemu tak śmieszne lecz zarazem tak chy-
 tre tłumaczenie. = Znałomy on był Au-
 torowi Uwag Dyżmy Tomaszewskiego,
 wiedział on sens i znaczenie iego pra-
 wdziwe, ale celem iego całych Uwag,
 nie oświecenie, ale zwiedzenie i oszuka-
 nie Wspołbraci. =

Nie podobają się potym onemu wy-
 razy, iż Władzy wykonawczej, " wol-
 „ no tylko będzie, tymczasowe z zagra-
 „ nicznemi prowadzić negocyacye, oraz
 „ tymczasowe i potoczne dla bezpieczeństwa
 „ stwa i spokojności Kraiu, wynikają-
 „ ce potrzeby załatwiać o których nay-
 bliż-

„ bliższemu Zgromadzeniu Sejmowemu
 „ donieść winna „ i z nich wnosi iż
 na mocy tego Punktu, Krol będzie dłu-
 gi zaciągał, Krol będzie zawierał, i
 zrywał Traktaty. Też to wyrazy do-
 piero przytoczone, mają to znaczyć?
 chyba tylko w głowie i pod Piorem Au-
 tora Uwag Dyżmy Tomaszewskiego. =
 Lecz człowiek rozsądny i uczciwy, pe-
 wnie tak dzikich nieuczyni wnioskow
 powyższe przytoczone wyczytawszy ia-
 sne Prawa wyrazy. = Związki dworow
 nie są Peryodyczne, ale ciągłe, zgwał-
 cenie bezpieczeństwa Obywatelów i pu-
 blicznego, nie jest Peryodyczne, ale
 przypadkowe. = Pod niebytność Sejmu,
 ktoż go ma w tym zastępować lepiej
 i przystoyniej, i bezpiecniej, ieżeli
 nie Krol głowa Narodu, choć nie w so-
 bie, to w swoim Ministrze, za każdą
 nieprawą rezolucyą do nayfurowszey,
 obowiązany odpowiedzi? =

Ktoż na *conto* Narodu, pożyczcy Krolo.
 lowi pieniędzy, wiedząc iż długow za-
 ciągać takowych nie ma on Prawa? =
 Któryż Monarcha zawrze z nim co *defi-*
nitive, znaiąc iż to Prawo Narodu? =

Krol w takim rozumieniu nie powinien bydź uważany, tylko iak pierwszy Minister udzielnego Pana, to iest Narodu, ani sam się poważy, ani żaden z postronnych Mocarzów, nie zechce wchodzić w ostateczne umowy z takim, który do tego nie okaże mocy, owszem któremu Prawo, wyraźnie tego zabrania = Sądziemy o obcych Dworach, i ich czynnościach tak płocho, tak lekkowiernie iak o nas samych; gdy przeciwnie u nich najmniejsza nieostrożność, najmniejszy niedokładność, a coż dopiero brak plempotencyi od zwierzchnego Pana w Negocyacyach, spóźnia, a częstokroć i zrywa ukończone już prawie Ministrow roboty. (f)

Jeżeli do takowych z postronnemi Dworami Negocyacyi tymczasowych, i że tak powiem preliminarnych, sam Krol tylko obowiązany: bo ten gatunek po-

(f) Wiednym to tylko rządzie Tureckim wolno Reysseffendego przekupić i wytargować na nim takie kondycye iakie się tylko spodoba, bo Stambut głowę zdrajcy utnie, a Traktatu od niego zawartego dotrzyma.

winności, iest tey natury iż naywięcey,
i iedynie prawie zawisł od sekretu, Zło-
żona była Deputacya Interessow Zagra-
nicznych. z tego co tylko naycenotli-
wszym sądził mieć Narod; przecież
wnet przybyłe, wnet rozgłoszone po ca-
łej Polscze, a często nayfałszywiey
bywały wiadomości. Nic łatwieyszego
iako Ministrowi iakiey Zagranicznejey a
nieprzyjazney ktorey Potencyi, iednego
uiąć z takiey Deputacyi, całe czasem
nayzbawiennieysze zniszczone bydźby
mogło dzieło. = Otoż rownie ważny po-
wod skłaniający do oddania tey powin-
ności, w ręce iednego Krola, dla same-
go bezpieczeństwa, interessu Narodowe-
go. = Lecz i tutaj dla przeszkodzenia
posądzenia, nawet o złych iakowych
zamiarach Krola, lub zmowach iego
z obcemi na szkodę i uszczerbek Rze-
czypospolitey, napisano = *Z Prawa o
Straży §. V. Punkt V.* " Marszałek
" Seymowy iest obowiązany widzieć
" wszystkie Protokoły Straży, tudzież
" Protokoły Spraw Zagranicznych, oraz
" wszelkie expedycye Zagraniczne, tak
" przychodzące, iako i odchodzące

” co nigdy mu zabronionym byź nie-
 ” może „ Możnaż zatym iuź więkſzy
 warunek beſpieczeńſtwa Narodowego po-
 łożyć przeciwko złym zamiarom nay-
 gorſzego z Krolow, iak kiedy ſkład wo-
 li i życzenia powſzechnego to ieſt Mar-
 ſzałek Seymowy, ſtrożem ieſt takowych
 wſzelkich by nayſkrytſzych czynnoſci?
 O tym wſzytkim przepomniał powie-
 wiedzieć Autor Uwag Dyżmy Tom-
 ſzewſkiego, bo iego cel dobrze wiadomy.

Jeżeli dozor beſpieczeńſtwa we-
 wnętrznego w czasie między Seymem
 a Seymem, powierzony iedney Oſo-
 bie Krolewſkiej, ieſt to nie nadanie
 ſrzedkow i mocy Krolowi uſkutecznie-
 nia ſwego uroionego czasem granic lub
 Kraiu beſpieczeńſtwa, ale tylko dopil-
 nowanie, iżby Magiſtratury Rządowe
 podle ſwych opifow, powinność ſwą
 wykonywały. Tutay przypomnieć
 ſobie należy, iż Władza wykonaw-
 cza ieſt ſama zawſze, pod dozorem
 gotowego Seymu. = Komuż innemu
 oddać ten koniecznie potrzebny do-
 zor, nad Magiſtraturami udzielnymi,
 i zupełnie od ſiebie oddzielnymi? =

Obywatelom możnym i znaczącym iak było dawniej? = Tego się chce Możnowładczym uwagom, ale nie Narodowi pewnie. Doświadczył on już co to władza w ręku Możnowładzców znaczyła. Widział już przez nich zrywane przymierza, widział Skarb złupiony, widział Wojsko niepłatne, majątki prywatne spustoszone lub wydarłte, a to wszystko bezkarnie przy Seymach wolnych to jest zrywanych. =

Możeż o częśćkę tylu klęsk, przypisać Król chociażby najgorszy, chociaż najabsolutniejszy w duchu? Kiedy mu wyraźnie zabroniono Prawami (są to wyrazy *Prawa o Straży* § IV. Nro 2. 3. 4. 5. 6.) “ Stanowić Prawa, „ one tłumaczyć, podatki, pobory, „ pod iakimkolwiek imieniem nakła- „ dać, długi publiczne zaciągać; kie- „ dy mu nie wolno, rozkładu docho- „ dów Skarbowych przez Sejm zrobio- „ nych odmieniać, albo rozrządzać „ Summami Skarbowemi, których sza- „ funek przez Prawo wyraźne, mu po- „ zwolony nie jest; kiedy zakazano „ mu Woynę wydawać, Pakta lub Tra-

„ ktat, lub iakowkolwiek Akt Dyplo-
 „ matyczny *definitivè* zawierać; kiedy
 „ a pod władzy Króla i Straży wyięte
 „ wdawanie się w wyroki Sądowe, lub
 „ zawieszanie skutku Dekretu, lub
 „ satysfakcyi onego nakazanie, choć-
 „ by nawet pod pretextem zapytań
 „ Stron, Urzędow, i Juryzdykcyi w
 „ wątpliwościach prawnych; kiedy za
 „ nieprawne Straży Rezolucye uzna-
 „ no, te, co naruszają Konstytucyą
 „ Rządową, wolność osobistą, wol-
 „ ność mówienia, pisania, drukowa-
 „ nia, własność majątku, co naruszają
 „ opisy Prawa o Seymach, Seymikach,
 „ Kommissyach Rządowych, i innych
 „ wszelkich Magistraturach, tudzież
 „ o Urzędach, słowem, iakiekolwiek
 „ bądź Prawo nie zniesione. Kiedy
 „ narefzcie warowano, iż każdy Mini-
 „ ster w Straży, któryby decyzją Kró-
 „ lewską podpisał, odesłany do Sądow
 „ Seymowych być powinien, sposobem
 „ w Prawie o Seymach przepisany,
 „ a jeżeli o winę przekonany zostan-
 „ nie, karany będzie w tychże Sądach,
 „ na osobie i majątku, podług prze-

„ pisu Prawa o tychże Sądach Seymo-
 „ wych. „

I możnaż po tak iasnym, czystym,
 i żadney nie podpadaiącym wątpliwo-
 ści, warunku wolności publiczney,
 i wolności prywatney, wołać na wol-
 ność zgubioną, na absolutyzm usta-
 nowiony? = Proszę o iedno Prawo, w
 którymby wolność, to iedyne dobro,
 lepiej było obwarowane, przeciw
 wszelkiej przemocy, a zawstydzonym
 zostanę, za śmiałe powiedzenie, iż
 nigdy lepiej wolność i własność
 ugruntowane nie były iak Artyku-
 łem 7. Konstytucyi 3. Maia objaśnio-
 nym §. IV. z Prawa o Straży. =

Lecz zapalonego i mściwego Mo-
 żnowładztwa nic uspokoić, nic prze-
 konać nie zdoła. Jeżeli iego swy-
 wola, i iego bezkarność wstrzymana,
 starta i zakazana, on ią nazywa wol-
 nością, on posuwa śmiałość, nazywać
 takową wolność, wolnością wszystkich
 Współziomkow, bo to jest i było za-
 wsze cechą Możnowładzców, nie uwa-
 żać iak siebie samych, nie dbać iak
 tylko o dobro swoje prywatne, nie

oglądać się na resztę świata, na resztę
współziomków, sądząc iż ci tylko dla
ich dumy stworzeni. =

Nie dziw więc że wyrzekają na tę
Władzę, acz tak frodze opisaną, od-
daną Królowi w Straży, bo ta bez za-
dnych opisów była niegdyś ich puści-
zną = Nie sarkają oni dla tego iż ta
im się zdaie być niebezpieczną dla
Szlachty, o którą oni tyle tylko dba-
ją, ile ta posługuie ich dumie, ale że
ją widzą w takich rękach, z których
aby nazad do nich przeszła, nie masz
nadziei, chyba przez wzburzenie i
powrócenie do Anarchii Narodu. =

Co do zarzutu względem Sukcesyi,
tego to Prawa zabezpieczającego spo-
koyność wewnętrzną i zewnętrzną,
tego to mówię Prawa, tak przezor-
nego i mądrego w terażnieyszych oko-
licznościach nic nie odpowiem, bo te
wszystkie obrony Bezkrólewioń, Ele-
kcyów, prawdziwie śmiechu godne,
żadney już dziś nie mają mocy, na
najmniey światłych umysłach = a
najzłośliwszy, najgorzej życzący
swey Ojczyźnie Człowiek, wstydzi

się już teraz, otwartym być Sukcesyi przeciwnikiem = Okazuię tylko fałszywość zarzutu; iż *Mąż przysły Maryi Augusty Nepomuceny, Infantki Polskiej, już Królem obrany, bez poznania czy on ma cnoty, i przymioty tak potrzebne do panowania nad Ludem wolnym, i czyli iego skłonności zgadzać się będą z Tronem, Geniuszem i Ustawami Narodowemi.* = Gdzież to wyczytał Autor Uwag Dyzmy Tomaszewskiego? = A jeżeli Konstytucya Trzeciego Maia wyraźnie mówi: „ iż Mąż przez Elektora, za zgodą „ Stanów Zgromadzonych, Córce Jego „ dobrany, ma osiąść Tron Polski „ nie okazuię się widocznie, iż Autor tych Uwag wbrew naywidoczniejszey prawdzie, utrzymywać chce fałsz? =

Po tak grubych omyłkach, wraca się znowu ten Autor, do Osoby Królewskiej, i wyrzuca Konstytucyi że ta Osobę Królewską, zrobiła nietykalną, iż zrzucac go z Tronu nie dozwoliła = że acz wszystko czyniącą, za nic odpowiedzialną Narodowi deklarowała. =

Coż więcey na Naród sprowadziło
 klęsk i ochydy, ieżeli nie to Prawo
 wypowiedania Królowi posłuszeństwa?
 Szlachtyż to był Przywilej czy Mo-
 żnowładzców? = Od momentu ustano-
 wienia iego, któryż Król był bezpie-
 cznym na swym Tronie, przed chci-
 wością i ambitem magnatów? = Któ-
 regoż Panowanie nie było pod tym
 pozorem wstrzęśnione aż do funda-
 mentow? = I coż do tego wypowia-
 dania posłuszeństwa Królowi, bywało
 inną pobudką, iak prywata i duma
 Możnowładzców, iak uczynienie się
 potrzebnemi Dworowi? = Jeden fa-
 wor, iedno Ministerium, iedno Sta-
 rostwo odmówione, którey potężney
 familii podnosiło buntownicze karki?
 I na czym pytam się kończyły te wszy-
 stkie zamachy? Na zaszczyceniu cel-
 nieyszym krześciem, buławą, lub Pod-
 skarbstwem, przednieyszych Herztów
 partyi. = Nie także się działo za Pano-
 wania Zygmunta Augusta = Zygmun-
 ta III. Jana Kazimierza, Michała,
 Sobieskiego, Augusta II. III. i dzisiay

Panującego nam Króla? = Czytać dzieie, (g) dawałyż do tych wypowiedzi posłuszeństwa swym królom

(g) *Niechay mi tu wolno będzie przytoczyć Dzieie owego sławnego Orzechowskiego, dla przekonania Współziomków, co za najszczęśliwszych, podług Dyżmy Tomaszewskiego Uwag Autora, i najwolniejszych Polski czasów, myślano o podstępach Możnowładzców, o Bezkrólewiu, i iaka w ów czas była Władza Rzekucyjna = Podburzeni Polacy w ów czas od Kmitę, skryty Bezkrólewia, mającego zamiar, domagali się od Zygmunta Augusta odstąpienia swej Zony i przyłączenia natychmiast Litwy do Korony, inaczej złożenia Berta dopominali się. = Odpowiedziawszy z determinacją największą Zygmunt August, iż Zony której poprzyściągł nie odstąpi = Orzechowski tak pisze = Hæc cum Rex tanta auctoritate dixisset, finem attulit huic quæstioni, quam excitaverat atque hoc tempo vacaverat, non tam Reipublicæ ac Judiciis, quam his magnatibus, qui plurimum pollebant, qui dum se novo Regi, quam essent potentes ostentant, per causam Uxoris rem ad interregnum, deduci studebant, huncque pretextum barbarum habebant.... Determinacya Królewska uspokoiwszy Posłów z ie-*

powody naruszenia w czym wolności, lub swobody Obywatelckiey? nigdy.... Brano to tylko za pochop, do pokrycia prywatney swey ambicyi i dumy. —

dney strony, Kmita niespokoiny chcąc innym popularnym sposobem dopiąć swego celu, wnosi iżby natychmiast Zygmunt August Litwę do Korony przyłączył, inaczej że Szlachta posłuszeństwo mu wypowie = Na tak osobliwszy wniosek, i nigdy ieszcze w Rzeczypospolitey nieznany, tak sławny ów Tarnowski Kasztelan Krakowski odpowiedział = Mirari se dixit, quonam modo Sigismundus Augustus, Rex a Polonis appellaretur, si illi in Polonos, nullum jus esset? Ita ne tandem perturbare placet omnia, ut is quem vivo Patre Regem appellavimus & salutavimus, & quem hoc eodem defuncto, in majorum suorum loco collocavimus; cujus etiam vocatu huc convenimus, verbo non re nobis Rex sit? ut eo semoto partes in Regno fiant ut plures pro uno Rege, in Polonia existant, ut tam pace quam bello, incerta omnia nobis fiant. Etenim quæro ab iis qui remoto Rege, autoritate hujus conventus, Rempublicam geri volunt, qui Status Regni, quæ ratio pacis, quæ belli apud nos erit? = Præsertim cum & in Senatu unius sententiæ conclusioni nobis standum sit,

Możnowładztwo zuchwałe, to, koło
czego od dwóch blisko wieków pracowa-
łeś w swych Przodkach, to coś bu-
dowało tak długo dla utrzymania się
przy Twey, w wnukach nawet prze-
możności, zburzone na wieki w Dniu
Trzecim Maia zostało. = Wszystkie ci
do powrotu do dawney Anarchii, do
dawnego Twego absolutyzmu zam-
knięto wrota = Ostatni oręż którym
Ci wojować zostawiono, jest oręż
kłamstwa i potwarzy, ale ten nikcze-
mne przed obliczem całego cnotliwe-

& in bello uni alicui parendum. Quis
quæso Rege excepto unus is erit, cujus
autoritate domi & foris nitamur? = Equi-
dem id agi video, ut neque Senatus Au-
torem habeat, neque bellum ducem, quam
rem quid aliud consequatur, quam rerum
omnium perturbatio, non Hercle certe
intelligo. Quare ego hanc sententiam
vehementer repudiandam censeo, neque
ullo modo commitendum, ut Regia po-
testas, vel punctum temporis, a suo ces-
set munere. *Tak sądził cnotliwy Repu-
blikanin Tarnowski o Bezkrólewicach, i o
Magnatach zdradliwych = Oto czaśy oto
ludzie, do naśladowania.*

go Narodu, który i tobą i tym twoim
orężem gardzi, i niemi na wieki się
brzydzi.

Zowiedz wyraz Konstytucyi o Królu,
że sam nie przez siebie nie znaczy, omamie-
niem, a iakżeż Króla inaczey nazwać,
kiedy acz ma swoją tylko jedną w
Straży decyzyą, iednak ta nikogo do
posłuszeństwa nie obowiązuie, pòty
pòki nie iest od którego z Ministrów
podpisana. — Co ma do tego że ią
Paweł lub Piotr podpisze, dosyć że
podpisana bydz powinna, aby była
znacząca. — *Słowa Prawa o Straży § XI.*
Nro 4. “Zadna decyzya Królewika w
„Straży do posłuszeństwa obowiąz-
„wać nie może, i dopełnioną być
„nie ma, ieżeli podpisana nie będzie,
„przez iednego z Ministrów zasła-
„daiących w Straży. — W przypadku
„gdyby żaden z Ministrów w Straży
„zasładaiących, decyzyi Królewskiej
„podpisać nie chciał, Król odstąpi od
„tej decyzyi, „

I możnaż teraz nazwać Króla wszy-
stko znaczącym przez siebie samego?
Możnaż chęć omamienia kogo daley

posunąć? Przebóg! iakąż iuż cechę,
będzie miał głos prawdy, kiedy fałsz
z taką opowiadany śmiałością? =

Skoro więc Król z swoiey Osoby
nic nie znaczy, pytam za co ma od-
powiadać; za co Jego Osoba nie ma
być święta i nietykalna? = za co mu
wypowiadać posłuszeństwo? = A ieże-
li iest znaczący dopiero przez podpis
Ministra, odpowiedzialność Jego na
życiu, majątku, honorze, odpowie-
dzialność prędką i bez zwłoki, nie
iestżeż aż nadto dostateczną. Jakąż
iuż większą położyć można warownię
na złość i nieprawość Urzędnika
obowiązanego do pełnienia Prawa, ie-
żeli nie kara śmierci, hańba, i po-
zbawienie wszystkiego? = Gdzież
iuż można potężniejszy znaleźć ha-
mulec powściągaący Ministra od prze-
stępstwa, kiedy nawet brak zaufania
w nim Narodu dosyć surowie ukara-
ny Prawem w słowach = z *Prawa o*
Seymie z Art. XIV. § 18. = "Przed
„rozłączeniem się Izby, Sekretarz Na-
„rodowy, lub pierwszy z porządku
„po nim Urzędnik Senatorom, a Sekre.

„ tarz Seymowy Poſtom rozda Regeſtr
 „ ſtęplowany wſzytkich Miniſtrow w
 „ Straży i w komiſſyach Rządowych
 „ zaſiadających, końcem wotowania
 „ przez Seymujących, czyli który z
 „ Miniſtrow ma być odmieniony lub
 „ nie;... Ma ſtać wazon na ſtole, okaza-
 „ ny że ieſt próżny, a ſtoliki po bokach
 „ oſłonięte, i potym zamknięty trze-
 „ ma kluczami być powinien, od które-
 „ go ieden klucz przy Krołu, drugi przy
 „ Marſzałku Narodowym pierwſzym
 „ w porządku, a trzeci przy Marſzał-
 „ ku Seymowym być ma. Każdy Se-
 „ nator, i Poſeł, kolejno wzywany
 „ podkreślać będzie tych Miniſtrow,
 „ których odmiany z przyczyny nie-
 „ uſności życzy; i Regeſtr zwinięty
 „ w wazon włoży..... Ilekroć który
 „ Miniſter, od dwóch części Oſób
 „ Seymujących, przeciwko trzeciej
 „ podkreślony będzie, ten tym ſa-
 „ mym od Urzedu, oddalony zoſta-
 „ nie..... Opisaſe w tym ſpoſobie
 „ wotowanie, na oddalenie, albo u-
 „ trzymanie Miniſtrow, na każdym
 „ Seymie Ordynaryjnym ma naſtępo-
 „ wać

„ wać koniecznie, w czasie wyrażonym
 „ a Marszałkowie Narodowi i Seymo-
 „ wy, nie czekając dopomnienia się
 „ Seymujących, do czego każdy
 „ ma Prawo, łami z swego obowiąz-
 „ zku, teraznieyszym Prawem nanich
 „ włożonego, dla dopełnienia onego
 „ przystąpić do uskutecznienia tegoż
 „ powinni. „

Możnażże się bardziey obwarować
 od przestępstwa Ministra, iak kiedy brak
 zaufania nawet w Narodzie, czyni go do
 dłuższego piastowania urzędu niezdatnym.
 I terazże śmieć mówić że Ministrowie
 są Krola nie Narodu = Ktoż jest wię-
 kszym Panem sługi, czy ten co go przyi-
 muie, czy ten co go oddala? = Czy ten
 co nie tylko go oddala, ale nawet iak
 naygroźey, na honorze, życiu i mają-
 tku ukarać go może? = Wszytko to jest
 oddane Narodowi względem Ministrow
 nieprawych = Niechay tylko on wybie-
 ra cnotliwych Posłów, nieskażone do
 naywyższych Magistratur Urzędniki,
 niechay nie będzie pobłażającym wzglę-
 dem naymnieyszey winy, niechay bę-
 dzie bez względu, na wielkie imiona

na Familiantow, na bogaczow, = wolność iego przetrwa niewolę wszystkich świata Mocarstw. = Będzieli niedbłym o swoją krzywdę, o pogwałcenie praw swoich, będąci iak dotąd nieostrożnym w wyborze, sam swoich klęsk, sam swoich swobód straty, stanie się przyczyną; ale nie prawo które iasne wszystkiemu położyło prawidła, tak iż tylko złość i przewrotność pobłądzić może, na które prędka wymierzona kara, i spieszne zarazie lekarstwo.

Lecz i temu sprzeciwia się Autor Uwag Dyzmy Tomaszewskiego, a mówiąc iż tylko *w czterech przypadkach*, to jest *woyny, domowego rozruchu, głodu i śmierci lub choroby Krola*, Prawo dozwoliło zwołania Seymu gotowego, chce wmawiać iż *w wszelkie inne przypadki*, a zatylnie *bezprawnia Straży*, nie ściągając koniecznego zwołania Seymu, zostawione są bez kary, a tym czasem Krol absolutnym stać się może = Jeżeli gdzie to w tym rezonowaniu okazuje się umysł Autora Uwag, albo najniewiadoszy praw Kraiowych, albo nazyzłostliwszy = I dla iego oświecenia, i dla okazania W spółbraciom o-

powiedzianego im fałszu, kładę Prawo nakazujące konieczne zwołanie Seymu gotowego, w przypadku złamania przez Straż i Króla iakowego Prawa = z *Prawa o Seymie Art. III. §. 16. w słowach* =

„ Przypadki do koniecznego zwołania
 „ Seymu są następujące 1. w gwałtowney
 „ potrzebie do Praw Narodów ściągają-
 „ ącey się, a szczególniey w przypad-
 „ ku wojny ościenney, = 2. W przy-
 „ padku wewnętrznego zamieszania gro-
 „ żącego Rewolucyą Królową, lub Kol-
 „ lizyą między Magistraturami = 3. W
 „ widocznym powszechnym głodzie nie-
 „ bezpieczeństwie = 4. W oślerociałym
 „ Stanie Ojczyzny, przez śmierć Kro-
 „ la, lub niebezpieczney jego choroby.
 „ 5. W przypadku gdyby w Straży Re-
 „ zolucyi Królewskiej Minister żaden
 „ podpisać nie chciał, a Król gdyby tey
 „ Rezolucyi nie odstępował i przy niej
 „ upierał się, Marzałek Seymowy u-
 „ praszając będzie o zwołanie Seymu go-
 „ towego, a jeżeli Król spażniać bę-
 „ dzie zwołanie, Marzałek to wyko-
 „ nać powinien = tudzież w przypad-
 „ ku, gdyby która z najwyższych Kom-

„ misyi Rządowych, odebrawszy iakie
 „ zlecenie od Straży, osądziła większo-
 „ ścią głosów, toż zlecenie mogące być
 „ szkodliwym, w tedy *provisoris* po-
 „ kuszna będąc, w wykonaniu Rezolu-
 „ cyi Straży, poda nieodwłocznie uwa-
 „ gi swoie Krolowi i Straży, a gdy-
 „ by Straż nie skłoniła się do tych
 „ uwag, może upraszać Krola o zwołanie
 „ Seymu gotowego, gdyby zaś Krol
 „ tego Seymu nie zwołał, może o to po-
 „ dać na piśmie, żądanie Marszałkowi
 „ Seymowemu, który z przelożeniem
 „ treści i powodów, tak wtym przy-
 „ padku, iako i w wyższym *pod zda-*
 „ *niem sprawy w Seymie,* natychmiast
 „ Sejm zwołać powinien. „

Oto głos Prawa; i wszelkiż głos
 wbrew jemu przeciwny, nie iest też gło-
 sem nayzuchwalszego oszukania? Patrz-
 cież Współbracia, patrz Cnotliwy Naro-
 dzie, iakim to językiem możnowładz-
 two do was mowi. Ale głos iego trafi
 chyba tylko do dusz podłych, albo
 rownie iak ono złych i bezwstydných.

Wyrzekasz iefzcze Autorze uwag, na u-
 mieszczone *fus Aggratiandi* w Konstytucyi

d. 3. Maia. Nie byłoby to Prawo od wieków Krolow Polskich zaszczytem? Nie byłoby nawet potrzebne, ile w takim Kraiu gdzie *Codex* kryminalny ieszcze nie ułożony, zostawiał w swoiey Exekucyi, prawo w skazujące czary, i inne wszelkie przestępstwa na nayokrutnieysze kary. *ius Aggratiandi*, nic innego nie znaczyło nigdy iak *Commutatio pœnæ*, to iest albo na śmierć lżeyszą, albo na wieczne więzienie. = Przecież odebrana została i ta Prerogatywa Krolom Polskim, dla bezpieczeństwa wolności. Na żądanie samychże Posłow Krol iey odstąpił, ale nie na żądanie Krola odstąpili iey Posłowie, iak złośliwe pióro oczernić ich pragnie. Wolno każdemu zayrzyć w Dyaryusz Seymowy, a i wtym mieyscu uznasz słowa Autora uwag, nayprzeciwnieysze prawdzie. =

Tyle wyzionawszy fałszow przeciwnych prawu i prawdzie, iak się to w naycelnieyszych twoich zarzutach okazało, kończysz głos potwarzy przenosząc nad Straż Radę Nieustającą. Coż? dla tego lepsza Rada że z Osob 30. składała się, a zatym za naywiększy wy-

stępek bezkarna? = Tak tylko Można-
władztwo sądzi. = Czyliż dla tego le-
pszą Radą, że wszystkich Praw miała
tłumaczenie, a zatem wszystko mogła
przewrócić, wszystko wzruszyć, i wie-
czną utrzymywać Anarchią? . . . Tak
tylko Moźnowładzca sądzi. Czyliż dla
tego lepszą była Rada, że wbiegu swych
przestępstw, aby przerwana nie była,
głaskała Moźnowładców rozdawnictwem
Urzędów, nieprawym szafowaniem
Skarbu i Krolewskiej, to nareszcie
złośliwemi Rezolucjami, pozwalała im
sądownie wydżerać cudze Majątki? =
Tak tylko Moźnowładzca sądzi.

Któż z tych trzech własności ma
Straż? Nie w Rozdawnictwie, nie w
Sądownictwie; ani w tłumaczeniu Praw
nie mająca, Skarbem nie zarządzająca,
i nie mogąca mieć do niego żadnego wpły-
wu, pilnująca tylko dopełnienia od wszy-
stkich Magistratur, od wszystkich Oby-
watelów Prawa, nie ma czym tak iak
Rada, ani uiać, ani zagrozić, ani zro-
bić podłym Narodu, któremu oprócz wie-
lu innych, tę najwalmieyszą przynosi
korzyść, że nie daie mu zasypieć, nie
daie mu opuścić się, w dopilnowaniu

swych swobod i swoiey wolności. Zna-
 iąc on konieczną potrzebę, lecz oraz
 niebezpieczeństwo Władzy wykonawczej,
 jeżeli od siebie pilnie nie dozieraney, a
 nadewszystko w przestępstwach pobłaża-
 ney, wybierać nie omieszka cnotliwych,
 gorliwych o sprawę Publiczną i świę-
 tość Prawa Reprezentantow swoich, a
 wtedy żaden zamach na złamanie Pra-
 wa, na zgwałcenie wolności, nayabsolu-
 tnieyszemu nie uda się, pilnie śledzony,
 wnet zapobieżony, wnet ukarany zosta-
 nie. = Jest wprawdzie Straż władzą o-
 gromną, ale takiey właśnie trzeba, na
 skuteczne wykonanie prawa, prawa mo-
 wię, pod którym nie tylko Szlachta cno-
 tliwa i spokojna, ale zzuchwaleni dłu-
 gim nierządem, dumni Moźnowładzcy
 żyją. = Tu dopiero macie Wy ostatni
 pole obfzerne, dowiedzenia w obliczu
 świata całego, czy swobody powszechne
 wolności i równości, wam miłe pra-
 wdziwie, czy tylko w pozorze. = Nay-
 mniejszy występpek Władzy wykona-
 wczej, niechay was oburza, niechay
 was do ścigania siebie w Świątyni Spra-
 wiedliwości zagrzewa. = Cnotą Narodu

Rząd się utrzymuje, bo zamknięty w przyzwolitych sobie klubach, nie waży się przechodzić władzy swej przepisów. =

Lecz chytry obrońco swobod Szlacheckich, nie okazałśes najmocney swej dumy i nienawiści tych których bronić udajesz, kiedy aż ognie radośne Obywatelów po Prowincyach, oburzają cię, i zowiesz je nieprawami i wstydnemi? W tych to ogniach, niegdyś od podchlebstwa zuchwalstwa twojemu ofiarach i kędziolach, spłonął dzisiejszy duch twojej ambicji i dumy, ufzły nawieki z dymem. To jest ostatnią dla ciebie, i tobie podobnych klęską, kiedy Rząd was wykorzenił, albo przynajmniej odiał wam wszelkie szkodenia sposoby, a Obywatel w radośnych swych okrzykach, uznał waszą zuchwałą głowę, przy tęgości Rządu, przy Coocie Narodu, najnikczemniejszy jestestwem.

Artykuły 8. 9. 10. Konstytucji 3. Maja, Artykuły tak święte tak zgodne z wolnością prawdziwą, tak ją utwierdzające, znalazły jednak wymierzona

na siebie od Autora Uwag Dyżmy Tomaszewskiego pociski.

Ze co do 8 Artykułu, Seymiki zostały zawieszone, że Trybunały zostały odwołane, bo Sejm ich urządzenia i opisów nie skończył. = Ależ czyli przeto sprawiedliwość iak mylnie jest powiedziano, zataimowana została? = Ktoryż Obywatel z Prowincyi Wielkopolskiej, dla ktorey ta krzywda szczegolniey mogłaby bydź wyrządzona, narzekanie o to czynił, lub skargę, o to do Seymu zanosił? =

Ze podający Proiekt odsunięcia Seymikow, powiedział między innemi racjami i te, że na Seymikach? mogłoby nastąpić zamieszanie; . . . Nayprzód głos iednego nie jest głosem wszystkich, a potym głos ten choćby był głosem i zdaniem wszystkich, nieściągał się on nigdy do serca i sposobu myślenia Cnotliwej Szlachty, ale chyba do zachwalstwa i omamienia Moźnowładcow, którzy ieżeli burzą zagraniczne Potencye, przeciw Konstytucyi, wysiliby ostatnich swych podstępów, i ostatnich złości do wzburzenia Obywateli.

Trzeba im było odiać ten oręż szkodzenia Oyczyźnie: wktory tak wiele ufali: i dać czas rozwagi Obywatelom nad Konstytucyą 3. Maia. Każda bowiem nowość zwykła czynić zamieszanie, ile kiedy interessu i prywaty, potężnych dotyka. Cożby więc w tej przewłoce Seymików i Trybunałów mógł bydź za występpek? naywiększy, iezeli danie czasu, do oświecenia się do rozwagi Obywatelom, i wtrzymanie ich od iakowego popędliwego z poduszczenia, ktoregoby potym żalowali kroku? =

A iezeli Moźnowładztwo i złośliwemi, i fałszywemi piśmami, i nasyłanemi posługaczami swego Majątku i dawnego kredytu, usiłowało koniecznie obłąkać, i uwieść Współobywateli, coż zatym, iezeli na zniszczenie tak szpe-tnych zamiarow, Obywatel poczciwy, nakłztałt Apostoła, fałsz i omamienie zu-chwałęy Arystokracji odkrywaiąc, rzetelne swoje współziomkom opowiadał prawdy.

A co do zarzutu względem Edukacyi Dzieci Kroléwskich, możeż bydź co dogodnieyszym z bezpieczeństwem,

z wolnością Narodu, może być co
 szczęśliwiej wynalezionym do uspo-
 bienia onych, do nayprzykładniejszego
 piaśtowania Berła Narodu wolnego iak
 gdy jest powiedziano = „ Synowie
 „ Krolewicy, ktorých do Następstwa,
 „ Tronu, Konstytucya przeznacza, są
 „ pierwszemi dziećmi Ojczyzny, przeto
 „ bacznosc o dobre ich wychowanie do
 „ Narodu należy, bez uwłoczenia ie-
 „ dnak Prawom Rodzicielskim. Zarzą-
 „ du Krolewskiego sam Krol z Strazą i
 „ z wyznaczonym od Stanow dozorcą
 „ Edukacyą Krolewiczow, wychowaniem
 „ ich zatrudniać się będzie. Za Rządu
 „ Regencyi, też z wspomnianym dozor-
 „ cą, edukacyą ich powierzona mieć
 „ sobie będzie. W obydwóch przypad-
 „ kach, Dozorca od Stanow wyznaczo-
 „ ny donosić winien na każdym Ordyna-
 „ ryjnym Seymie, o Edukacyi i po-
 „ stępku Krolewiczow = Kommissyi zaś
 „ Edukacyney powinnością będzie, po-
 „ dać układ Instrukcyi, Edukacyi Synow
 „ Krolewskich, do potwierdzenia Sey-
 „ mowi, ato aby jednolite w wyko-
 „ naniu ich prawidła, wpaiały ciągle

„ i wcześniej, w umyśle przyszłych
 „ Następów Tronu, Religią, Miłość
 „ Cnoty, Ojczyzny, wolności, i Kon-
 „ stytucyi Kraiowej. „

I coż ten powszechny wszystkiego
 naganiacz, coż ten Malarz wszystkiego
 w najeździejszych kolorach. znalazł
 w tym Artykule przeciwnym wolności,
 aby go mógł słusznie nazwać słownym
 do Despotycznego Rządu? = To Naro-
 dowi powierzony dozór Edukacyi dzie-
 ci Krolewskich, takowy czyn, ma być
 absolutnego Rządu cechą? Jakaż ztąd
 wypływa konkluzya, że tam gdzie tyl-
 ko rządzą Moźnowładzcy, tam jedynie
 jest wolność. = Przebieg i ważyć się
 takie pismo wydawać pod rozrządek Na-
 rodu, ważyć się Autorowi onego na-
 zywać obrońcą wolności i swobod Na-
 rodowych? = Na widok tego, bayka o
 wilku dozierającym owiec, na myśl mi
 przychodzi. = Dacie mi, rzekł on do
 nich, co dzień jedną tylko z pomiędzy
 siebie na moje wyżywienie, a ja was
 od tego Pasterza co was pod czas floty
 zamyka, w pogodę tylko wygania bro-
 nić będę. = Usłuchały owce zwodnicze-

go głosu = wszystkie wyginęły, = Wilk
 utył = Tak Moźnowładzcy dotąd z Szla-
 chtą robili, = Zkąd tych ubóstwo? =
 Zkąd pierwszych tak niezmiernie
 małątki? = Poznano się nareszcie na
 ich zdradzieństwie. = Zrzuceno, z siebie
 Tyrannią Moźnowładzców. = Pragną oni
 teraz wszystkiemi wybiegami do niey
 się powrócić = Lecz chyba dusza Polaka
 ogłocona zostanie z Szlachetnego swe-
 go czucia, chyba wolność i równość
 prawdziwa iey obmierźnie, chyba szczę-
 śliwość nienawistną iey się stanie. . . .
 wtedy. . . wtedy dopiero nikczemne
 Arystokratów nadzieie skutek swoy wa-
 zną. =

Dla tego też to wywarte nayiadowit-
 sze podżegania, to do Szlachty Czyn-
 szowey, to do siły zbroyney Narodu,
 ażeby jeżeli można wznieść ie do Ro-
 koszu, wznieść do zamieszania, tego
 to iedynego sposobu, na którym ostatnia
 Moźnowładzców funduje się nadzieia,
 zwrotu do dawnieyszey ich influencyi
 i dawnego znaczenia!

Lecz jeżeli gdzie to tutaj próżne
 zamiary! Co? chlubne to iestestwo Zel-

nierza Narodowego, które wyrzeka się
 swobod, swobodę nieiako wolności, wy-
 rzeka się wygod społeczeństwa, którego
 powołaniem jest gardzić śmiercią, gar-
 dzić wszelkiemi niebezpieczeństwami, a to
 wszystko dla nabycia jedynej waleczne-
 go Rycerza sławy, dla nabycia obroń-
 cy Narodu przeciwko obcym i Krajo-
 wym wrogom nazwiska . . . miałyby-
 się stać podłym waszych nikczemnych
 chuci narzędziem? . . . Co? mieliżby-
 ście, swą zuchwałość dumni posunąć
 Możliwość, aż do spodziewania się,
 iżby nieprawe i fałszywe wasze wrza-
 ski, uwiodły dusze walecznego Polskie-
 go Rycerza? = Co? mniemacież iż ten
 który gardzi wszystkim, gdy gardzi
 śmiercią, tenżeby sam dał się uwieść
 podchlebstwem lub omamieniem waszym?
 Co? te święte imiona, Ojczyzny, Prawa
 i Rządu, którym poprzysiągł być Tar-
 czą, miałyby być u niego niczym,
 dla tego że Polska, już więcej waszey
 nie poddana dumie, że już więcej nie
 jest teatrem waszey ambicji i waszego
 sklinienia? = Co? nieprzyjaciół wną-
 trznych Ojczyzny, co? tych burzycie-

low spokojności publiczney, tych omamiaczow powłzeczności, tych zaboycow i częścią publicznego sto razy okrutniejszych nad obce wrogi, którzyby podnieśli oręż przeciwko Rządowi i Ojczyźnie, śmiecie nazywać Synami Oney, śmiecie nazywać Współobywatelami, do których świętych imion cnotliwi tylko i wierni Kraiowi i iego Rządowi mają Prawo? Gdzież takowych zdraycow własnego Kraiu, gdzież takowych gwałcicielow Prawa, gdzież prywatnych na Rząd, na Prawa Krajowe powstających nie ścigano, i albo pocziwizemi bydź ich nie przymuszano, albo żyć im na zgubę Ojczyzny dozwolano? — Gdzież siła Narodowa, dla utrzymania porządku w Kraiu, dla rozgramiania i gnębienia buntowników, to jest gwałtem sprzeciwiających się Prawu nie była ustanawiana, i do tey świętey obowiązana powinności?

Rycerzu cnotliwy! ozdobo i sfoty ludzkiej i wszelkiej społeczności! ktorey całości, pierściami swoimi podiąłeś się bronić, jeżeli wszelkie krwi i przyjaźni związki zrywasz na głos powinno-

ści twojej, to jest powołania twego, pewnie haniebną pomyśleć nawet o tobie, iżby głos Anarchii i Moźnowładztwa, na moment iął się wspaniałej twej duszy, i walecznego a zaty i pocztowego serca. = Zadzry buntownika na samó spoyrzenie twoiego iestietwa, które napelnienie technieniem wiernym dla swej Oyczyzny, wolności, i Prawa, samą swą dzielną przytomnością, rozgromi wszelkie na Kray spiski i zamachy. Mścicielu krzywdy Narodu, miłsza ci jest i chlubniejsza przysięga, Prawu i Rządowi, niż owym zuchwałym częstokroć Ministrom, których poprzednicy twoi zazwyczaj tylko, dumy i pokrzywdzeń prywatnych, smutnemi byli wykonawcami = Padniesz raczej nayschwałebniejszym zgonem, aniżeli dopuścisz iżby nowa Anarchia, i iakiekolwiek zuchwałstwo, potrafiły pokrzyżować zgwałcić w czymkolwiek tę Oyczyznę, to Prawo, tę ustawę, na których obronę, i iak cnotliwy Obywatel i iak Szlachetny Żołnierz, dobrowolnie przed Bogiem i samym sobą, poprzyśiągłeś! =

Na

Na tym to iedenastym Artykule, kończy się Konstytucya 3. Maia, lecz się nie kończą przeciw niej zapalczego Moźnowładztwa zarzuty. Wywiera to, ostatnia żość swoją na deklaracyą do niej przyłączoną, deklaracyą acz w prawdzie surową, ale potrzebną, przez znanomość chytrości i podstępów Moźnowładczych, które poskromić i ukrocić w zapędzie, mogącym pożar domowej wojny wzniecić, koniecznie należało.

Celem deklaracyi iedynym było, wstrzymać buntownicze zamachy, wstrzymać podstępne przez nich Prawa tłumaczenia, i dać wolny i swobodny czas, zażanowienia się Narodu, nad nową Formą Rządu, która Konstytucyą 3. Maia ustanowiona została. Pokazałże skutek, inny iakowkolwiek bądź zamiar? =

Lecz rozbierzmy z bliska tę deklaracyą i obaczmy przeciwko niej zarzuty. Znosi ona wszystkie Prawa, dawne i terażnieysze przeciwne Konstytucyi 3. Maia, lub ktoremukolwiek iey Artykułowi. = I to podług Autora Uwag Dyżmy Tomaszewskiego, postępek nayab-

solutniejszy i Despotyczny, przez
 Deia Algierskiego nie mogący być do-
 konanym. = Jakżeż, to Autor ten chce
 aby Prawa sprzeczne sobie zostawić? =
 Trzebaż innego lepszego i skuteczniej-
 szego środka, do powrocenia dawney
 Anarchii, i dawnego bezrządu? = Zdro-
 wyż rozsądek dozwala, ażeby dwie zu-
 pełnie z sobą sprzeczne działać rzeczy,
 a tym bardziej dwa zupełnie sobie
 sprzeczne stanowić Prawa? = Prawda
 działa się tak, działa się tak i bardzo długo
 w Polsce, i dla tego była w niej Anar-
 chia, panował w niej bezrząd, dla te-
 go żadne Prawo w exekucyi, acz ich
 ośm ogromnych Tomow liczono; dla te-
 go to nareszcie weszło w przysłowie,
 iż stoi Polska nierządem; aż dopiero
 na Seymie 1775. rozszarpana z trzech
 stron Ojczyzna, okazała fałszywość tej
 maxymy, i Polskie nad przepaścią swych
 klęsk, otworzyła oczy.

Idźmy do drugiego zarzutu, że dekla-
 racya napisała. = " Ktobykolwiek śmiał
 " być przeciwnym niniejszey Konsty-
 " tucyi, lub targać się na iey zepsucie,
 " albo wzruszał spokojność dobrego, i

„ i szczęśliwym bydź zaczynającego
 „ Narodu, przez zasiewanie nieufności,
 „ przewrotne tłumaczenie Konstytucyi,
 „ a tym bardziey przez formowanie ia-
 „ kowegokolwiek w Kraiu Rokoszu,
 „ czyli Konfederacyi, oney przodkował,
 „ lub iakowym sposobem do tego dokła-
 „ dał się, ten za nieprzyziaciela Oyczy-
 „ zny, za iey zdraycę, za buntownika,
 „ uznany, naysurowszemi karami na-
 „ tychmiaſt, przez Sąd Seymowy, uka-
 „ rany będzie. Dla czego, nakazuiemy,
 „ ażeby Sąd Seymowy w komplecie
 „ nieprzerwanym, tu w Warszawie
 „ agitował się, Sessye swoje od dnia
 „ do dnia limitował, wszystkich zaś do-
 „ niesionych sobie, przez dobrze osia-
 „ dłego Obywatela, Delacyą biorącego,
 „ w Asystencyi Instygatorów Obojga
 „ Narodow, o podnaszaniu Rokoszu,
 „ lub namawianu do niego, natychmiaſt
 „ sądził, o osobach wyrokowi swoje-
 „ mu, mających podlegać ubespieczał
 „ się, do czego Woyska Narodowe, za
 „ zniesieniem się Sądu, z władzą wyko-
 „ nawczą, mają bydź gotowe i powola-
 „ ne „ Więc to Prawo gwałci, Szla-

sheica wolnego, Szlachcica osiadłego
 bezpieczeństwo. . . Jakżeż, to wzrusza-
 jący spokoyność całego Narodu, wzru-
 szający bezpieczeństwo wszystkich, ma
 bydź sam bezpiecznym? = Co? podno-
 żący Rokosz przeciwko Prawu stano-
 wiącemu bezpieczeństwo wszystkich,
 ma bydź bezpieczniejszym od Prawa,
 ktorego Exekucyą chce tamować? =
 To Szlachcie Posseffyonat Mężoboyca
 iedney istoty, wyłączony z pod Prawa
Neminem Captivabimus nisi jure victum;
 podpalający iednego Obywatela siedli-
 sko z pod niegoż wyięty, a podnoszący
 zaboycze ramie przeciwko całemu Naro-
 dowi ma się nim zaślaniać? . . Przebog!
 w którymże nie iuż światłym, ale peł-
 nym barbarzyństwa Narodzie, cierpia-
 ne takie zgrozy, znoszone takie wystę-
 pki? = Lecz Autor Uwag Dyzmy To-
 maszewskiego, radby widzieć swoją Oy-
 czynę nierządniejszą ielzcze, od nasy-
 dzikszey Tatarskiej hordy, kiedy żą-
 da Praw nayprzeciwniejszych sobie w
 iednym Narodzie, i dla iednegoż Naro-
 du; kiedy pragnie aby wolno było pry-
 watnemu, przeciwko Prawu z zbroyną

ręką powstawać, walczyć z Rządem, i
pożar wojny domowej zapalać. = Takim
duchem, najzuchwalszy Basza Ture-
cki względem swego Sultana nie tchnie.
Taki duch właściwy tylko dumnym
Możnowładzcom ze krwi wyfysaiącym,
wzgardę Prawa, wzgardę Narodu, wzgar-
dę bezpieczeństwa powiszechnego.

Ze wolność i bezpieczeństwo Obywa-
telkie, poty, poki niekrzywdzą, poki
nie naruszają wolności, i bezpieczeństwa
ogolnego, nie są naruszone deklaracyą
3. Maia; . . Ze ta tylko jest przeci-
wko depczącym Prawo, wyłamuiącym
się z pod iego posłuszeństwa, a zatym
nie iuż Obywatelom, nie iuż członkom
społeczności ktorey wzruszają zasady,
ale iey nieprzyjaciółom (h) to nayle-

(h) Miał Autor Uwag naylepszy przykład
na samym Dyzmie Tomaszewskim, który
acz noszący nazwisko Xiążeczki iego, acz
sam przewoził z Wołoszczyny czy ze Lwowa
do Polski te drzewka do podpalenia Oyczyzny,
przecież nie był tamowany w tak pięknym
celu swojej podróży i z tak pięknym to-
warem; a za mały niesmak odebrany na

piey objaśnia Prawo pod Tytułem Deklaracya względem Manifestow w słowach = " Aby zaś wszelkim złośliwym tłumaczeniom Deklaracyi 3. Maja Roku ninieyszego zapadłey koniec uczynić, wolny głos na obradach Obywatelskich, i wolne tłumaczenie się z swego sposobu myślenia wszędzie i za wsze każdemu w szczególności Obywatelowi, podług przeszłych i na terazniejszym Seymie warowanych Praw, iak nayuroczyściey zapewniaemy. = „

Patrz więc wspaniały i cnotliwy Narodzie, patrzcie Współbracia, iakim to językiem do was mowiono; do iakich to naygrubszych omyłek, do iakich przewrotności, do iakich fałszow, widocznie odkrytych, ważono się świętego imienia Boga używać! = w popieraniu i obronie niby wależy wolności, i wależy swobod, iakich nie wzdrygano się, nie-

graniczy zyskał na officyaliście Skarbowym satysfakcyą, iakieby i naycnotliwszy Obywatel, iadący w naypiękniejszym zamiarze oncy nieotrzymał.

rządów, prywaty, i Anarchii, bronić i popierać. = Możeż to bydź głos kogo innego, iak zgębionego Moźnowładzcy. Możeż bydź inny cel iego, iak omamienie, i zwiedzenie Obywateli. = Możeż bydź ostateczny inny iego zamiar, iak wzburzenie całego Narodu, i odnowienie w nim klęsk nayfromotnieyszych? . .

Dumny Moźnowładzco! pod płaszczem Dyżmy Tomaszewskiego ukryty, że zdarła z twej twarzy maska, zgrzytaś, że cała twoja nayhaniebnieysza postać odkryta . . że twa podstępna polityka na iaw wyszła Zgrzytaś tym bardziej, że ieszcze nie widzisz zapalonych domowey wojny ogniów . . że ieszcze krew Braterska nie przelewa się . . . że ieszcze Oyczyzny wnętrzości nie są szarpane od własnych iey dzieci Zgrzytaś że wypiełgnowana twoja Xiążeczka, ieszcze swojego skutku, dla którego stworzona nie robi! = Nie doczekasz się nigdy, uiszczenia tych tak słodkich twoich nadziei. = Znay że iuż nie masz do czynienia z tą Szlachtą, która przed laty; tak była powolna twemu zachwalstwu. = Znay że iedynym iey

technieniem, iedynymiey Sternikiem iest
 prawo. Znay iż ta Szlachta uboga w
 którą tak ufasz, ieżeli nie iest opatrzo-
 na tak iak ty w majątek, w Cnotę iest do-
 statnia! ... Znay że to Woysko ktore
 pragniesz wzruszyć, zna dobrze iakie
 iego powołania obowiązki, zna na czym
 sława i honor iego prawdziwy zawisły? =
 Dowiedź się nareszcie na ostatnią twą
 rozpacz, i ostatnią ohydę, iż każdy
 twoy Współziomek o którym tak lek-
 ce sądzisz, Czciocielem iest Cnoty i
 prawdy, a nieprzyjacielem i przesła-
 dowcą fałszu, występku i chytrego Mo-
 żnowładztwa. = Poprzestań więc nie-
 prawych i bezsilnych swoich zamachow,
 albo poprzestań zwać się więcej Polakiem,
 ktorego tak niegodne nosisz nazwisko.
 Ustąp, wyrzecz się tego Kraiu, w kto-
 rym odtąd swoboda i wolność wszystkich
 na miejscu kilkunastu zuchwałych Ma-
 gnatów, ma przemieszkować. A ieżeli
 uparty w swoich występnych chuciach,
 zechcesz się targnąć na spokoyność i swo-
 bodę Współbraci niegdyś swoich, uznasz
 w dzielnym ich ramieniu, co może w

nich miłość Cnoty, miłość prawdziwey wolności i prawa, a nienawiść bezrządu, iego popieraczow, i onego Tworcow. =

Współbracia dla których iedynie oświecenia, wziąłem się do tej odpowiedzi na fałszywe zarzuty przeciw Konstytucyi 3. Maja, uroczyscie i iednomyślnie trzykrotnie potwierdzoney (i) na dniu piątym tegoż miesiąca; widzicie iaki teraz Rząd macie. = Wybrany ze wszystkich Świata Rządow, iakie tylko na okręgu Ziemi uszczęśliwiaią wolne Narody, naypierwszymiego Celem filną Exekucya Prawa względem niepodległości zewnetrzney i wewnetrzney równości, wolności, i bezpieczeństwa każdego Obywatela od wszelkiej przemocy. . Odpowiedzialność naysurowsza Ministrow ie-

(i) Gwałt wołaiaę przeciwnicy Rządu, na dniu Trzecim Maia. Dzień piąty wypadłże z ich pamięci? Po przeczytaniu całej Konstytucyi Rządowej trzykrotna iednomyślna nie nastąpiłaż zgoda? = O tym współbraciom nie mówią Ichmościowie burzący Obywatelstwo. = Czemu? . boby już burzyć nie było przyczyny.

dnych tylko mogących swym podpisem
 rzucić w czymkolwiek, albo Narodu,
 albo wolności obywatelskiej uszczerbek,
 . . gotowość Seymu na każde przestęp-
 stwo prawa . . na każde niebezpieczeń-
 stwo publiczne . . . te zaręczają wam
 trwałość swobod, trwałość wolności wa-
 szey, od wszelkiej Tronu i Magnatów
 napaści. = Odięcie Królowi wszelkich
 wpływów, do woli i przekonania wa-
 szego, przez opisy Seymików, Seymów,
 Trybunałów i Sądów, a nayszczegól-
 niej przez wyłączenie z pod jego wyboru i no-
 minacyi Sędziów waszych, z pod abso-
 lutnego kreowania przez niego, Senatorów
 waszych, i cały lud mieyski z pod udziel-
 nej jak było dotąd w Assefforyi władzy ie-
 go: zaręcza wam independencyą waszą
 zupełną od Dworu, którego względy istot-
 ne, tym sposobem zmniejszone, już
 mało co albo wcale nic, nad umysłami
 mniej wspaniałemi, nad umysłami Am-
 bitnemi dokazać nie potrafią. = San-
 kcyą prawodawstwa waszego, ta to
 moc zawieszenia Exekucyi Prawa do
 niejakiego czasu, dla rozwagi Naro-
 du, dając mu obfzerniejszą istotę jego
 niepodległości i wolności w prawodaw-

stwie, Sankcya mówię to lekarstwo najsłabszemu użyte przeciwko nietrwałości praw, przeciwko niebacznosci i nieostrożności w ich stanowieniu, ta to sankcya nie w ręce Króla, ale w ręce wybieranego przez was Senatu oddana, zaręcza wam trwałość ustaw waszych, dobroć onychże, i niedopuszczenie, aby ktokolwiek ważył się kiedy w Prawodawstwie Narodu, posięgnąć o uszczerbek i oszukanie onego, iak dotąd tyle było takiej nieprawości przykładów. = Zwalone Bezkrolewia i Elekcyje Królów, te Mary wolności, a w istocie iey zguby, te żywioły iedynie robiące potężnymi i bogatymi Moźnowładzców na ucisk Współbraci, zaręczają wam ciągłą spokojność i od obcych i od Kraiowych zachwalców. = W waszym iedynie ręku podatki, długi publiczne, wojny, Traktaty, moc ukarania przestępných prawa, słowem wszelka udzielność, = na Seymach i seymikach porządek, i niepodległość od wszelkiej fakcyi, od wszelkiej przemocy = równość zupełnie we wszystkim w prywatnym i publicznym życiu, = wybieranie wam tylko sa-

mym zostawione Sędziów, i onych zmianie = w waszey iedynie mocy, i od upodobania waszego zawisłe kassowanie Ministrow. = słowem wszystkie zaszczyty stanowiące wolność prawdziwą, wszelkie warownie stanowiące własność, niczym i od nikogo bezkarnie, niepogwałconą, oto są dzisiaj prerogatywy każdego Szlachcica Polskiego; prerogatywy wolne i swobodne od wszystkich w użyciu = Prerogatywy nareszcie takie, z których iedne albo nigdy nie były znane w Narodzie naszym, albo które służyły dotąd tylko potężnym i bogatym.

Oto jest w krótkości duch Konfytucyi 3. Maia. Oto jest wkrótkości Rząd Nasz dzisiejszy Współbracia. = Oto Wolność Nasza teraźniejsza. = Nie dla Magnatów, nie dla zuchwałych Moźnowładzców ona stworzona, bo ie wykorzenia lub nikiemnem czyni; ale dla Szlachty w ogólności, która jest iedynym zaszczytem; iedyną tarczą Narodu. =

Współbracia cnotliwi, weyrzcie sami bezstronnym okiem, i nieuprze-

dzonym a uważnym duchem, we
wzłazcie Konstitucyi 3. Maia wyrazy,
i opisy Praw po niey nastąpionych;
zapatrzcie się potym, na dawnieyszą
waszą Wolność i wasze swobody.....
wtedy sami uznacie, iż nigdy nie by-
liście wolnieyszemi iak dzisia, i za-
razem że nigdy rządnieyszą Oyczyzna
wasza nie była. =

Chcecież aby ta Wolność wasza,
była wiecznie trwała, i nigdy nie-
wzruszona? Chcecież ażeby Rząd
wasz nie zrobił się nigdy absolutnym
i nie przestąpił swych granic? possu-
chajcież tey iedyney życzliwego wam
Posta przestrogi, i dopełniacie ją
wiernie.

Każdy Rząd iakikolwiek on iest,
przy niedozorze, niedbałości, uspie-
niu i zepsuciu Narodu, może się stać
absolutnym = Nikt nie był wolniey-
szym nad Rzym, przecież August zro-
bił się iego tyrannem = Dostyc na tym
iednym przykładzie. = Kto się nay-
więcey do iego przyłożył zguby =
Zepsucie Narodu = Ambicya Možno-
władców = Bezkarność przestępstw
Urzędników publicznych. =

Jakokolwiek jest święta, iakokolwiek
 wiek zbawienna, iakokolwiek jest
 dzisiaj zgodna z prawdziwą wolno-
 ścią Szlachcica Polskiego, Konstytu-
 cya 3. Maia, może się zamienić albo
 w Absolutyzm Tronu, lub Despotyzm
 Magnatów; Lecz kiedy! jeżeli Naro-
 dzie będziesz czuyny i troskliwy o
 swoje swobody, jeżeli będziesz surowy
 i bez pobjażenia na najmnieysze Rzą-
 dowe przestępstwa, jeżeli będziesz
 wybierał iedynie podle cnoty i hara-
 kteru, a nie podle znaczenia, bogactw,
 i wielkich imion, twoich Sędziów,
 twoich Urzędników, twoich Reprezen-
 tantów..... wolność twoja przejdzie
 wszystkie wieki.... Ten iedynie punkt
 zaniedbany zgubić cię może... Ten
 też punkt woli, cnocie.... intereso-
 wi twemu szczegulnie oddany.... Nie-
 chaj więc w Prawnikach twoich,
 wiernie i święcie dochowanym zosta-
 nie, wtedy nayspóźniejszy twój Po-
 tomek nie doświadczy niewoli.... Za-
 niedbasz go na moment.... sam....
 sam przed zgonem ieszcze swoim mo-
 żesz uyrzyć na sobie kaydany. =

Nie mogę lepiej zakończyć tey mo-
 iej przestrogi, iak wyrazem głosu me-
 go na Sessyi Seymowey Dnia 24. Listo-
 pada 1791. R. powiedzianego. =

Los przyszedł, równie iak i tera-
 źniejszy Ojczyzny, zawisł od cnoty,
 i od harakteru Narodu. = Zechce być
 wolnym, rządym i niepodległym,
 będzie wybierał niekażytych, o-
 świeconych, i podle Praw Reprezen-
 tantow swoich.... nie puści żadnego
 występku, i w nikim bez kary....
 Nie ma się niczego ani od swoich,
 ani od obcych obawiać Królów. =

Zechce być podłym, przeniesie pry-
 watę i przekupstwo nad dobro Kraiu,
 poydzieli za instynktem zwodników i
 przewrotnych, którym Rząd dobry,
 a nadewszystko tęgi w exekucyi nie
 miły, bo widoki ich niszczący, choć-
 by przy Konstytucyi od Nieba daney,
 choćby przy Prawach od samych So-
 lonów i Likurgów napisanych, będzie
 nieszczęśliwym, nikczemnym, i nie-
 wolniczym.

